

บทที่ 2

ภูมิหลังและประวัติความเป็นมาของมาตรการ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ต้องขังและนักโทษเด็ดขาด ที่ถูกขังอยู่ในเรือนจำบางขวาง และกระทำผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ในลักษณะที่เป็นการไตร่ตรองไว้ก่อน โดยในการเก็บข้อมูลนี้ ได้ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกตามหัวข้อที่กำหนด สลับการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสอบถามถึงชีวิตความเป็นอยู่ภายในเรือนจำ และญาติมิตรที่แวะเวียนมาเยี่ยมจนกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลไว้วางใจเกิดความเป็นมิตร จึงได้สัมภาษณ์อย่างเป็นทางการแบบเจาะลึก และในการวิจัยนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน ดังจะนำเสนอเรียงลำดับจากอายุน้อยไปอายุมาก ดังนี้

1. ประสิทธิ์ หรือบอย : นักโทษเด็ดขาดชั้นศาลอุทธรณ์ โทษประหารชีวิต

รับสารภาพลดเหลือจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบันลดเหลือ 40 ปี

ประวัติชีวิต

ประสิทธิ์ หรือ บอย พื้นเพเป็นชาวนบพ เกิดที่หมู่บ้านแห่งหนึ่ง ในตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัจจุบัน (2542) อายุ 23 ปี เกิดเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2519 เป็นบุตรของนายเปลี่ยน นางจำปี ในจำนวนพี่น้อง 4 คน บอยเป็นคนที่ 2 โดยมีพี่ชาย น้องชาย และน้องสาวคนสุดท้อง นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาชั้นประถมปีที่ 6 จากโรงเรียนประจำตำบลบ้านเกิด ประกอบอาชีพทำสวนยางช่วยพ่อ ขณะที่ก่อเหตุคดีฆาตกรรมมีอายุประมาณ 18 ปี และมีสถานภาพการสมรสเป็นโสด

ประวัติการอบรมเลี้ยงดู

บอยเกิดในครอบครัวที่ถือว่ามีฐานะดีในระดับหมู่บ้าน มีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง พ่อกับแม่เป็นคนในพื้นที่ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยพ่อมีอาชีพทำสวนยาง แม่เปิดร้านขายของชำทั่วไป และเมื่อยังเล็กจำความได้พ่อกับแม่ยังมีรายได้ จากการนำที่ดินออกเช่าให้นายทุนทำเหมืองแร่อีกด้วย ซึ่งถือว่าเป็นรายได้หลักและบอยจะมีฐานะทางการเงินดีกว่าชาวบ้านในหมู่บ้าน

ในวัยเด็กราว 5 ขวบ บอยจำได้ว่าพ่อกับแม่ไม่ค่อยได้อยู่ร่วมกัน โดยพ่อจะแยกตัวเข้าไปทำสวนยางในหมู่บ้าน ซึ่งอยู่ในหุบเขาห่างออกไปไกลจากหมู่บ้านพอสมควร และนานราวประมาณ 2-3 เดือน ก็จะกลับบ้าน ส่วนบอยกับพี่น้องและแม่คงอยู่ร่วมกันภายในหมู่บ้านเดิม ช่วยงานแม่ภายในบ้านและร้านบ้าง หากแต่โดยมากแล้วทั้งบอยและพี่น้อง จะถูกแม่เข้มงวดให้ขยันเล่าเรียน และทำการบ้านมาก หากเกียจคร้านก็จะถูกดุคำ และเขียนตี ซึ่งบอยก็ถูกลงโทษอยู่บ่อยครั้ง หากแต่เทียบไม่ได้กับจินดาพี่ชายคนโต ที่มักจะถูกลงโทษด้วยชอบหนีออกไปเล่นนอกบ้าน และเกียจคร้าน ส่วนเจริญและเรณู น้องชายและน้องสาวนั้นก็ยังเล็ก ซึ่งส่วนมากบอยจะช่วยแม่เลี้ยงดูมาตลอด

บ่อยครั้งที่พ่อกลับมาจากสวนยาง บอยจะชอบเข้าหาพ่อ ด้วยพ่อรักลูก ๆ ทุกคนและใจดีตามใจทุกอย่าง ผิดกับแม่ที่ชอบเข้มงวดและดุคำเป็นประจำ โดยเฉพาะเรื่องการศึกษา แม่ต้องการจะส่งเสียให้ลูกได้เล่าเรียนสูง ๆ และมีงานทำเลี้ยงตนเองได้ ด้วยเหตุนี้ช่วงเป็นเด็กเล็ก บอยจึงรักพ่อกว่าแม่

แล้วความสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่และสะเทือนใจบอย และทุกคนในครอบครัว แม่เสียชีวิตด้วยป่วยเป็นโรคอะไรช่วงนั้นบอยไม่เข้าใจ จำได้แต่เพียงว่าแม่เสียเลือดมาก ซึ่งขณะนั้นบอยอายุได้ประมาณ 8 ขวบ และพวกพี่น้องของบอยเองก็อายุห่างกันประมาณ 2 ปี

หลังจากแม่เสียชีวิต พ่อก็คงทำสวนยางอยู่ในหุบเขาเช่นเดิม และฝากให้ย่า (แม่ของพ่อ) มาเป็นผู้เลี้ยงดูบอยกับพี่น้อง ตามลำพัง บอยเคยคิดอยากถามไปอยู่กับพ่อ แต่เห็นพ่อบอกว่ามันอันตรายสำหรับเด็ก อาจเป็นไข้ป่าตายได้

อยู่กับย่าได้ประมาณ 1 ปีเศษ โดยในระหว่างอยู่นั้น ย่าได้สั่งสอนอบรม ให้อบอบและพี่น้องรักสามัคคีกัน เพราะจำได้ว่าหลังแม่ตายฐานะการเงินเริ่มไม่ดี ให้อบอบเป็นเด็กว่านอนสอนง่าย และขยันเรียน โดยขึ้นจะได้ช่วยตนเองได้ ซึ่งอบอบเองก็ทำตามนั้น โดยมีผลการเรียนดี อยู่ระดับแนวหน้าของห้องเรียน ด้วยเหตุอบอบจำได้ว่า ย่าเป็นคนใจบุญและมักจะไปทำบุญที่วัดเป็นประจำทุกอาทิตย์ อบอบจึงได้ติดตามไปทุกครั้ง โดยไปฟังพระเทศน์ ใ้บาตร

ต่อมาประมาณ อบอบอายุได้ 10 ขวบ พ่อจึงได้มารับอบอบกับพี่และน้อง ไปอยู่ที่บ้านในหุบเขาด้วย โดยอยู่ร่วมกัน 5 คนพ่อลูก และพ่อเองไม่เคยมีผู้หญิงอื่นหลังจากแม่ตาย จนกระทั่งปัจจุบันนี้

อบอบและน้อง ๆ ช่วยงานในสวนยางกับพ่อทุกอย่าง คงมีแต่จินดา พี่ชายเท่านั้น ที่มักเกียจคร้าน และหนีไปเที่ยวนอกบ้านที่หลาย ๆ วันเป็นประจำ พ่อเคยว่ากล่าวแต่ไม่ลงโทษ เพราะต้องการให้คิดได้เอง หากแต่จินดาไม่เคยปรับตัว ส่วนกับอบอบนั้น ไม่เคยลงรอยกับจินดาเลย จะทะเลาะและชกต่อยกันตลอดที่มีปากเสียงกัน ด้วยเหตุต้องการให้จินดาอยู่ช่วยงานบ้าง จนกระทั่งวันหนึ่งอบอบทะเลาะกับจินดารุนแรง และตัดขาดความเป็นพี่น้องกัน และเมื่อจบชั้น ป.6 จินดาก็ออกจากบ้านหนีขึ้นไปบวชเรียนในกรุงเทพฯ และไม่ได้ข่าวคราวจนปัจจุบันนี้

พ่อไม่เคยลงโทษดูค่าเขียนตีอบอบกับน้อง ๆ หากแต่จะใช้การพูดคุยและบอกเหตุผลในสิ่งที่ควรทำ ไม่ควรทำ และต้องรักษาศักดิ์ศรีของตน หากแต่เท่าที่จำได้ อบอบเล่าว่า พ่อเป็นคนโมโหร้าย หากมีผู้ใดทำให้โกรธต้องกระทำโต้ตอบในทางรุนแรง หรือไม่ก็ต้องเคลียร์ปัญหากันไปเลย พ่อเคยเล่าให้ฟังช่วงหลังจากที่อบอบจบชั้น ป.6 และเข้าช่วยงานในสวนยางแบบเต็มตัวว่า พ่อเคยฆ่าคนตายมาก่อน ด้วยเหตุว่าคนตายมีปากเสียงกันและดูหมิ่นเหยียดหยามศักดิ์ศรีของพ่อ จึงใช้ปืนตามไปยังคนตายถึงบ้านในทันที

ด้วยพ่อเป็นคนโง่ผางตรงไปตรงมา ไม่มีเล่ห์เหลี่ยมประกอบกับเป็นคนขยันทำมาหากิน ไม่เคยก่อเหตุหาเรื่องเกรงชาวบ้าน ไม่เล่นการพนัน ไม่เข้าสู๊และมิประวัติดีเสียหยาเรื่องผู้หญิง ชาวบ้านจึงให้การนับถือ ถึงแม้พ่อจะไม่มีตำแหน่งทางการปกครอง เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน กำนัน แต่พ่อก็เป็นผู้นำและมีบารมีใน

หมู่บ้าน ซึ่งบอยเห็นเช่นนั้น เพราะเมื่อชาวบ้านมีเรื่องวิวาทกันหรือเดือดร้อนอะไร ก็จะตามพ่อเข้าไถ่เกี้ยเรื่องเป็นสำเร็จทุกราย ด้วยเหตุนี้นับแต่ช่วงบอยอายุ 9-16 ขวบ ที่มาอยู่กับพ่อ บอยจะพบว่ามียกกลุ่มพวกโจรเรียกค่าไถ่ และค่าคุ้มครอง เข้ามาติดต่อและขอพักอาศัยอยู่ในเขตบ้านของบอยเป็นประจำ เท่าที่รู้พ่อไม่มีส่วนรู้เห็นในการกระทำผิดของพวกโจรกลุ่มนี้แต่อย่างใด แต่เท่าที่เข้าคดุกคตกับกลุ่มโจรและพ่อเล่าให้ฟัง ก็พอจะทราบว่าที่พ่อให้ที่พักพิงกลุ่มโจร เพราะพวกเขาเพียงต้องการที่หลบซ่อนเข้าหน้าที่ยของรัฐที่ไถ่ค่า ไม่เคยก่อเหตุเดือดร้อนให้ชาวบ้าน หากพ่อและชาวบ้านให้พวกกลุ่มโจรในเรื่องนี้ไม่ได้ ชาวบ้านก็อาจจะเดือดร้อน พ่อจึงต้องยอม ประกอบกับตามสภาพพื้นที่แล้ว ดำรงหรือเจ้าหน้าที่เข้าไม่ถึง พ่อกับชาวบ้านจึงเลือกที่จะเข้ากับกลุ่มโจร

ทุกครั้งที่มีกลุ่มโจรมาพักหลบซ่อนที่บ้าน มีประมาณ 20 คน ซึ่งก็เป็นคนเดิม ๆ คำนหน้าค่านาคี โดยอาศัยแขวนเปล และกางเต็นท์ นอนที่สวนท้ายบ้านของบอยทุกคนล้วนมีอาวุธชนิดต่าง ๆ ครบมือ และบอยจะถูกเรียกใช้ให้คอยบริการช่วยเหลือวิ่งซื้อข้าวของที่จำเป็นในการดำรงชีพเป็นประจำ จึงเกิดความสนิทคุ้นเคยกับพวกกลุ่มโจรเกือบทุกคน ซึ่งมีหลายคนอยากช่วยเหลือบอย โดยจะส่งไปอยู่กรุงเทพฯ และหางานให้ทำจะได้มีเงินเรียนต่อ หากแต่บอยไม่ต้องการเช่นนั้น จึงบอกปิดไป และอ้างว่าหากไปจริง ต่อไปใครจะช่วยซื้อของใช้ให้ พวกโจรก็ชอบใจ บอยเล่าว่า เท่าที่ได้พูดคุยกับกลุ่มโจรนี้ ทุกคนพูดจาดี มีหลักการ โดยมักได้ยินพวกเขาอ้างว่าไม่เคยจับคนจนเรียกค่าไถ่ และไม่เคยเรียกค่าคุ้มครองจากคนจน หากแต่มีเป้าหมายที่คนมีฐานะและชอบคดโกงชาวบ้านเป็นหลัก ซึ่งโดยรวมแล้ว บอยเห็นว่า คนกลุ่มนี้เป็นคนดี และพ่อเองก็เป็นคนบอกให้บอยคอยรับใช้พวกกลุ่มโจรด้วยความสมัครใจ เพราะเห็นว่าเป็นผู้ชายและโตที่สุดในครอบครัว บอยเองมีท่าทีจะชอบเช่นนั้น เพราะได้ค่าจ้างจำนวนมากในแต่ละครั้งซึ่งพวกกลุ่มโจรจะมาอยู่ประมาณ 10-20 วัน ก็จากไป และกลับมาใหม่ปีละประมาณ 4-5 ครั้ง ด้วย เหตุหมู่บ้านของบอยเป็นทางผ่านของกลุ่มโจรที่จะเคลื่อนที่เปลี่ยนเขตพื้นที่ออกหากิน

ครอบครัวและความสัมพันธ์

พ่อกับแม่ของบอยจะแยกกันอยู่มาตลอด หากแต่เมื่อแม่ยังมีชีวิตอยู่ เท่าที่เห็นบอยเล่าว่า พ่อกับแม่ไม่เคยทะเลาะวิวาทกันรุนแรง จะมีบ้างก็เป็นเรื่องเล็กน้อย และส่วนมากจะรักใคร่กันดี และแม่จะเชื่อฟังพ่อทุกเรื่อง

ในช่วงวัยเด็ก บอยจะรักพ่อกว่าแม่ ด้วยเหตุแม่มักจะเข้มงวด เข้มงวดและดุร้ายเป็นประจำ หากแต่แม่จะมีเหตุผลในการลงโทษ พ่อกับแม่จะรักบอยกับพี่และน้องทุกคนไม่เคยได้รู้สึกว่าการลำเอียง

กระทั่งเมื่อเข้าไปอยู่กับพ่อในบ้านที่หุบเขา พ่อก็รักและให้ความอบอุ่นบอยกับพี่น้องอย่างเท่าเทียมกัน และก็ช่วยงานกันคิดตลอดมา จะมีแต่เงินค่างที่ชายคนโตเท่านั้นที่ออกจากบ้านไป หากแต่ขณะที่อยู่ร่วมกันพ่อกับน้อง ๆ ก็สนิทพูดคุยกับจินดาด้วยดี จะมีแต่บอยเท่านั้นที่ไม่เคยลงรอยกับจินดา แต่ก็ไม่เคยมีการชกต่อยทำร้ายร่างกายกันรุนแรงมาก่อน จนกระทั่งหนีจากกัน

การเล่นในวัยเด็ก

บอยจำได้ว่าในวัยเด็กไม่ค่อยได้ออกไปเล่นนอกรับกับกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกันเท่าใด ด้วยเพราะแม่จะเข้มงวดมาก ให้อยู่ช่วยงาน และขยันท่องหนังสือภายในบ้านอีกทั้งต้องคอยช่วยแม่เลี้ยงน้องที่ยังเล็กมาก จะได้มีโอกาสเล่นกับเพื่อนก็ต่อเมื่อไปโรงเรียนและเมื่ออยู่กับพ่อก็เข้าช่วยงานในสวนยางตลอดมา

กลุ่มเพื่อนและการศึกษา

กลุ่มเพื่อนเล่นของบอยส่วนมากจะอยู่ในโรงเรียนมากกว่าที่บ้าน โดยคบหาและเล่นกันตามสภาพของเด็กตามโรงเรียนในชนบททั่วไป มีเพื่อนสนิทประมาณ 5 - 6 คน ที่เป็นเพื่อนเดินทางไป - กลับโรงเรียน หากแต่ไม่เคยชักชวนกันไปเที่ยวเตร่และก่อเรื่องวิวาทกับผู้ใด

ในส่วนการศึกษานั้น บอยให้ความเห็นว่า ด้วยแม่คอยเข้มงวด จนกลายเป็นความเคยชิน จึงทำให้บอยจัดว่ามีผลการเรียนดีเป็นแนวหน้าในชั้นเรียนและโรงเรียน เป็นที่รักและชื่นชอบของครู และครูหลายคนได้แนะนำให้บอยศึกษาต่อในระดับ

สูงขึ้น เมื่อจบการศึกษาชั้น ป.6 หากแต่ช่วงนั้นบอยเองไม่ต้องการเพราะเกรงว่าพ่อจะไม่มีคนช่วยทำสวนยาง แม้พ่อเองจะสนับสนุนให้เรียนต่อ แต่บอยเห็นว่าฐานะการเงินพ่อไม่ค่อยดี อีกทั้งสถานศึกษาต่ออยู่ไกล มีค่าใช้จ่ายมาก

อาชีพและการทำงาน

หลังจากจบการศึกษาชั้น ป.6 บอยไม่เคยคิดเรียนต่อหรือหางานทำ คงใช้ชีวิตในสวนยาง ช่วยงานพ่อทุกอย่าง รวมทั้งเจริญน้องชายอีกคน

กลุ่มเพื่อนร่วมอาชีพ ก็มีแค่พวกรุ่นราวคราวเดียวกัน ที่ต่างคนต่างก็ทำงานในสวนของตนเอง จะคบหาและพบปะกันบ้างก็ตอนไปเที่ยวงานวัดงานบุญตามหมู่บ้านใกล้เคียงกันเท่านั้น

ศาสนาและสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ

บอยนับถือศาสนาพุทธ แม้ในช่วงที่ยังเรียนหนังสือก็ได้เล่าเรียนเกี่ยวกับเรื่องหลักธรรมมาบ้าง แต่จนถึงปัจจุบันนี้ ไม่เคยได้ข้องแวะและได้รับการอบรมจากพระสงฆ์ หรือเข้าวัดทำบุญแต่อย่างใด คงมีเพียงช่วงอายุ 8 ขวบ ที่ตามย่าไปทำบุญถือศีลที่วัดเท่านั้น

สิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ เกี่ยวกับศาสนาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์เกี่ยวกับความเชื่อบอยไม่มีแต่อย่างใด แต่บอกว่ามีหลักในการดำรงชีวิตคือ “ทำดีได้ไม่มาก ก็ดีกว่าทำชั่ว” และให้ทรศนะคติเกี่ยวกับการทำดีตามแนวพุทธศาสนา คือ การไม่ทำผิดกฎหมาย

สื่อมวลชนและการรับรู้ข่าวสาร

ในชีวิตบอยมีเพียงวิทยุ และโทรทัศน์ เท่านั้นที่ทำให้ได้รับรู้ถึงข่าวสารและความบันเทิงต่าง ๆ ที่นำเสนอ และได้มีโอกาสได้ฟังได้ดูตามที่แม่อนุญาตเท่านั้น ส่วนมากบอยชอบดูโทรทัศน์ เพราะมีทั้งภาพและเสียง แต่ไม่ชอบดูรายการใดเป็นพิเศษ

ความรุนแรงเป็นสิ่งที่บอยได้รับรู้และสัมผัสโดยตรง บอยเล่าว่าช่วงที่เขาอยู่กับพ่อมักมีการปล้นฆ่ากันเป็นประจำ โดยมีการใช้อาวุธปืนยิงต่อสู้ หรือแม้แต่เป็นการวิวาทกัน ก็มักจะเห็นการใช้ปืนยิงกันถึงแก่ความตายกันเป็นเรื่องธรรมดา

ประวัติการกระทำผิด

บอยเล่าว่า ตั้งแต่เกิดมาจำความได้ไม่เคยก่อเหตุทำร้ายผู้ใดมาก่อนถึง ถูกจับดำเนินคดี คงมีเพียงช่วงที่เรียนหนังสือที่มีเรื่องชกต่อยกับเพื่อนบ้างก็เป็นเรื่อง ทั่ว ๆ ไป

การฆ่าและแรงจูงใจ

ก่อนบอยจะก่อเหตุฆ่านายเรียบ ประมาณเดือนเศษ ได้ไปเที่ยวเพื่อจะดู เขาเล่นไฟในบ้านของนายเรียบ ซึ่งตั้งอยู่ช่วงทางลงจากเขาไม่ห่างจากบ้านท่าไคร้ที่ มักจะเปิดเป็นบ่อนและเล่นกันเป็นประจำ และบอยเองก็เคยมาเล่นแต่ไม่บ่อยนัก ปรากฏ ขณะมาถึงประตูทางเข้าบ้านดังกล่าว ซึ่งเป็นเวลากลางคืนราว 2-3 ทุ่ม พบนายสมพงษ์ ซึ่งเป็นบุตรชายของนายเรียบ มีอายุมากกว่าบอยหลายปี อีกทั้งมักจะวางตัวเป็นนักเลง โด่ดดมบ่อนดังกล่าว ได้ตรงเข้าต่อว่าบอยเข้ามาแบบไม่ให้ข่มให้เสียน อีกทั้งทำทีเป็นนัก เลงโด่ดดมบอยหลายอย่าง และยังกล่าวต่อหน้าบอยว่า ถูกยิงทิ้งจะหาว่าไม่เคียน บอย เองขณะนั้นรู้สึกงง และเจ็บใจที่ถูกสมพงษ์ด่าและทำทำทีนักเลงข่ม บอยกลับบ้านทันที และนำปิ่นของพ่อออกมาพกดคิดตัวแล้วย้อนกลับไปหาสมพงษ์ที่บ้าน เพื่อหวังจะยิง ให้ตาย หากแต่ไม่พบสมพงษ์ จนนายเรียบและคนในบ่อนทราบเรื่อง

รุ่งเช้าอีกวัน พ่อกับนายเรียบจึงนำบอยและสมพงษ์มาปรับความเข้าใจ กัน เรื่องก็จบลงด้วยดี หากแต่ช่วงนั้นบอยเองยังผูกใจเจ็บแค้นสมพงษ์อยู่ลึก ๆ และ ต้องการแก้แค้น หากแต่กลับมาบ้านพ่อได้บอกกล่าวไว้ ให้เรื่องมีจบไป บอยเองก็ทำ ตามนั้น และลืมเหตุการณ์กับสมพงษ์ไปแล้ว

ก่อนจะก่อเหตุฆ่าประมาณ 2 วัน ที่หมู่บ้านใกล้กันมีงานวัด บอยจึง แอบนำปิ่นพ่อกระบอกเดิมพกดคิดตัวไปเที่ยวงานกับเพื่อน ๆ จำนวนหลายคน และพกด คิดตัวอยู่เช่นนั้นตลอดมา

จนเมื่อคืนวันก่อเหตุ ประมาณเวลา 20.00 น. ของวันที่ 12 มกราคม 2536 ขณะบอยเดินกลับจากไปนั่งดื่มสุรากับกลุ่มเพื่อนที่ร้านช่วงคืนเขา มีอาการมึน เมาได้ที่กำลังจะผ่านบ้านนายเรียบ และเห็นแสงไฟกำลังเปิดอยู่ วินาทีนั้นใจมันหวน

คิดถึงเหตุการณ์วันที่ถูกสมพงษ์คำ มันเจ็บใจและอยากฆ่าและแก้แค้นนายสมพงษ์ขึ้นมาทันที จึงชักอาวุธที่พกติดตัวมาเดินเข้าไปในบ้าน พบนายเรียบเข้ามาขวางไว้ วินาทีนั้นใจคิดเพียงต้องการฆ่าสมพงษ์ หากแต่ไม่พบจึงคิดว่าดี จะทำให้สมพงษ์ได้รู้ตำนิก หันที่ยังไม่ได้พูดคุยอะไรกัน ใจคิดและมันเกิดขึ้นรวดเร็วมาก บอยเล่าเช่นนั้น จึงยิงไปที่ราวนมของนายเรียบ จำนวน 1 นัด แล้วหลบหนีออกมาอย่างรวดเร็ว กลับบ้านไปบอกพ่อให้ทราบเรื่อง ต่อมาภายในคืนเดียวกันนั้น จึงทราบว่านายเรียบตาย พ่อเองขณะนั้นไม่เคยต่อว่ากับเรื่องที่เกิดขึ้น

ชีวิตหลังการฆ่า

พ่อได้ส่งบอยหลบหนีออกจากหมู่บ้าน ในคืนวันเกิดเหตุ และบอยได้มาหลบพักอาศัยกับรุ่นพี่ที่เป็นทหาร ภายในค่ายทหารในตัวจังหวัด หลบซ่อนตัวอยู่แต่ในบ้านไม่เคยออกไปไหน และอยู่ได้ประมาณ 1 เดือน ด้วยความเหงาและเครียด วันหนึ่งช่วงประมาณ 11.00 น. จึงได้ตัดสินใจออกจากที่พักไปนั่งเล่นอยู่ภายในร้านขายของชำด้านหน้าค่าย จึงถูกตำรวจจับกุมตัวไว้ได้ ซึ่งบอยเองรู้สึกโล่งใจ

อาวุธที่ใช้ในการฆ่า

บอยเคยจับเล่นอาวุธปืนของพ่ออยู่เป็นประจำ ด้วยพ่อมีหลายกระบอก และพ่อเคยบอกว่าเอาไว้ป้องกันตัว ด้วยเหตุอยู่ในป่าเขา มันเป็นสิ่งจำเป็น ต่อมาช่วงโตขึ้นหน่อย บอยจะหยิบใช้ปืน พ่อก็ไม่เคยว่ากล่าว ด้วยเห็นว่าเป็นลูกผู้ชายและโตพอแล้ว

อาวุธปืนกระบอกที่ใช้ยิงนายเรียบ เป็นปืนขนาด .38 มม. ชนิดลูกไม่ และบอยจะหยิบใช้เป็นประจำ อีกทั้งรู้และเข้าใจวิธีการยิงการบรรจุกระสุน ซึ่งก่อนก่อเหตุก็เคยนำไปทดลองยิงในสวนเป็นประจำ

ความรัก

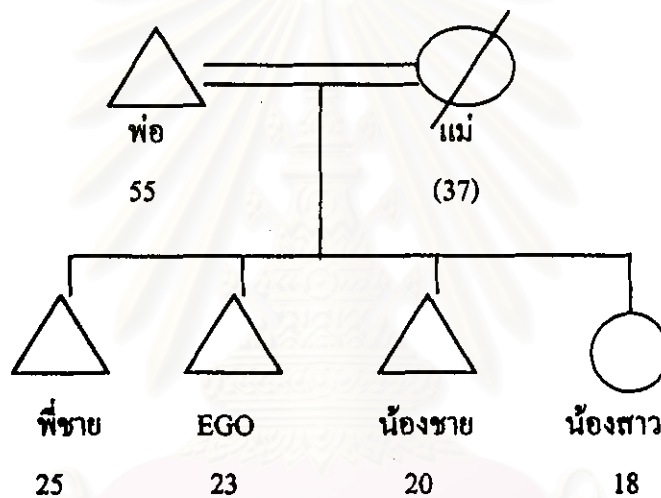
ตั้งแต่เล็กมาบอยจะรักและสนิทกับพ่อมาก ต่อมาแม่ตายเข้ามาอยู่กับพ่อในสวน ก็ยังรักและสงสารพ่อมากที่ต้องทำงานในสวนอย่างหนัก หาเงินส่งเสียบอยกับน้อง ๆ ได้เล่าเรียน และบอยเองก็รักน้องทั้งสองคน ไม่ยิ่งหย่อนไปจากรัก

พ่อ บอยเล่าว่า บอยกับน้องทั้งสองคนไม่เคยทะเลาะกัน จะระลึกอยู่เสมอว่า ไม่มีแม่แล้วต้องรักและสามัคคีกันให้มากขึ้น

เกี่ยวกับความรักในวัยรุ่น บอยเอง ในช่วงที่โตเป็นวัยรุ่น ก่อนก่อเหตุฆ่าเรียบ ไม่เคยได้มีเวลาคิดถึงเรื่องผู้หญิง มีเวลาที่จะเที่ยวเตร่ตามงานวัด หรืออย่างคี่ก็ลงไปนั่งรวมกลุ่มกับเพื่อนคี่มสุราในร้านขายของชำที่คืนเขา

แผนภาพแสดงเครือญาติของบอย

หมายเหตุ: นางจำปี มารดาของประสิทธิ์เสียชีวิตด้วยอาการป่วยขณะประสิทธิ์อายุประมาณ 7 ขวบ

2. ยอดชาย หรือ ยอด : นักโทษเค็ดขาดสติปัญญา โทษประหารชีวิต รับสารภาพถดถอยจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบันลดเหลือ 40 ปี

ประวัติชีวิต

ยอดชาย หรือ ยอด พื้นเพเป็นคนชนานเมือง ห่างจากตัวอำเภอเมืองกาญจนบุรีประมาณ 3 กิโลเมตร โดยเกิดที่หมู่บ้านแห่งหนึ่ง ในตำบลหนองหญ้า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ปัจจุบัน (2542) อายุ 24 ปี เกิดเมื่อวันที่ 25 มีนาคม

2518 เป็นบุตรนายเดิม นางหงษ์ ในจำนวนพี่น้อง 7 คน ยอดเป็นคนที 6 มีพี่น้องเป็นชายทั้งหมด นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาชั้นประถมปีที่ 6 จากโรงเรียนประจำตำบลบ้านเกิด ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร ขณะก่อเหตุฆ่าหม่อมใจแอนชาวต่างชาติ อายุ 21 ปี และมีสถานภาพสมรสเป็นโสด

ประวัติการอบรมเลี้ยงดู

ยอดเกิดในครอบครัวที่ถือว่าไม่ขัดสนยากจน โดยพ่อเป็นคนพื้นที่ จบการศึกษาชั้น ป.4 มีอาชีพทำไม้ในเขตพม่าและภาคเหนือ อีกทั้งมีกิจการค่อแพให้พวกนักท่องเที่ยวได้เช่า และยังได้รับจ้างค่อแพขาย ส่วนแม่พื้นเพเป็นชาวชนบทที่จังหวัดนครราชสีมา จบการศึกษาชั้น ป.4 มีอาชีพช่วยงานพ่อคือค่อแพขาย

ในวัยเด็กยอดเล่าว่า ฐานะการเงินที่บ้านถือว่าดีมาก หากแต่ทั้งพ่อและแม่มักชอบเล่นการพนัน ไม่ว่าจะหวย ไพ่ ไฮโล ยอดกับพี่ ๆ และน้อง เล่นกันตามประสาเด็กผู้ชาย พ่อแม่ไม่เคยดุค่าเจ็ยขนิติ และออกจะตามใจลูก ๆ ทุกคน อยากได้อะไรพ่อกับแม่ก็จะตามใจตลอด ซึ่งรถจักรยานยนต์ให้ ของเล่นทุกอย่างที่ต้องการ ยอดกับพี่น้องจะได้รับเท่าเทียมกัน พ่อกับแม่ไม่เคยลำเอียง

ในช่วงวัยเด็กพ่อมักไม่ค่อยได้อยู่กับครอบครัวโดยออกไปทำการค้าไม้ในพม่าและเร่ขึ้นถึงภาคเหนือ และกลับลงมาพร้อมกับเงินนำมาให้แม่ที่เลี้ยงดูยอดและพี่น้องที่บ้าน ขณะเดียวกันแม่เองก็เป็นคนขยันทำมาหากินโดยค่อแพขายตลอดมา

ต่อมาช่วงปี พ.ศ.2535 พ่อเคยทำไม้และกลับมาอยู่กับครอบครัว เศรษฐกิจภายในบ้านไม่ค่อยดีแล้ว พ่อเล่าว่าทางการเขาเข้มงวดเรื่องการลักลอบตัดไม้มากขึ้น พ่อกับแม่ก็ยังช่วยกันค่อแพขายเช่นเดิมพอมีรายได้บ้าง ช่วงนี้ยอดอายุประมาณ 15-16 ปี พอรับรู้ว่สภาพครอบครัวไม่ดีเหมือนเมื่อก่อน พ่อกับแม่ขยันทำงานกันมากขึ้น เลิกเล่นการพนัน

ในส่วนของคุณยอดและพี่น้องทุกคน ไม่เคยมีผู้ใดช่วยงานพ่อกับแม่เลย โดยขณะที่ทุกคนยังศึกษาในระดับประถม หลังเลิกเรียนกับมักเที่ยวเล่นไปกับกลุ่มเพื่อนฝูง พ่อกับแม่เองก็ไม่เคยว่ากล่าว

ที่ผ่านมานับแต่ช่วงศึกษาจนกระทั่งจบชั้น ป.6 พ่อกับแม่เลี้ยงดูขอดกับพี่น้องแบบตามใจและปล่อยปละละเลยมาตลอด ขอดให้เหตุผลว่าอาจเป็นเพราะพ่อกับแม่ต้องทำงานหนักตลอด การใช้ชีวิตในโรงเรียนและการเที่ยวเตร่คบเพื่อนจะเป็นอย่างไรนั้น พ่อกับแม่ไม่เคยรู้และสอบถาม แต่ก็มีบ้างพ่อกับแม่มักจะบอกสอนให้ขยันศึกษาและทำมาหากิน อย่าไปทำผิดกฎหมาย ขอดเองก็ไม่ค่อยใส่ใจนักคงเหมือนกับคำบอกสอนของครูที่โรงเรียนที่พูดแล้วก็ผ่านเลยไปขาดการควบคุมเอาใจใส่

ด้วยความเป็นอิสระและขาดการดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่ หลังจากจบการศึกษาชั้น ป.6 ขอดเองใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว ไม่คิดหากรงานใดทำ ส่วนการศึกษาต่อนั้น หมดหนทางเพราะฐานะที่บ้านในช่วงหลังนี้ยากจนลง ประกอบกับมีพี่น้องหลายคน และความไม่ใส่ใจใฝ่ศึกษา ขอดมักชอบไปคลุกคลีอยู่กับกลุ่มเพื่อนภายในหมู่บ้าน และเข้าไปในตัวเมืองบ้าง โดยมีรถมอเตอร์ไซด์เป็นยานพาหนะคู่ใจ เงินทองไม่เคยมีใช้สอย อีกทั้งไม่เคยคิดรบกวนพ่อกับแม่

ชีวิตขอดเริ่มหักเหเข้าสู่กลุ่มเพื่อน กินนอน เที่ยวเตร่ ด้วยกัน กลับบ้านบ้างเป็นบางครั้ง จนมีวันหนึ่งความคิดชั่วเริ่มเข้าครอบงำ ประมาณปี พ.ศ. 2534-2535 ซึ่งขอดมีอายุประมาณ 15 ปี ด้วยเหตุต้องการเงินไว้ใช้จ่ายและเที่ยวเตร่ จึงได้ร่วมกับเพื่อนสนิทบุกเข้าชิงทรัพย์เงินและของมีค่าภายในบ้านเจ้าทรัพย์ที่อยู่ห่างจากที่บ้านของขอด ปรากฏเจ้าทรัพย์ต่อสู้ ขอดจึงทำร้ายร่างกายและหลบหนีออกมา ต่อมาภายหลังเกิดเหตุไม่นาน ก็ถูกตำรวจจับกุมได้ทุกคน ขอดถูกจำคุก 4 ปี และพ้นโทษออกมาต้นปี 2538 ซึ่งขณะนั้นขอดมีอายุย่างเข้า 21 ปี และกลับมาอยู่กับครอบครัวซึ่งก็อยู่กับครบถ้วนแต่วิญญู พี่ชายคนโตที่แยกตัวออกไปทำงานรับจ้างที่กรุงเทพฯ ย่านบางแค

ช่วงนั้น (ปี พ.ศ.2538) มีการระบาดของยาบ้า ขอดเองกลับเข้าคบหาเพื่อนกลุ่มเดิม และร่วมกันเสพยาบ้าจนติดจนแวม พ่อกับแม่เห็นดังนั้น จึงจับให้ขอดบวชเป็นพระที่วัดถ้ำเขาปูน เพื่อจะได้ห่างไกลยาเสพติดและกลุ่มเพื่อน ขอดเองเล่าว่า ช่วงมาบวชเป็นพระใหม่ ๆ เจ้าอาวาสให้มีหน้าที่ดูบริจาคนที่บริเวณศาลาพักร้อน ด้านติดกับถ้ำ อีกทั้งมีหน้าที่คอยเติมน้ำดื่มภายในศาลาอย่าให้ขาด

ชีวิตในวัด ยอคเองเห็นว่าไม่แตกต่างจากการเป็นฆราวาส ไม่เคยใส่ใจ ศึกษารธรรมะ ทำไปตามภาระหน้าที่ อีกทั้งยังคบหาเพื่อนกลุ่มเดิมที่แวะเวียนมาหาเป็นประจำหลังบวชไปประมาณ 4 เดือน จึงได้กลับมาเสพยาบ้าอีก ด้วยเพื่อนจะขยันจะขยอ อีกทั้งใจมันต้องการด้วย

ครอบครัวและความสัมพันธ์

ในวัยเด็ก ยอคจำได้แม่นยำว่าสภาพภายในครอบครัว ถือว่ามีฐานะดีไม่ขาดแคลน อาหารการกิน หรือสิ่งของเครื่องใช้ พ่อกับแม่ขยันช่วยกันทำมาหากิน ทะเลาะมีปากเสียงกันบ้าง แต่ไม่เคยลงมือทำร้ายกันรุนแรงแม้แต่ครั้งเดียว

กับความสัมพันธ์ที่มีต่อพ่อ ยอคไม่ค่อยจะสนิทกับพ่อนัก ด้วยพ่อไม่ค่อยได้มีเวลาพูดคุยหรือไต่ถามมากนัก ผิดกับแม่ที่ยอคและพี่น้องทุกคนจะสนิทและรักแม่มาก ด้วยเหตุแม่ใจดี ไม่เคยดูค้ำว่ากล่าว แม่ในวันที่ยอคถูกจับในเรื่องที่ไปชิงทรัพย์ทำร้ายเขา รวมถึงเมื่อรู้ว่ายอคเสพยาบ้าแม่เองก็เคยแนะนำให้เลิกเสพแต่ก็ไม่เข้มงวดอะไร

ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับพี่น้องในครอบครัว ยอคเล่าว่าเท่าที่ผ่าน มา พ่อแม่รักลูกทุก ๆ คนเท่าเทียมกัน และสนิทรักใคร่กันดี ยอคยังเล่าอีกว่าภายใน ครอบครัวของยอคไม่เคยมีปัญหาขัดแย้งรุนแรง ไม่ว่าจะป็นระหว่างพ่อกับแม่และพี่น้องทุกคน จะถือว่าเป็นครอบครัวที่อบอุ่นก็พูดได้

ความสัมพันธ์ระหว่างยอกกับพี่น้อง ยอคนึกย้อนภาพในอดีต และเล่าว่า พี่น้องทุกคนเป็นชายล้วน และมีอายุห่างกันเฉลี่ย 2 ปี จึงเติบโตเป็นเพื่อนเล่นกันได้ ยอคจะสนิทกับพี่น้องทุกคน ไม่เคยทะเลาะตบตีกันรุนแรง หากแต่เมื่อเติบโตทุกคน ต่างก็มีกลุ่มเพื่อนภายนอกและแยกตัวออกเที่ยวเตร่ตามกลุ่มเพื่อนนั้น

การเล่นในวัยเด็ก

ตามที่ยอคได้เล่าไว้ พ่อกับแม่มีฐานะทางการเงินดี ในช่วงยอคและพี่น้องอยู่ในวัยเด็กและเล่าเรียน การละเล่นส่วนใหญ่ก็มักเล่นด้วยตนเอง ในกลุ่มพี่น้องของเล่นพ่อกับแม่จัดหาให้ตามใจทุกคน ยอคกับพี่น้องจึงไม่ต้องแย่งและทะเลาะกัน

กลุ่มเพื่อนและการศึกษา

ขอดเข้าศึกษาที่โรงเรียนภายในตำบลบ้านเกิด ตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนกระทั่งจบ ป.6 เมื่ออายุได้ประมาณ 12 ปี

ขอดไม่ค่อยได้ใส่ใจกับการเรียนเท่าใดนัก ผลการเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ ค่อนข้างอ่อนต้องปรับปรุง มักชอบเล่นกับเพื่อนภายในห้องเรียน จนเพื่อนในห้องถือเป็นการกลุ่มเกร

พฤติกรรมของขอดและกลุ่มเพื่อน ขอดเล่าว่าคุณครูทราบดี แต่ไม่เคยเรียกไปอบรมตักเตือนจะมีบ้างก็ไปก่อเหตุวิวาทตีทำร้ายกันซึ่งก็จะถูกลงโทษบ่อยครั้ง

เกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนนั้น ขอดมีเพื่อนที่สนิทในสมัยเรียนจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่ทุกคนก็ล้วนแต่มีพฤติกรรมเกร และระดับการเรียนตกต่ำและเมื่อจบการศึกษาไม่ได้ศึกษาต่อ ก็ยังคงคบหากันเช่นเดิม ออกเร่เที่ยวเตร่ตามงานเทศกาลต่าง ๆ จนกระทั่ง ได้ร่วมกันคบคิดเข้าชิงทรัพย์และทำร้ายเจ้าทรัพย์จนถูกจับกุมตัวดำเนินคดีดังกล่าว

อาชีพและการทำงาน

ขอดไม่เคยประกอบอาชีพอะไร คงอาศัยพ่อแม่ตลอดมา จนกระทั่งไปก่อเหตุชิงทรัพย์ เพื่อต้องการเงินมาใช้จ่ายเที่ยวเตร่

ศาสนาและสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ

ขอดให้ความเห็นว่า ศาสนาเป็นสิ่งที่ขอดไม่เคยข้องแวะและแนะนำคำสอนมายึดถือปฏิบัติ รู้จักเพียงว่าตนเองนับถือศาสนาพุทธ เพราะต้องกรอกข้อมูลสมัยยังเป็นนักเรียนตามคำบอกเล่าของครู

แม้ขอดจะเคยผ่านการบวชมาแล้วช่วงอายุ 21 ปี แต่ขณะครองเพศบรรพชิตนั้น ขอดเองไม่เคยปฏิบัติธรรมเลย มีหน้าซำยังประพฤติผิดวินัยสงฆ์โดยเสพยาบ้า และก่อเหตุคดีฆ่าหม่อมสาวใจแอนนักท่องเที่ยวอีกด้วย

สื่อและการรับรู้ข่าวสาร

ส่วนมากขอดอ้างว่าจะได้รับรู้ข่าวสาร และความบันเทิงทางโทรทัศน์ เท่านั้น หนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ รวมทั้งสื่ออย่างอื่นขอดไม่ค่อยมีเวลาได้ใส่ใจและ ขวนขวายที่อยากจะได้รับรู้

สื่อที่ถ่ายทอด การทำร้ายร่างกายกันแบบรุนแรง หรือฆ่ากันนั้น ขอดเล่า ว่าก็เคยเห็นมาบ้างตามโทรทัศน์ แต่ก็ไม่เคยคิดจะเลียนแบบหรือนำไปเป็นแบบอย่างทำ กับคนอื่นแต่อย่างใด

ประวัติการกระทำผิด

ขอดเคยก่อเหตุร่วมกับกลุ่มเพื่อนบุกเข้าไปในบ้านเจ้าทรัพย์และทำร้าย เจ้าทรัพย์ แล้วเอาทรัพย์และของมีค่าไปขาย เพื่อนำเงินมาใช้จ่ายและเที่ยวเตร่ และถูก ตำรวจจับกุมได้เพียงคนเดียวเท่านั้น

ส่วนในวัยเด็กก็เคยก่อเหตุตีทำร้ายเพื่อนนักเรียนมาบ่อยครั้งเหมือนกัน
การฆ่าและแรงจูงใจ

วันเกิดเหตุ ขอดจำได้ว่าเป็นวันที่ 14 ธันวาคม 2538 ตอนนั้นเป็นเวลา ประมาณ 10.00 น. ขอดรู้สื่ออยากเสพยาอย่างแรง (เสี่ยยา) เงินก็ไม่มีที่จะตั้งซื้อจาก เด็กที่นำมาขายภายในวัด จึงตั้งใจว่าจะไปเอาเงินในตู้บริจาคที่ศาลาทงลงถ้ำ ปราบดู ไปเปิดดูไม่มีเงินสักบาทเดียว นั่งหงุดหงิดอยู่ที่ศาลาชั่วขณะ ก็มีแฮมมิงแอง ซึ่งเป็น นักท่องเที่ยวเดินสะพายกระเป๋าไปที่ศาลา วินาทีนั้นขอดมีสถานภาพเป็นพระภิกษุคิด เพียงว่าดักน้ำเย็นให้กับแฮมมิงและจะบอกให้ใส่เงินในตู้บริจาค ปราบดูเมื่อแฮมมิงดื่มน้ำ เสร็จ ก็ไม่ยอมใส่เงินบริจาคในตู้ อีกทั้งอ้างและแสดงท่าทางว่าได้บริจาคไปแล้ว พร้อมกับนั่งเด่นบนศาลาอย่างนั้น

ความชั่วแค้นเข้าสู่มันสมองของขอดทันที ประกอบกับเสี่ยยามากและ หงุดหงิด จึงได้ออกอุบายที่จะหลอกพาแฮมมิงลงไปดูค้ำควาภายในถ้ำด้านล่างศาลา แล้ว จะฆ่าเอาเงินในกระเป๋าสะพายนั้น ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวต้องมีเงินจำนวนมากพอจะซื้อ ยาบ้าได้แน่นอน

ແມ່ມเองก็เชื่อและตามลงไป ปรากฏยอดได้ออกอุบายบอกให้ແມ່มวางกระเป่าสะพายนั้นไว้ก่อนลงไปในถ้ำเบื้องลึก ปรากฏແມ່มไม่วาง ยอดจึงได้กระชากเอาอย่างแรง หากแต่ແມ່มคว้าไว้ได้ทันและเขี้ยวแย่งกัน ด้วยແມ່มมีรูปร่างสูงใหญ่กว่ายอดมาก จึงได้เปรียบในแรงปะทะ ทันทีนั้นจึงใช้สันมือฟันไปที่ต้นคอยอดอย่างแรงถึงกับล้มลง แล้วແມ່มจะวิ่งหนีกลับขึ้นไป ยอดลุกขึ้นตามไปกระชากตัวແມ່มตกลงมาอีก คราวนี้ยอดได้เปรียบจึงระดมชกต่อยที่หน้าແມ່มไปหลายชุดใหญ่ แต่ดูเหมือนແມ່มจะเรียนศิลปะการป้องกันตัวมาก่อน ก็สู้และปิดป้องตลอดเช่นกัน ทันใดนั้นยอดเปลี่ยนเป้าหมายโดยชกต่อยແມ່มอย่างแรงหลายครั้งติดกัน เพราะหวั่นรำมาถึงແມ່มเป็นเหตุให้ແມ່มทรุดตัวลง จึงหว่านยอดรีบเข้าประกบกอดคอและตีเข้าใส่หน้าท้องและลิ้นปี่ของແມ່มจำนวนอีกหลายครั้ง จนແມ່มทรุดกองนอนซนตัวกับพื้น ส่วนตัวยอดเองก็รีบผลักตัวเองออกมา เป็นเหตุให้ตัวเองหงายหลังเกือบตกหน้าผา รีบคืบตัวลุกขึ้น ประกอบกับเกรงว่าແມ່มจะลุกขึ้นผลักตกเหว จึงมีมือตั้งให้ແມ່มลุกขึ้น เดินไปนั่งที่ช่องปากเหว ซึ่งมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 เมตร เพื่อให้ห่างจากยอด วินาทีนั้นยอดลืมเรื่องกระเป่าสะพายและเงินที่อยู่ด้านใน ใจคิดเพียงต้องการกำจัดແມ່มที่ทำให้ยอดต้องเจ็บตัวและเหนื่อยเท่านั้น

ทันใดที่ແມ່มนั่งซนตัวรอบนปากช่องเหวดังกล่าว และพลอตตัวด้วยความเจ็บปวด ยอดเข้าประชิดถกถีวรตีเหลืองซึ่งเป็ยกโขกด้วยเหวี่ยงเพื่อความถนัดในการชกขา ทันทีนั้นยอดจึงได้เตะไปที่ก้นคอของແມ່มอย่างสุดแรงเกิด จำนวน 1 ครั้ง เป็นเหตุให้ແມ່มหมดสติหงายหลังศีรษะกระแทกขอบช่องเหวนั้นอย่างแรง แล้วทรุดตัวรูดตกลงไปได้ก้นเหว

หลังจากจัดการกับเหยื่อเสร็จ และหายเหนื่อยทันทียอดคิดถึงเงินในกระเป่าจึงตามลงไปในพื้นที่ในถ้ำในทันที ปรากฏແມ່มตกลงมาค้างที่แก่งหินอีกประมาณ 1 เมตร เท้าจะถึงพื้น อีกทั้งແມ່มออกอาการกระดูกเสียวคั่งอื้อ ๆ และมีเลือดไหลออกจากศีรษะเป็นทางจำนวนมาก ยอดจึงตัดสินใจดึงตัวແມ່มให้ตกลงมาแล้วใช้ก้อนหินขนาดเหมาะมือซึ่งคว้าหีบได้จากบริเวณนั้น กระหน่ำตีที่ศีรษะของແມ່มเพื่อหวังให้ตายอีกจำนวนหลายครั้งจนແມ່มนิ่งไป ยอดจึงได้ค้นเอาเงินในกระเป่าสะพายมาได้ แล้วเอาทรายกลบร่างของແມ່มไว้แบบลวก ๆ จากนั้นได้ทำลายร่องรอยหลักฐานใน

การต่อสู้ นารองเท้าแตะของແມ່มไปทิ้งแล้วกลับไปทักฎิตามปกติเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น จากนั้นได้ซื้อยาบ้ามาเสพจนเป็นที่หายเข็ช อารมณ์เริ่มปกติหวนนึกถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาเกิดความรู้สึกกลัวและสำนึกผิด ในช่วงเย็นวันเดียวกัน ยอดได้ย้อนกลับลงไปดูແມ່มอีก เพื่อยังไม่ตายจะได้ช่วยเหลือปรากฏແມ່มตายและศพเย็นมากจึงรีบหนีขึ้นมา

จากนั้นต่อมา ยอดไม่เคยไปที่ศาลาและถ้ำนั้นอีกเลย หากแต่ไม่เคยบอกเรื่องให้ผู้ใดทราบคงอยู่ที่วัดและร่วมกับพวกเสพยาบ้าเรื่อยมา

หลังจากก่อเหตุประมาณ 1 เดือน มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาที่วัดและตรวจค้นจนพบศพของແມ່ม จึงได้สอบถามพระในวัดทราบว่ที่บริเวณศาลาตู้บริจาคนที่ด้านทางลงไปถ้ำนั้น มักมีขอดคอยขูดแผลอยู่เป็นประจำนกระทั่งช่วงเกิดเหตุ วันเดียวกันเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงออกค้นหาด้วยขอด ปรากฏพบกำถั่งมั่วผสมกับเพื่อนฆราวาสอีก 2 คน เสพยาบ้าอยู่ข้างวัด จึงถือจับกุมดำเนินคดีฐานเสพยาบ้า นำตัวขอดไปสึกและควบคุมไว้ที่โรงพัก

ในระหว่างสอบสวนคืนนั้น ตำรวจได้พยายามสอบถามเกี่ยวกับเรื่องการตายของແມ່มอย่างกคคันตลอด ช่วงนั้นยอดสับสนและเป็นห่วงเพื่อนอีก 2 คน ที่อาจถูกแจ้งข้อหาร่วมกันฆ่าແມ່มซึ่งตำรวจได้ขู่ว่อย่างนั้น ตกตึกขอดจึงได้ให้การรับสารภาพว่าฆ่าແມ່มจริง

ชีวิตหลังการฆ่า

ยอดรู้สึกสำนึกผิดมาตลอดเวลา นับแต่วันแรกที่ก่อเหตุหลังจากเสพยาบ้าจนหายเสี้ยนยาแล้ว แต่อีกใจหนึ่งก็คิดว่าคงไม่มีผู้ใดทราบเรื่อง เนื่องจากวันเกิดเหตุไม่มีผู้ใดพบเห็น และยอดเองก็ไม่เคยเล่าเรื่องให้ผู้ใดฟัง จึงไม่คิดหลบหนี ยังคงใช้ชีวิตในวัดในคราบพระสงฆ์อย่างเสพเรื่อยมา และมั่วสุดกับกลุ่มเพื่อนเสพยาบ้าภายในวัดจนวันที่ถูกจับกุม

ความรู้สึกเป็นกังวลว่าจะถูกจับกุมได้นั้น ยอดเล่าว่ไม่เคยคิด และไม่รู้สึกว่จะถูกจับได้แต่อย่างใด

ยอดเล่าว่ สิ่งผิดปกติที่เกิดขึ้นหลังก่อเหตุ ก็คือ ยอดจะไม่ไปปฏิบัติหน้าที่หรือผ่านเข้าใกล้บริเวณเกิดเหตุ นั้นแต่อย่างใด

อาวุธที่ใช้ในการฆ่า

ยอดไม่เคยใช้อาวุธใด ๆ ในการก่อเหตุหรือทำร้ายผู้ใดไม่ว่าจะเป็น
 ปืน มีแต่จะใช้วัตถุที่หยิบฉวยได้ใกล้มือเพื่อทำร้ายเท่านั้น

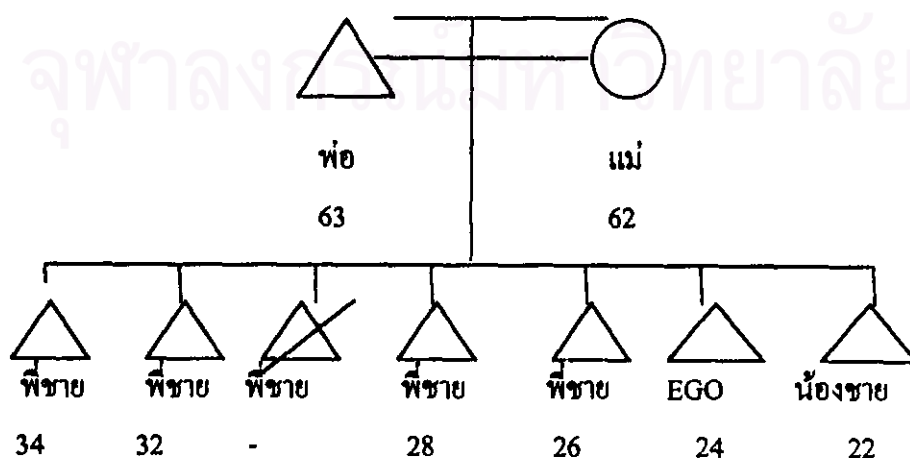
ความรัก

ยอดรักและผูกพันกับแม่มากกว่าพ่อ และจะรักพี่น้องทุกคน หากแต่พี่
 น้องทุกคนมีวิถีทางชีวิตของแต่ละคน ไม่เคยมีการก้าวท้าวชีวิตส่วนตัวกัน รวมถึงการ
 บอกกล่าวอบรมสั่งสอนและยอดไม่เคยบีบเค้นเอาบุคคลใดในครอบครัวเป็นแบบอย่าง

ความรักเพื่อนและใช้ชีวิตคลุกคลีกันตลอด มากกว่าที่ส่งผลให้ยอดทำใน
 สิ่งที่ผิดทุกอย่างที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นการชิงทรัพย์ การเสพยาบ้า ยอดกล่าวเช่นนั้น
 และยังได้แสดงความคิดเห็นว่าคนเราหากไม่มีเพื่อนก็ไม่มีความสุข ดังนั้นเพื่อนจึงเป็น
 ทุกสิ่งทุกอย่าง ร่วมคิด ร่วมทำ ผิดถูกไม่เคยว่ากล่าวมีแต่การช่วยเหลือ

เกี่ยวกับความรักแบบหนุ่มสาว ยอดยอมรับว่ามีบ้างตามประสาผู้ชาย
 แต่ไม่เคยคิดจะร่วมหัวจมท้ายกับหญิงคนไหน ความรักผู้หญิงครั้งแรกเป็นเรื่องเพื่อฝัน
 และเกิดในโรงเรียน แต่หลังจากจบ โดขึ้นก็ไม่ค่อยได้คิด จะชอบคบเพื่อนมากกว่า

แผนภาพแสดงเครือญาติของยอด

หมายเหตุ ยอดเกล้าว่า มานิตย์ ประสพอุบัติเหตุเสียชีวิต ในปี พ.ศ.2540 วิชาญ แยกตัวออกไปทำงานรับจ้างที่กรุงเทพฯ ตั้งแต่ยังเล็กจนปัจจุบัน ส่วนยอดและพี่น้องคนอื่นอยู่ร่วมในครอบครัวกับพ่อแม่

3. วีระ หรือระ : นักโทษเค็ดขาดชั้นศาลฎีกา โทษประหารชีวิต

รับสารภาพลดเหลือจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบันลดเหลือ 37 ปี

ประวัติชีวิต

วีระหรือระ พื้นเพเป็นชาวชนบท เกิดในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในตำบลเมืองไผ่ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ปัจจุบันอายุ 29 ปี เกิดเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2513 เป็นบุตรนายสง่า นางบุญเหลือ ในจำนวนพี่น้อง 7 น้อง ระเบียบคนที่ 4 มีพี่ชาย 2 คน พี่สาว 1 คน และมีน้องชาย 1 คน กับน้องสาวอีก 2 คน นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาชั้น ป.6 จากโรงเรียนประจำหมู่บ้าน ประกอบอาชีพทำนา ขณะก่อเหตุฆ่าอายุประมาณ 18 ปีเศษ และมีสถานภาพการสมรสเป็นโสด

ประวัติการอบรมเลี้ยงดู

ระเกิดในครอบครัวที่ถือว่ามีฐานะทางด้านการเงินดี และมีอันจะกิน ครอบครัวหนึ่งระดับหมู่บ้าน โดยพ่อและแม่เป็นคนชนบทในพื้นที่แต่งงานอยู่กินกัน พ่อจบการศึกษาชั้น ป.4 นับถือศาสนาพุทธ มีอาชีพทำไร่มันและทำนา และมีที่ดินทำกิน ในครอบครัวจำนวนมาก ปกติพ่อจะเป็นคนใจร้อนไม่ยอมใครง่าย หากจะพูดกับเพื่อนบ้านทุกคน ตรงกันข้ามกับแม่ที่เป็นคนใจเย็น ใจดี และบอกกล่าวสั่งสอนลูกทุกคนด้วยอาการนุ่มนวล ไม่เหมือนพ่อที่มักจะใช้วิธีบอกกล่าวห้ามปรามลูกด้วยวิธีรุนแรง ระเล่าว่า มีบ่อยครั้งที่ไม่ค่อยลงรอยกับพ่อจนเกือบพ่อจะใช้ปืนยิงทิ้งก็หลายครั้ง แต่แม่และพี่น้องห้ามปรามไว้

การเลี้ยงดูในวัยเด็ก ระเล่าว่า ปกติจะอยู่กับแม่และพี่สาวคนโตเป็นผู้เลี้ยงดู ซึ่งก็เป็นไปแบบตามใจตลอด มีบ่อยครั้งที่ระก้าวร้าวและตีทำร้ายบรรดาพี่สาว จนต่อมาบรรดาจะกลัวระมากเวลาโกรธ แต่ระเองสังเกตว่าบรรดาเองก็รักระมากเช่น

กัน โดยสังเกตได้จากไม่เคยได้ตอบระให้ได้รับความเจ็บปวด แม้ตามสภาพร่างกาย แล้วสู้ระได้ อีกทั้งหลังถูกจับกุม วรรณาก็มาเยี่ยมและปลอบใจให้รู้สึกไปตลอด

ส่วนพ่อเอง ระไม่ค่อยอยากเข้าหา อีกอย่างพ่อมักไม่ค่อยมีเวลาให้ลูกๆ รวมทั้งระมากนัก จะยุ่งอยู่กับงานในไร่และนาตลอด แต่นับตั้งแต่จำความได้ช่วงเรียน ประถมจนถึงเป็นวัยรุ่น ระจะเกรง ไม่ก่อเหตุชกต่อยกับคนอื่นเป็นประจำ และพ่อเองก็รู้ แต่ก็ไม่เห็นว่ากล่าวและลงโทษแต่อย่างใด อีกทั้งไม่เคยสอบถามว่าผิดถูกอย่างไร แต่พ่อจะคอยกำชับระและพี่น้องทุกคนว่าเกิดเป็นคนต้องสู้คน อย่าขอมใครง่าย ๆ โดยเฉพาะหากไม่ผิดและถูกดูหมิ่นยิ่งต้องสู้เลย

ครอบครัวและความสัมพันธ์

พ่อกับแม่ไม่เคยทะเลาะกันรุนแรง จะมีบ้างก็เป็นเรื่องเล็กน้อย พ่อมีอำนาจตัดสินใจในครอบครัวทุก ๆ เรื่อง แม่เองก็คอยช่วยงานในไร่บ้างแต่ก็ไม่มากนัก เพราะสุขภาพแม่ไม่ค่อยแข็งแรงมาแต่ระจำความได้ ส่วนมากแม่จะหารายได้เข้าบ้าน ด้วยการนำเงินออกให้ชาวบ้านกู้ยืมเป็นส่วนใหญ่

ในครอบครัวระ นอกจากพ่อแม่และพี่น้อง และยังมีย่าซึ่งเป็นแม่ของพ่อ ร่วมพักอาศัยอยู่ด้วย และย่าจะรักและตามใจระมากเหมือนกัน

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวถือว่าราบรื่น พ่อแม่และย่าไม่เคยขัดแย้งกันและรักลูก ๆ หลานเท่าเทียมกันทุกคน ส่วนระกับพี่น้องก็เข้ากันได้ดี ไม่เคยทะเลาะวิวาทกันรุนแรงหรือทำร้ายกัน จะมีเพียงระเท่านั้นที่ชอบแกล้งและทำร้ายวรรณเป็นประจำ แต่ก็จะทำในเวลาโกรธหรือถูกขัดใจเท่านั้น

การเล่นในวัยเด็ก

ครอบครัวระถือว่ามิฐานะดีในระดับชาวบ้านด้วยกัน ระเองถูกเลี้ยงดูแบบตามใจปล่อยปละละเลขตามวิถีชาวบ้านชนบททั่วไปที่พ่อแม่มักจะทำงานในไร่สวนเป็นหลัก

ความเจ้าอารมณ์ ถูกขัดใจไม่ได้ถือเป็นบุคลิกของระตั้งแต่วัยเด็ก ของเล่นแบบเด็กผู้ชายไม่ว่าจะเป็นรถ ปืน มีให้ตลอด จนกระทั่งเข้าเรียนระก็มีพฤติกรรมเอาแต่ใจตนเองและใจร้อนจนก่อเหตุชกตีเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนบ่อยครั้ง

กลุ่มเพื่อนและการศึกษา

ระเข้าศึกษาชั้น ป.1-ป.6 ที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ซึ่งถือเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยมีนักเรียนประมาณ 500 คน และครูประมาณ 20 คน ระดับการเรียนของระอยู่ในขั้นพอใช้ต้องปรับปรุง และมีพฤติกรรมชักชวนเพื่อนหนีเรียนออกเที่ยวประจำ ถือเป็นกลุ่มเกรปประจำห้องเรียนและโรงเรียน แต่ระให้ความเห็นว่า ครูไม่เคยอยากจะสนใจระกับกลุ่มเพื่อน อีกทั้งระเองไม่เคยเข้าปรึกษาครูในยามมีปัญหา จะมีบ้างก็คอนก่อนเหตุชกตีกันซึ่งก็จะถูกครูตีลงโทษ

เกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนนั้น ระมีเพื่อนที่คบหากันในช่วงที่เป็นนักเรียนจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะมีแนวทางคล้าย ๆ กันโดยชอบหนีเรียน เกียจคร้าน และหลังจากจบการศึกษาชั้น ป.6 ความคิดที่อยากจะศึกษาต่อระไม่เคยมี ก็อาศัยอยู่กับครอบครัวช่วยงานในไร่กับพ่อบ้าง และออกเที่ยวเตร่กับกลุ่มเพื่อนสมัยเรียน และไม่ได้ศึกษาเช่นกัน ตามงานในหมู่บ้านและในตัวอำเภอรัฐฯ ส่วนมากก็จะดื่มสุรา และมีเรื่องชกต่อยกับกลุ่มวัยรุ่นอื่นอยู่เป็นประจำ

อาชีพและการทำงาน

ระแทบไม่เคยประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง หลังจากจบการศึกษาชั้น ป.6 ออกมาอยู่กับครอบครัวไปช่วยงานในไร่กับพ่อก็ไม่เป็นชิ้นเป็นอัน บางวันหนีไปเที่ยวเตร่กับกลุ่มเพื่อนฝูงสามวัน และพ่อก็ไม่ค่อยจะคาดหวังในการช่วยงานจากระแต่อย่างไร ด้วยมีพวกที่น้องและข้างแรงงานจากชาวบ้านช่วยงานอยู่แล้ว

ศาสนาและสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ

ระไม่เคยเข้าวัดทำบุญ ไม่เคยมีหลักธรรมใดในการยึดเหนี่ยวดำรงชีวิต อีกทั้งไม่เคยมีและนับถือเรื่องราวของขลัง และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดมาก่อนแต่อย่างใด

แม้ว่าระจะเคยบวชเรียนช่วงอายุ 15-16 ปี และจำพรรษาอยู่ที่วัดประจำหมู่บ้านนานถึง 2 พรรษา โดยขณะบวชอยู่นั้นก็ไม่ได้ใฝ่ศึกษาธรรมะเกินกว่าระเบียบปฏิบัติที่ทางวัดกำหนดไว้แต่อย่างใด และเมื่อสึกออกมาก็ไม่เคยนำหลักธรรมคำสอนมายึดถือปฏิบัติ แต่อย่างใด

สื่อและการรับรู้ข่าวสาร

จะรับรู้ได้จากทางโทรทัศน์และวิทยุเท่านั้น ส่วนสื่อประเภทอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็น สิ่งพิมพ์หนังสือต่าง ๆ ะไม่เคยให้ความสนใจ

ภาพเหตุการณ์รุนแรงเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายหรือฆ่ากันนั้น ะรับรู้ว่าได้เคยรับรู้บ้างทางโทรทัศน์ และข่าวทางวิทยุหรือภาพยนตร์ที่ฉายตามงานวัดและงานรื่นเริงต่าง ๆ แต่ไม่เคยคิดว่าจะเอามาเป็นแบบอย่าง

ประวัติการกระทำผิด

ก่อนการฆ่าในคดีที่ถูกจับกุมและรับโทษอยู่นทุกวันนี้ ะไม่เคยก่อเหตุฆ่าผู้ใดมาก่อน จะมีบ้างก็เป็นเพียงชกต่อยกันตามประสาเด็กในวัยเรียน ซึ่งระจะก่อเหตุในลักษณะนี้เป็นประจำ ส่วนสาเหตุก็มาจากการวิวาทและหยามศักดิ์ศรีกัน

ต่อมาช่วงเป็นวัยรุ่นอายุช่วง 17-18 ปี ส่วนมากจะร่วมกับเพื่อนคิมสุราไปเที่ยวในงานรื่นเริงต่าง ๆ และก็มีเหตุวิวาทกับวัยรุ่นกลุ่มอื่น แต่เรื่องก็ไม่เคยถึงตำรวจหรือดำเนินคดีถึงชั้นโรงขึ้นศาลแต่อย่างใด

การฆ่าและแรงจูงใจ

ก่อนเกิดเหตุฆ่าประมาณ 2 อาทิตย์ ะกับคนตายและกลุ่มเพื่อนซึ่งรู้จักกันได้มาร่วมกินเลี้ยงในงานบวชของคนในหมู่บ้าน ปรากฏระกับคนตายพูดจาขัดกันและมีเรื่องวิวาทกันในวงสุรา คนตายได้ใช้ขวดคัตตีศีรษะระอย่างแรงต่อหน้าชาวบ้านที่มาร่วมงาน ะรู้สึกแค้นและอับอายอย่างมาก หากแต่ขณะนั้นมี กลุ่มเพื่อนเข้าห้ามและแยกออกจากกัน ะจึงเดินทางกลับบ้านทันที และในใจก็นึกเจ็บแค้นตลอดเวลาและต้องหาช่องทางแก้แค้นให้ได้ แต่เมื่อตื่นเช้ามาหยาบเหมาก็ลดความเจ็บแค้นไปได้มาก และวันต่อมาก็ไม่รู้สึกโกรธแค้นแต่อย่างใด

ต่อมาในวันเกิดเหตุ ะจำได้ว่าเป็นวันที่ 28 ธันวาคม 2532 เวลาประมาณ 21.00 น. ซึ่งก่อนหน้านั้นระได้ออกมานั่งคิมสุรากับเพื่อนรุ่นน้องอีกคนหนึ่ง ในตลาดอรัญประเทศ ทอมืออาการมึนเมาได้ที่ปากพูดเรื่องราวให้เพื่อนร่วมคิมฟัง ใจก็มุดคิดเรียงลำดับเหตุการณ์ว่ารู้สึกเจ็บแค้นและอับอายชาวบ้านว่าคนอย่างระจะถูกกระทำอย่างนั้นได้อย่างไร ความคิดแก้แค้นและต้องการฆ่ามุขขึ้นในวินาทีนั้น

จึงชักชวนเพื่อนรุ่นน้องนั้นกลับไปเอา อาวุธปืนลูกซองของพ่อที่บ้าน และตัดสินใจถือ ซ่อนไว้ในเสื้อ เดินกับเพื่อนไปยังบ้านของผู้ตาย ปรากฏพบกำลังตีข้าวเปลือกอยู่บนรถ ไล ไม่พูดจาใด ๆ กับผู้ตายด้วย ทันทีจึงนำปืนออกมาและยิงใส่ผู้ตายในระยะใกล้ จำนวน 1 นัด เป็นเหตุให้กระเด็นตกจากรถไลและตายในทันที ญาติพี่น้องผู้ตายเอะอะ โววายทันที ระวังเพื่อนถือปืนออกวิ่งหลบหนีเข้าป่าท้ายหมู่บ้าน จำได้ว่าวิ่งตลอดไม่ หยุดเป็นระยะประมาณ 3 กิโลเมตร เพราะญาติผู้ตายก็ไล่ตามล่าในทันทีเช่นกัน หลบ หนีได้ 3 วัน พ่อจึงได้มาตามและนำเข้ามาอบตัวกับตำรวจ

เกี่ยวกับปัจจัยที่ระก้าตัดสินใจฆ่าเพราะว่ามีเพื่อนไปด้วย ประกอบกับ ความแค้นเป็นทุนเดิม

ชีวิตหลังการฆ่า

ตลอดระยะเวลาที่หลบซ่อนตัวอยู่ในป่ากับเพื่อนรวม 3 วัน รู้ถึงความ ขู่ขากและลำบาก หิว ช่วงนั้นระเถ่าว่า มันทำให้ได้คิดทบทวนถึงเหตุการณ์ย้อนหลังใน ชีวิตว่าทำไมถึงต้องมาเป็นคนแบบนี้ ทำไมไม่เชื่อฟังพ่อแม่ที่บอกสอน คิดถึงแม่อย่าง จับใจและมาวันที่สามของการหลบหนี พ่อตามมาพบไม่ว่าอะไรแต่ต้องกล้ารับผิด ถึง ตอนนี้อยอมรับว่าเชื่อฟังพ่อทุกอย่างจึงตัดสินใจเข้ามาอบตัว

อาวุธที่ใช้ในการฆ่า

ระเองคุ้นเคยกับอาวุธปืนชนิดต่าง ๆ ที่พ่อมีรวม 4-5 กระบอกและเก็บ ซ่อนไว้ในบ้าน จะเป็นเรื่องปกติที่ทุกบ้านจะมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครอง เพราะ อาวุธในพื้นที่บ้านของระหาซึ่งง่ายมาก อาจเนื่องมาจากเขตชายแดนติดประเทศกัมพูชา

ระเคยยิงอาวุธปืนมาแต่เกิด โดยพ่อจะคอยบอกสอนวิธีตลอดมา แต่ระ ไม่เคยพกพาอาวุธปืนติดตัวไปในงานเทศกาลต่าง ๆ เพราะเกรงว่าอาจห้ามใจไม่อยู่และ ไปยังทำร้ายคู่กรณีหากเกิดการวิวาทกัน

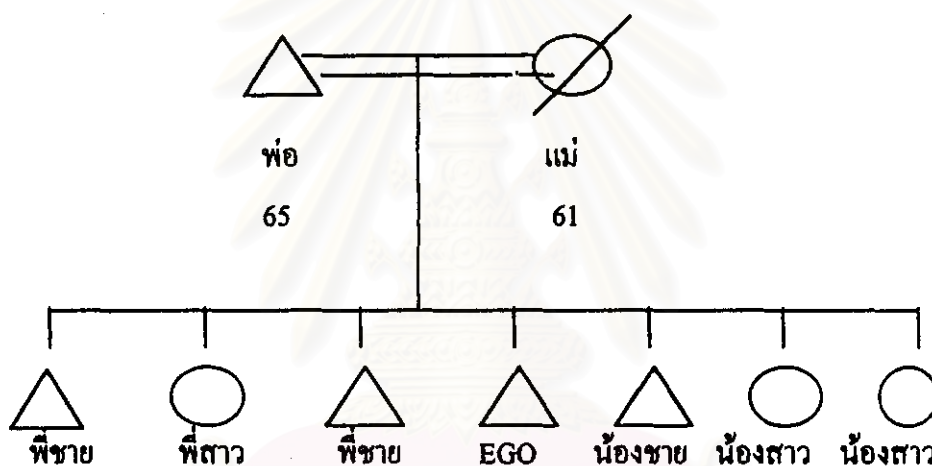
ความรัก

แม่เป็นบุคคลเดียวในครอบครัวที่ระรักมากที่สุด วันที่ถูกจับกุมแม่มา เยี่ยมไม่เคยต่อว่า มีแต่ปลอบใจและว่าคิดคุยมิวันได้ออกมา และแม่จะหมั่นมาเยี่ยม

ต่อมาประมาณปี 2540 แม่ตายด้วยโรคประจำตัว ระวังเสียใจมากที่ไม่อาจไปร่วมงาน และอยู่ดูแลแม่ได้

ส่วนความรักแบบหนุ่มสาวนั้น ระวังไม่เคยมีชีวิต มีเพียงแม่และการเที่ยวเตร่ดื่มสุรากับกลุ่มเพื่อนเท่านั้น

แผนภาพแสดงเครือญาติของระ

หมายเหตุ : นางบุญเหลือ แม่ของระเสียชีวิตด้วยโรคประจำตัว เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2540

4.บุญศรี หรือ บุญ : นักโทษเค็ดขาดชั้นศาลฎีกา โทษประหารชีวิต
รับสารภาพลดเหลือจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบันลดเหลือ 37 ปี

ประวัติชีวิต

บุญศรี หรือ บุญ พื้นเพเป็นชาวตลาดเมืองแกลง โดยเกิดในแหล่งชุมชนเขตเทศบาลเมืองแกลง จังหวัดระยอง เป็นบุตรของนายน้อย นางศรี ในจำนวนพี่น้อง 4 คน บุญที่เป็นคนที่ 1 และมีน้องสาวซึ่งอายุห่างกันประมาณคนละ 2 ปี

รวม 3 คน ปัจจุบันบุญอายุ 31 ปี เกิดเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2510 นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาชั้น ป.4 จากโรงเรียนภายในเขตเทศบาลใกล้ที่พัก อายุขณะกระทำผิด ประมาณ 23 ปี สถานภาพการสมรสเป็นโสด อาชีพขับรถแท็กซี่รับจ้าง

ขณะบุญอายุ 7 ขวบ และกำลังเข้าเรียนชั้น ป.1 ในโรงเรียนเทศบาลใกล้ที่พัก พ่อเสียชีวิตลงด้วยโรคตับแข็ง และเกิดอุบัติเหตุในขณะเดียวกัน ช่วงนั้นครอบครัวโศกเศร้ากันมากโดยเฉพาะบุญกับแม่ และน้องสาวคนรอง ซึ่งโตพอจะรับรู้สภาพการสูญเสียได้ หากแต่แม่เป็นคนเข้มแข็ง ยังคงครองตัวเป็นโสดและเลี้ยงดูบุญและน้อง ๆ ต่อมาด้วยสภาพขัดสนทางการเงินเรื่อยมา

ชีวิตหลังพ่อเสียชีวิต บุญยังคงเล่าเรียนต่อไปรวมทั้งน้อง ๆ ทุกคนก็จบ ป.4 ด้วยกัน ต้องดูแลตัวเองตลอดไม่มีคนคอยเข้มงวดกวดขันกับชีวิตประจำวัน แม่เองไม่ค่อยจะมีเวลามาพำร่ำสอน และไม่เคยคิดว่ากล่าวบุญเลย พุดคุยสนทนากันทุกเรื่องและบุญเองก็ไม่เคยเกรงเที่ยวไปลักเล็กขโมยน้อยและวิวาทกับผู้ใด

จนบุญอายุประมาณ 11 ขวบ จบการศึกษาชั้น ป.4 จึงออกทำงานรับจ้างตามไร่อ้อย ได้เงินมาแบ่งเบาภาระให้แม่บ้างและทำอยู่อย่างนั้นจนกระทั่งอายุราว 15 ปี จึงออกจากบ้านไปเป็นเด็กฝึกงานตามอู่รถแทรกเตอร์ และใช้ชีวิตอยู่กับนายจ้างตลอดมา โดยส่งเงินให้แม่ใช้จ่ายเป็นประจำ

ครอบครัวและความสัมพันธ์

ในวัยเด็กเท่าที่สังเกตเห็นพ่อกับแม่ไม่เคยทะเลาะและทำร้ายกันรุนแรง อำนวยในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ภายในครอบครัว บุญให้ความเห็นว่าพ่อกับแม่จะมีพ้อ ๆ กัน และจะรักบุญและน้อง ๆ เท่ากัน ไม่ลำเอียงและอิงฉ้อกันแต่อย่างใด

ประวัติการอบรมเลี้ยงดู

บุญเกิดในครอบครัวที่ยากจน โดยพ่อเคยบวชเรียนมา นับถือศาสนาพุทธ มีอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้างโดยทั่วไป ส่วนแม่จบการศึกษาชั้น ป.4 นับถือศาสนาพุทธ และมีอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้างเช่นกันกับพ่อ โดยความจริงแล้วพ่อกับแม่ของบุญพื้นเพเป็นชาวชนบท อพยพมาจากหมู่บ้านในจังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งแต่วัยหนุ่มสาวช่วงแรกที่สมรสกัน

ด้วยพ่อของบุญเคยบวชเรียนมาช้านานก่อนที่จะสึกมาและแต่งงานกับแม่ ในวัยเด็กช่วงบุญอายุ 5 - 7 ขวบ จะเกรงกลัวพ่อมากโดยพ่อมักจะเป็นคนเข้มงวด เจ้าระเบียบ รักความสะอาด จึงมักจะถูกพ่ออบรมสั่งสอนในเรื่องดังกล่าวแทบทุกด้านของชีวิต ความเป็นอยู่ในประจำวันนับแต่พ่อกลับจากทำงานเข้าบ้าน จนกระทั่งรุ่งเช้าเพื่อออกไปทำงาน ซึ่งโดยมากพ่อจะสั่งสอนบุญและน้อง ๆ ทุกคนว่าเกิดเป็นคนต้องมีศีลธรรมประจำใจและให้ตั้งใจเล่าเรียนและบุญเองจดจำคำสั่งสอนดังกล่าวของพ่อมาตลอด

ชีวิตในวัยเด็กก่อนเข้าเรียนในชั้นประถม ส่วนมากจะใช้เวลาอยู่กับแม่ มากกว่าพ่อ เพราะช่วงน้อง ๆ ยังเล็ก บุญจะอยู่บ้านช่วยแม่เลี้ยงน้อง แม่เป็นคนใจดี ไม่เคยเข้มงวดและคิดว่ากล่าวบุญกับน้อง ๆ ซึ่งมักเล่นซุกซนตามประสาเด็ก บุญจึงรู้สึกว่ายู่กับแม่แล้วผ่อนคลาย

ภายในบ้านเช่าซึ่งมีสภาพเป็นแหล่งชุมชน ค่อนข้างแออัดและคับแคบ บุญกับพ่อแม่และน้อง ๆ อาศัยอยู่ร่วมกันไม่มีญาติและคนอื่นมาร่วมพักอาศัยอยู่ด้วยแต่อย่างใด บุญกับน้อง ๆ ทุกคนเข้ากันไปได้ดี โดยบุญจะทำหน้าที่ดูแลน้อง ๆ ทุกคนไม่ว่าจะช่วงในวัยเด็ก และโตมาเป็นวัยรุ่นสาว และน้อง ๆ ทุกคนก็รักและเป็นห่วงบุญเช่นกัน โดยเห็นได้จากทุกคนจะเชื่อฟังบุญทุกเรื่องที่ยกสอน

ต่อคำถามว่าสภาพครอบครัวเป็นอย่างไร บุญตอบอย่างไม่ลังเลว่าอบอุ่น และช่วยเหลือเอื้ออาทรต่อกันตลอดมา แม้ช่วงหลังพ่อจะเสียชีวิตไปแต่แม่เป็นทุกสิ่งของครอบครัวที่บุญยึดเหนี่ยว

การเล่นในวัยเด็ก

บุญเล่าว่า คงไม่ต้องพูดถึงของเล่นที่ต้องใช้เงินซื้อหามา เพราะโดยสภาพฐานะของพ่อกับแม่แล้วมันไม่มีความจำเป็น พ่อกับแม่มักพูดอย่างนั้น เมื่อบุญกับน้อง ๆ ต้องการของเล่น

บุญมักชอบไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนซึ่งเป็นลูกกรรมกรด้วยกันภายในวัดใกล้บ้าน เพราะได้กินขนมและอิมท้อง

กลุ่มเพื่อนและการศึกษา

ในวัยเด็กกลุ่มเพื่อนของบุญส่วนมากจะเป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน และจะเป็นกลุ่มเกรเซอร์ชอบชวนกันหนีเรียนไปเที่ยวตามแหล่งต่าง ๆ ภายในตลาดเมืองแกลง

เมื่ออายุประมาณ 15 ปี จึงถึงช่วงเป็นวัยรุ่นอายุประมาณ 20 - 22 ปี กลุ่มเพื่อก็คือพวกคนงานในอยู่ด้วยกัน ซึ่งยอมรับว่ามาจากที่หลากหลาย และที่สนิทกันบางคนเคยติดคุกคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน เกี่ยวกับทำร้ายร่างกาย และฆ่าคนตายก็มี และมีบ่อยครั้งที่พากันไปค้ำกินสุราอาหารหลังเลิกงาน มักจะมีเรื่องวิวาทกับพวกที่มาค้ำกิน แล้วก่อเหตุชกต่อยและทำร้ายร่างกายโดยใช้ขวด ไม้ และอาวุธที่หยิบฉวยได้ กันก็บ่อยครั้ง โดยทุกครั้งบุญเองก็ร่วมลงมือกับเพื่อนตลอดมา

มีอยู่ครั้งหนึ่งขณะย้ายไซค์งานไปอยู่จังหวัดจันทบุรี มีเพื่อนสนิทซึ่งเคยรับจ้างฆ่าคนมาชักชวนให้ไปรับงานฆ่าคน ปรากฏบุญเองไม่กล้าไปด้วยเพราะกลัวถูกจับตัวได้

ในส่วนการศึกษาและสภาพโรงเรียนนั้น บุญเล่าว่า การเรียนของบุญอยู่ในระดับที่อ่อนมาก คือจบชั้น ป.4 มาด้วยคะแนน 50 เปอร์เซนต์ และพฤติกรรมในการเล่าเรียนที่เด่นของบุญนั้นคือการชักชวนเพื่อนหนีเรียนออกไปเดินเที่ยวเตร่ตามตลาดหรือแม้หากอยู่ในชั้นเรียนก็ถูกมองจากกลุ่มเพื่อนว่าเป็นพวกเกรและเกียจคร้าน ส่วนครูเอง บุญแสดงความคิดเห็นว่ารู้ว่ากลุ่มของบุญเกร และหนีเรียนเป็นประจำ แต่ก็ไม่มีมาตรการใด ๆ มาคอยควบคุมและตักเตือน คงปล่อยปะโดยหากวันใดถูกจับได้ก็ลงโทษไปที่เท่านั้น

อาชีพและการทำงาน

บุญทำงานหนักเพื่อแบ่งเบาภาระและตอบแทนคุณแม่พร้อมกับส่งเสียให้น้อง ๆ ทุกคนเรื่อยมา โดยบุญเริ่มทำงานรับจ้างในไร่อ้อย ตั้งแต่อายุ 11 - 12 ปี

จากนั้นตั้งแต่อายุ 15 - 23 ปี จึงออกจากบ้านไปรับจ้างเป็นเด็กฝึกงานอยู่ในอู่รถแทรกเตอร์ และอยู่กับนายจ้างเรื่อยมา จนพอโตขึ้นหน่อยมีความรู้มากขึ้นนายจ้างจึงให้เป็นคนขับรถแม็คโครขุดดิน และได้ย้ายกับเปลี่ยนนายจ้างเรื่อยมา สลับกับบางช่วงต้องย้ายไซค์งานไปประจำอยู่ต่างจังหวัด ซึ่งห่างไกลครอบครัว

และชีวิตช่วงที่บุญได้คบเพื่อนที่มีอาชีพและอยู่กับนายจ้างคนเดียวกัน ใช้ชีวิตโชค โชนและมักก่อเหตุวิวาททำร้ายร่างกายกันกับกลุ่มอื่นตลอดมาเมื่อมีเงินมา

ศาสนาและเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

บุญดำดับเหตุการณ์และย้อนนึกพร้อมกับยืนยันว่านับแต่เกิดมาไม่เคยรู้จักหลักธรรมคำสอนเกี่ยวกับศาสนา อีกทั้งไม่เคยข้องแวะแม้ช่วงในวัยเด็กจะมักไปเที่ยวเล่นที่วัดก็เพียงให้ได้มีขนมกินให้อิ่มท้องและร่วมเล่นกับกลุ่มเพื่อนเท่านั้น

บุญเองยอมรับว่า ที่ต้องตกอยู่ในสภาพเป็นนักโทษฆ่าคนตายนั้น การขาดตั้งยึดเหนี่ยวทางจิตใจโดยเฉพาะศาสนาเป็นปัจจัยสำคัญ

สื่อและการรับรู้ข่าวสาร

ในวัยเด็กบุญไม่เคยได้รับรู้ข่าวสารผ่านสื่อทางใดเลยนอกจากการบอกเล่าของเพื่อนๆ และครูในห้องเรียนเท่านั้น

เกี่ยวกับภาพเหตุการณ์ความรุนแรงเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายและฆ่ากันนั้น บุญพอได้รับรู้บ้างในช่วงที่เป็นวัยรุ่น โดยผ่านสื่อแทบทุกชนิด หากแต่ไม่เคยนำเอามาเป็นแบบอย่างเพื่อใช้ในการกระทำผิดและก่อเหตุฆ่าในคดีที่ถูกลงโทษนี้แต่อย่างใด

ประวัติในการกระทำผิด

ในวัยเด็ก บุญไม่เคยก่อเรื่องวิวาทและทำร้ายร่างกายผู้ใดมาก่อน แม้จะเป็นเด็กเกเรในสายตาคครูและกลุ่มเพื่อน ก็เพียงแต่ชอบหนีเรียนเท่านั้น ไม่เคยไปมีเรื่องชกต่อยใคร

ชีวิตเริ่มมีการชกต่อยทำร้ายร่างกายคนอื่น ก็เป็นช่วงอายุตั้งแต่ 15 – 23 ปี ซึ่งทำงานเป็นลูกจ้างขับรถแท็กซี่โคราชชุดดิน โดยส่วนมากก็เป็นการทะเลาะและชกต่อยกับกลุ่มคนงานในไซต์งาน และร่วมกับเพื่อนในไซต์งานออกไปเที่ยว แต่หลังเลิกงานแล้วเมาสุราและวิวาทกับกลุ่มอื่นที่อยู่ในบ้าน

การฆ่าและแรงงูใจ

เหตุเกิดเมื่อเดือนเมษายน 2533 เวลาประมาณ 24.00 น. โดยก่อนหน้านั้นประมาณช่วงเดือนมกราคมปีเดียวกัน บุญไปรับจ้างอยู่กับนายจ้างคนหนึ่ง ซึ่งเขา

ส่งไปประจำไชด์งานบริเวณที่ก่อสร้างที่ต่างจังหวัด รู้สึกคิดถึงแม่และน้อง ๆ ทางบ้าน จึงได้ลาออกและมาสมัครอยู่กับนายจ้างอีกคนที่อยู่ในอำเภอแกลง โดยได้ตำแหน่งเดิม คือพนักงานขับรถแม็คโครประจำไชด์งานใกล้บ้าน จึงได้รู้จักและร่วมงานกับผู้ตายซึ่งเป็นคนงานเก่าทำงานในตำแหน่งเดียวกันกับบุญและอยู่มานาน หากแต่บุญเองไม่ค่อยชอบคบหาด้วยเพราะเป็นคนนิสัยนักเลง ชอบอวดเบ่งบารมีและคอยหาเรื่องคนอื่นในไชด์งานเป็นประจำ โดยเฉพาะเวลาเมายิ่งพูดจาหาเรื่องจนมีศัตรูมากมาย บุญเองเคยถูกผู้ตายเข้าค่อว่าในเรื่องเกี่ยวกับงานที่ทำหลายครั้ง โดยผู้ตายต้องการให้บุญทำงานตามแบบอย่างและเชื่อฟัง เพราะเขาจะอ้างทำนองว่าเขาเป็นคนเก่าและอยู่ในไชด์งานมาก่อน จนบางครั้ง ทะเลาะมีปากเสียงกัน และบุญเองก็คิดว่าแนวทางการทำงานของตนเองก็ไม่เคยถูกนายจ้างค่อว่าประคบกับถึงผู้ตายจะมาอยู่ในไชด์งานก่อน แต่บุญเองก็เป็นคนพื้นที่เกิดและโตมาจากที่อำเภอนี้ก็ไม่ยอมอ่อนข้อให้เช่นกัน

จนกระทั่งวันเกิดเหตุ ที่ไชด์งานมีการจัดงานเลี้ยงฉลองกัน ทุกคนดื่มสุราจนมีเมารวมทั้งบุญและผู้ตายด้วย ในระหว่างนั้นผู้ตายได้พูดจาทำทนายต่อหน้าบุญว่า “เองกับข้าจะมีชีวิตอยู่เพียงคืนนี้เท่านั้น” อีกทั้งค่อว่าบุญหลายอย่างในทางที่ไม่ดีเกี่ยวกับงาน แม้จะมีเมมาแต่บุญเองก็มีสติและเจียบขริบ ไม่ได้ค่ออย่างใด และได้ยินดังนั้นรู้สึกเป็นกังวลไม่สบายใจ กระทั่งงานเลิกราว 23.00 น. บุญกลับมานอนครุ่นคิดถึงคำอาฆาตของผู้ตาย ใจหนึ่งก็อยากจะลาออกและหนีให้พ้นจากความขัดแย้งที่รู้สึกว่าผู้ตายจะไม่พอใจตนอย่างแรงที่ไม่ยอมอ่อนข้อให้ อีกใจหนึ่งก็คิดว่าคนคนพื้นที่ต้องสู้และปรับความเข้าใจกัน คิดได้ดังนั้นจึงนำมิดทกสนามพร้อมถือท่อนไม้หน้ากว้าง 3 นิ้ว หนา 1 นิ้ว ขาวประมาณ 1 เมตรเศษ เดินไปหาผู้ตายซึ่งพักอยู่บนรถในไชด์งานไปถึงผู้ตายรออยู่ก่อนแล้ว เมื่อพบบุญ ผู้ตายได้ทะยานเข้าหาบุญทันที วินาทีนั้นบุญกลัวจะถูกทำร้ายก่อน จึงได้ใช้ท่อนไม้ที่เตรียมมากระหน่ำตีที่ศีรษะของผู้ตายไปราว 3-4 ที อย่างแรง จนผู้ตายแน่นิ่งไปกับพื้น ทันทีนั้นเกรง ผู้ตายจะค่อสู้จึงได้ชักมิดที่พกมาแทงไปที่คอคนตายอีก 2 ครั้ง จนผู้ตายตายสนิท บุญมีความคิดสับสนเดินวนเวียนรอบศพอยู่หลายรอบ ใจคิดจะหลบหนีแต่มาอุคคคิดว่าผู้ตายมีศัตรูอาฆาตมากมาย หากหลบหนีจะเป็นพินธุ ประกอบกับขณะเกิดเหตุไม่มีผู้พบเห็น จึงตัดสินใจทิ้งศพไว้

อย่างนั้น เก็บมิดและท่อนไม้ไปทิ้ง แล้วอาบน้ำเข้าอนตามปกติ ปรากฏรุ่งเช้ามีผู้พบศพและในช่วงสายของวันเดือนกันเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ค้นสอบสวนบุญอย่างหนักจึงได้รับสารภาพ

ชีวิตหลังการฆ่า

บุญเองรู้สึกสับสนในช่วงแรกขณะพบว่าผู้ตายตายสนิท และช่วงมานอนหลังก้อเหตุก็คิดว่าตนคงถูกจับกุมแน่นอน จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ไม่คิดหลบหนี เพราะหากหนีก็คงต้องหนีตลอดชีวิต

วันแรกที่แม่มาเยี่ยมที่โรงพัก รู้สึกสงสารแม่มากอย่างจับใจ

บุญให้แนวคิดไว้ว่าขณะถูกขังอยู่ในเรือนจำบางขวางนี้ ได้เรียนธรรมะจนสอบได้นักธรรมโท และเมื่อย้อนคิดถึงเหตุการณ์ที่ฆ่าผู้ตายแล้ว เห็นว่าหากใช้ทางหลักธรรมคำสอนเข้าข่มระงับจิตใจ และรู้จักให้อภัยต่อผู้ตายแล้วเหตุการณ์คงไม่เกิดขึ้น

อาวุธที่ใช้ในการฆ่า

มีดปลายแหลมที่ใช้แทงคอผู้ตาย บุญมักนำพกติดตัวใช้ในไร่คังงานขณะทำงานเป็นประจำ ส่วนท่อนไม้ที่ตีผู้ตายนั้นก็หยิบหาจากเศษไม้ภายในไร่คังงาน

บุญไม่เคยพกพาอาวุธชนิดใด ไม่ว่าจะเป็นปืน มีด ติดตัวในขณะที่ออกเที่ยวเตร่ และมีเรื่องชกต่อยในช่วงชีวิตที่ผ่านมา

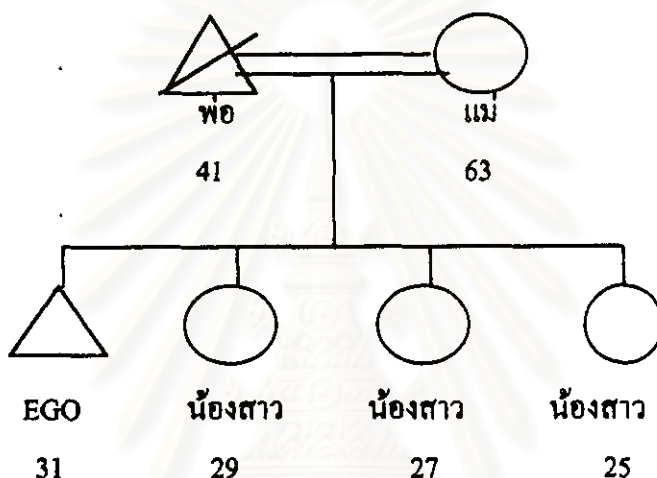
ความรัก

บุญรักและสงสารแม่ที่สุด เพราะลำบากหาเลี้ยงตนกับน้อง ๆ มา แม่พอจะเสียชีวิตไปตั้งแต่บุญกับน้อง ๆ ยังเยาว์วัย ส่วนความรู้สึกับน้อง ๆ ทุกคนก็รักเช่นกัน แต่ไม่ค่อยเป็นห่วงมากเพราะทุกคนโตพอหาเลี้ยงตนเองได้แล้ว

ส่วนความรักแบบหนุ่มสาวนั้น บุญเองไม่เคยมีคนรักและไม่ค่อยจะคิดถึง เพราะลำพังเลี้ยงตนเองก็ไม่ค่อยจะพอกิน อีกทั้งจะคิดถึงแม่มากเกี่ยวกับรายได้ที่ได้

รับ แต่บุญเองก็ยอมรับว่ามีบ้าง ส่วนมากจะเป็นพวกนักร้องและเด็กบริการตามร้านอาหาร ซึ่งก็ไม่เคยยึดติดกับผู้ใด

แผนภาพแสดงเครือญาติของบุญ

หมายเหตุ : นายนวย พ่อของบุญเสียชีวิตด้วยโรคตับแข็งตั้งแต่บุญอายุ 7 ขวบ

5.นายบุญธรรม: นักโทษเค็ดขาดชั้นฎีกา โทษประหารชีวิต

รับสารภาพลดเหลือจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบันลดเหลือ 40 ปี

ประวัติชีวิต

บุญธรรมพื้นเพเป็นชาวชนบท เกิดในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ตำบลคูใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยเป็นบุตรนายทับ นางสุใจ ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 10 คน บุญธรรมเป็นคนที่ 3 มีพี่ชาย 2 คน และน้องสาวจำนวนอีก 7 คน ปัจจุบันบุญธรรมอายุ 32 ปี เกิดเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2510 นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาชั้น ป.6 มีอาชีพเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย อายุขณะกระทำผิด 26 ปี และสถานภาพการสมรสเป็นโสด

ประวัติการอบรมเลี้ยงดู

บุญธรรมเกิดในครอบครัวที่ยากจน โดยพ่อจบการศึกษาชั้น ป.4 นับถือศาสนาพุทธ มีอาชีพทำนา มีประมาณ 20 ไร่ ลักษณะเป็นคนไม่ค่อยพูด ขยันทำงานในไร่ ไม่เล่นการพนัน ไม่ดื่มสุรา ส่วนแม่เป็นคนนิสัยร่าเริง ไม่ค่อยพูดว่ากล่าว ลูก ๆ จบการศึกษาชั้น ป.4 นับถือศาสนาพุทธและมีอาชีพทำนาเช่นกัน บุญธรรมทราบว่าพ่อกับแม่เป็นคนในหมู่บ้านที่เกิด

ในวัยเด็กช่วงอายุ 1-7 ขวบ บุญธรรมพักอาศัยอยู่กับครอบครัวการอบรมเลี้ยงดูก็เป็นไปตามสภาพเด็กยากจนในชนบททั่วไป ด้วยลักษณะนิสัยไม่ค่อยพูดคุยของพ่อ บุญธรรมจึงไม่ค่อยได้เข้าหาและสนิทสนมกับพ่อมากนัก แต่ก็พอจะดูออก พ่อก็รักบุญธรรมและพี่น้องทุกคน ผิดกับแม่ที่มักจะพูดคุยกดและดูแคลาบุญธรรมตลอดมา แต่ก็ยังเป็นไปตามลักษณะการปล่อยปละละเลย ด้วยแม่เองก็ต้องช่วยงานพ่อ ซึ่งก็ได้พี่ชายทั้งสองคนเป็นเพื่อนเล่นตามประสาเด็ก และพี่เองก็ไม่ได้อบรมสั่งสอนอะไร

ต่อมาประมาณอายุได้ 7 ขวบ ตากับยายซึ่งไปตั้งรกรากทำไร่มันสำปะหลัง อยู่ที่จังหวัดระยอง ก็มาขอนำบุญธรรมไปเลี้ยงดู เพราะเห็นว่าพ่อกับแม่มีลูกมาก และเป็นภาระแบ่งเบาภาระ

ชีวิตช่วงเด็กที่อยู่กับตาและยาย ก็ไม่ต่างจากที่อยู่กับพ่อแม่ที่บ้าน ซึ่งตากับยายจะเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ไม่เข้มงวดในเรื่องใดเป็นพิเศษ

บุญธรรมเติบโตมากับตาและยายภายในบ้านที่อยู่กันเพียง 3 คน และหลังจบการศึกษาชั้น ป.6 บุญธรรมไม่ได้ศึกษาต่อแต่อย่างใด คงรับจ้างทำงานในไร่มันและทำไร่ของตาขายบ้างสลับกันกับพ่อก็มีรายได้และบางครั้งก็กลับไปหาครอบครัวที่บุรีรัมย์บ้าง แต่ไม่บ่อยนัก ด้วยเหตุนี้บุญธรรมจึงไม่ค่อยได้คุ้นเคยกับพี่น้องในช่วงวัยรุ่นแต่อย่างใด

การเล่นในวัยเด็ก

ในช่วงที่อาศัยอยู่กับครอบครัว จะเล่นกับพี่และน้อง ๆ ตามไร่นา ในระหว่างที่พ่อแม่ทำงานของเล่น พ่อกับแม่ไม่เคยจัดหาให้

พอช่วงมาอาศัยอยู่กับตาชายที่ระยอง ก็มีเพื่อนเล่นจากกลุ่มเพื่อน
ภายในชั้นเรียน ตากับยายจะซื้อหาของเล่นให้บ้างแต่ไม่มากนัก

กลุ่มเพื่อนและการศึกษา

บุญธรรมคบหาเพื่อนไม่มากนัก เพราะเหมือนคนไปอยู่ต่างถิ่น ซึ่งแม้ใน
ชั้นเรียนตั้งแต่ชั้น ป.1 -ป.6 จนจบการศึกษา บุญธรรมกล่าวว่าตนเองค่อนข้างเก็บตัวไม่
ค่อยคบหาเพื่อน ไม่ค่อยออกเที่ยวเตร่ กระทั่งช่วงอายุประมาณ 25 ปี จึงได้เข้ามา
ทำงานรับจ้างเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย ด้วยข้อจำกัดด้านเวลา บุญธรรมก็ไม่ได้
คบหาเพื่อนร่วมอาชีพสนิทสนม และเที่ยวเตร่ด้วยกันแต่อย่างใด

ในส่วนการศึกษานั้น บุญธรรมอ้างว่าระดับการเรียนของตนนั้น ถือว่า
ต้องปรับปรุง ลักษณะนิสัยที่โรงเรียน บุญธรรมค่อนข้างจะเก็บตัว ไม่เคยก่อเหตุวิวาท
กับเพื่อนภายในโรงเรียนแต่อย่างใด

ครอบครัวและความสัมพันธ์

ในวัยเด็กที่อยู่กับครอบครัว พ่อแม่รักใคร่กันดี ไม่เคยทะเลาะวิวาท
ทำร้ายร่างกายแบบรุนแรง จะมีบ้างก็เป็นเรื่องปกติ อีกทั้งเท่าที่จำความได้พ่อกับแม่จะ
รักลูก ๆ ทุกคน หากแต่ต้องให้บุญธรรมไปอยู่กับตาชายนั่น เพื่อแบ่งเบาภาระพ่อกับแม่
เท่านั้น ช่วงใดเป็นวัยรุ่นกลับบ้านไปหาพ่อแม่ก็ไม่เคยคิดว่าพ่อแม่และพี่น้องไม่รักแต่
อย่างใด

กับตาชายนั่น บุญธรรมเคารพและเชื่อฟังตลอดมา และก็สนิทสนม
กันดี อีกทั้งตากับยายจะเป็นคนขยันทำงานในไร่ ไม่เคยทะเลาะวิวาทและทำร้าย
ร่างกายกันแต่อย่างใด

ความสัมพันธ์กับพี่น้องนั้น บุญธรรมเองยอมรับว่าห่างเหิน เพราะไม่ได้
ใช้ชีวิตร่วมกัน หากแต่ทุกครั้งทีกลับไปเยี่ยม แม้จะไม่มีโอกาสแสดงออก แต่บุญธรรมเล่า
ว่า พี่น้องทุกคนรักและห่วงใยบุญธรรม อีกทั้งไม่เคยขัดแย้งกับพี่น้องคนใด

อาชีพและการทำงาน

หลังจากจบการศึกษาชั้น ป.6 บุญธรรมออกมารับจ้างทำงานในไร่มัน แต่ต่อมาตายายได้แบ่งที่ดินให้บุญธรรมก็ได้ทำไร่มันร่วมกับตายายเรื่อยมาจนอายุประมาณ 25 ปี จึงแยกตัวออกจากตายายและขึ้นมารับจ้างเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย เปลี่ยนย้ายบริษัทหลายแห่ง จนมาปี 2536 ได้มาสมัครกับอีกบริษัทหนึ่ง เขาจึงส่งบุญธรรม ไปประจำที่หมู่บ้านจัดสรร ในจังหวัดกาญจนบุรีและก่อเหตุฆ่าดังกล่าว

ศาสนาและสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ

บุญธรรมอ้างว่าเคยบวชช่วงอายุ 23 ปี นานถึง 1 พรรษา หากแต่ระหว่างที่บวชก็ไม่ได้ใส่ใจศึกษารธรรมะแต่อย่างใด และเมื่อสึกออกมาก็ไม่เคยนำหลักธรรมคำสอนทางศาสนาที่พอจะรับรู้มาปฏิบัติในชีวิตแต่อย่างใด

สื่อและการรับรู้ข่าวสาร

ในวัยเด็กบุญธรรมได้รับรู้จากทางโทรทัศน์ที่ครอบครัวมีดู และช่วงที่มาอยู่กับยายและเดิบโตมาได้รับรู้มากขึ้น ไม่ว่าจะทางโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์

เกี่ยวกับภาพเหตุการณ์ทำร้ายร่างกายและฆ่ากัน บุญธรรมเคยเห็นมาบ่อยครั้ง ตามภาพยนตร์ ทางโทรทัศน์ และกระทั่งข่าวสารทางหน้าหนังสือพิมพ์ แต่บุญธรรมไม่เคยนำมาเป็นแบบอย่างในการฆ่าผู้ตายในคดีที่ถูกลงโทษอยู่นี้แต่อย่างใด

ประวัติการกระทำผิด

ก่อนก่อเหตุในคดีนี้ บุญธรรมไม่เคยฆ่าและทำร้ายผู้ใดมาก่อนนับแต่
วัยเด็ก

การฆ่าและแรงจูงใจ

วันเกิดเหตุ บุญธรรมจำได้แม่นว่าเป็นวันที่ 20 กรกฎาคม 2536 เวลา 01.00 น. หลังจากร่วมกับพวกเดินทางมาถึงหมู่บ้านจัดสรรแห่งหนึ่ง ในจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อปฏิบัติงานตามคำสั่ง ปรากฏในช่วงเย็นทางบริษัทและพวกพนักงานที่อยู่หน้านั้นได้จัดงานเลี้ยงฉลองต้อนรับบุญธรรมกับพวกที่มาใหม่ ปรากฏระหว่างที่ล้อมวงนั่งดื่มกินสุราอาหาร ปรากฏผู้ตายซึ่งเป็นพนักงานเก่า ได้สั่งด้วยอาการมีเมมาให้บุญธรรม ดักข้าวสวยใส่จานในลักษณะแบ่งบารมีว่าเป็นรุ่นพี่มาก่อน บุญธรรม

เองเกิดความไม่พอใจในกิริยาท่าทาง จึงย้อนกลับไปว่าให้ผู้ตายไปหาภรรยาเข้ามาก่อน เพราะหากไม่มีภรรยาจะต้องเสียเวลาดังงาน เป็นเหตุให้ผู้ตายไม่พอใจอย่างมากที่ บุญธรรมไม่ทำตามสั่ง จึงถูกขึ้นชี้หน้าพร้อมกับทำบุญธรรมว่า หากไม่ทำก็ถูกขึ้น บุญธรรมจึงถูกตามคำทำ ปราบผู้ตายด้วยบุญธรรมที่หน้าอย่างแรงจำนวน 1 ครั้ง จึงเกิดเหตุขุ่นม่นต่อสู้กัน หากแต่ทันใดพวกที่ร่วมวงด้วยซึ่งเป็นพวกของผู้ตาย จึงทำที่เข้า ห้ามปราบ แต่กลับจับถือคบุญธรรมให้ผู้ตายชกที่อยู่ฝ่ายเดียว ทั้งที่ผู้ตายมีร่างกายสูง ใหญ่กว่าบุญธรรมมาก และชั่วครู่พวกที่มาใหม่ด้วยกันจึงเข้าห้ามและแยกนำตัว บุญธรรมขึ้นพักนอน

แต่ตกดึกขณะบุญธรรมเคลิ้มหลับไปด้วยความอ่อนเพลียและเจ็บปวด ประกอบกับมีอาการมีนเมาอยู่บ้าง ผู้ตายก็ตามขึ้นไปตลบมุ้งใช้เท้ากระทืบบุญธรรมจน ดิ้นขึ้นและยื่นคร่อมร่างถือมีดปลายแหลมทำที่แทงบุญธรรม พวกจึงเข้าห้ามปราบและ นำตัวผู้ตายกลับออกไป บุญธรรมครุ่นคิดและเจ็บแค้นใจอย่างมากที่ถูกทำร้ายอย่างไม่ เป็นธรรม ใจหนึ่งคิดอยากหนีกลับกรุงเทพฯ แต่ไม่รู้เส้นทาง แต่ความแค้นมันมากกว่า จึงเก็บข้าวของใส่กระเป๋า และนำมีดปลายแหลมที่ทางบริษัทแจกให้พกติดตัวขณะ ทำงานออกมาถือไว้ แล้วตรงไปหาผู้ตายเพื่อหวังฆ่าให้ตาย ปราบผู้ตายนอน หลับอยู่ในวงสุราร่วมกับพวก จึงคร่อมแทงที่หน้าอกจำนวน 3 ครั้งติดต่อกัน แล้ว หลบหนีออกมาหลบเข้าไปในป่าพบบแหล่งน้ำ จึงล้างเลือดที่เปื้อนเสื้อผ้าและใบมีด แล้ว เก็บใส่กระเป๋าเดินออกมาจากป่าถึงถนนแล้วเผอิญกลับไปที่นั่งพักข้างถนน รุ่งเช้าช่วง สายตื่นขึ้นมาพบรถโดยสารจึงได้ขึ้นโดยสารไปก่อน ปราบผู้ตายเข้าหน้าที่ตำรวจตั้งด่าน ตรวจจับตัวไว้ได้

อาวุธที่ใช้ในการฆ่า

ตั้งแต่เด็กจนถึงช่วงขึ้นมาทำงานรับจ้าง เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย บุญธรรมไม่เคยหยิบใช้อาวุธปืน มีด หรือเครื่องทุ่นแรงอย่างอื่นทำร้ายผู้ใด

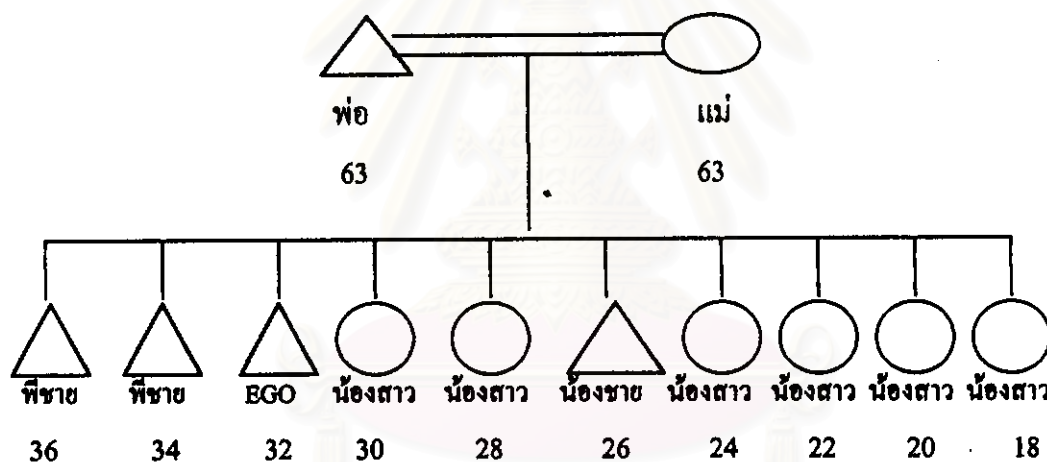
อาวุธมีดที่ใช้แทงผู้ตายนี้ บุญธรรมได้รับแจกมาจากบริษัท เอาไว้พกพา ขณะปฏิบัติหน้าที่โดยเป็นมีดปลายแหลม มีคม ขาวประมาณ 14 นิ้ว ตัวมีดกว้าง ประมาณ 1 นิ้ว

ความรัก

แม่เป็นบุคคลที่บุญธรรมรักและเคารพที่สุดในครอบครัว เพราะแม่เป็นคนร่าเริง ใจดี ไม่เคยเฉยเมยและคำว่า แม่ไม่ได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน

ความรักแบบหนุ่มสาว บุญธรรมเล่าว่าเคยมีมาบ้างช่วง 17 – 18 ปี หากแต่เป็นการแอบรักเขามากกว่า และเมื่อเขาแต่งงานไปก็ลืม ถ้าฟังบุญธรรมเองไม่เคยความจีบผู้หญิง เพราะเข็ญตัวและอายุ

แผนภาพแสดงเครือญาติของบุญธรรม

6.วิเชษฐ์ หรือเชษฐ์ : นักโทษเค็ดขาดชั้นฎีกา โทษประหารชีวิต

รับสารภาพลดเหลือจำคุกตลอดชีวิต

ประวัติชีวิต

วิเชษฐ์หรือเชษฐ์ พื้นเพเป็นชาวชนบท เกิดในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ตำบลคงปะคำ อำเภอเมืองจังหวัดพิจิตร เป็นบุตรนายวิเชียร นางส้มจีน ในจำนวนพี่น้อง 7 คน เชษฐ์เป็นคนี่ 4 มีพี่ชาย 2 คน พี่สาว 1 คน และมีน้องชาย 2 คน น้องสาวอีก 1 คน ปัจจุบันอายุ 35 ปี เกิดเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2507 จบการศึกษาชั้น ป.4 นับถือ

ศาสนาพุทธ ไม่ได้ประกอบอาชีพ อายุขณะกระทำผิด 27 ปี และมีสถานภาพสมรส มีบุตร จำนวน 1 คน

ประวัติการอบรมเลี้ยงดู

เชษฐเกิดในครอบครัวที่ยากจน โดยพ่อและแม่พื้นเพเป็นคนในหมู่บ้านมาก่อน นับถือศาสนาพุทธ และจบการศึกษาชั้นป.4 มีอาชีพทำนาและสวนผลไม้ ในช่วงวัยเด็กระหว่าง 1 - 16 ปี เชษฐได้รับการเลี้ยงดูภายในครอบครัวร่วมกับพี่น้องคนอื่น ๆ ในลักษณะตามใจและปล่อยปละละเลยตามสภาพท้องถิ่นในชนบท โดยมีแม่และจำเนียรพี่สาวคนโตเป็นคนเลี้ยงดู พ่อไม่ค่อยจะมีเวลาอบรมสั่งสอนเชษฐและลูกคนอื่นในครอบครัว ด้วยเหตุตามปกติจะเป็นคนไม่ค่อยพูด ชอบดื่มสุรา และเข้าทำงานในไร่สวนเป็นส่วนใหญ่ และแม่นั้นจะคอยอบรมสั่งสอนมากขึ้นด้วยแม่เป็นคนเจ้าระเบียบและมักจะด่าบ่นเชษฐกับพี่น้องคนอื่นในครอบครัวเป็นประจำ ส่วนจำเนียรนั้นจะเป็นผู้เลี้ยงดูเชษฐมากที่สุด โดยเฉพาะในช่วงวัยก่อนเข้าเรียนในชั้นประถม โดยจำเนียรเป็นคนพูดน้อย เรียบร้อย คอยเอาใจใส่น้อง ๆ ทุกคน และมาถึงช่วงอายุ 17 ปี เชษฐก็ออกจากบ้านเข้าไปหางานทำที่กรุงเทพฯ โดยเป็นกรรมกรก่อสร้างบ้าน ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์ ซึ่งช่วงนี้จะดูแลตัวเอง

สภาพแวดล้อมช่วงที่ยังอยู่กับครอบครัว เชษฐจำได้คิดตาและได้ว่า ภาพการปล้นฆ่ากันและการใช้อาวุธปืนเป็นสิ่งที่พบเห็นเป็นประจำ ศพและการยิงต่อสู้กันอย่างดุเดือดก็เห็นมาบ่อยครั้งเป็นเรื่องธรรมดา ด้วยเหตุในสมัยก่อนเมื่อเชษฐยังเด็ก หมู่บ้านยังมีสภาพป่าและอยู่ห่างไกลเจ้าหน้าที่จะดูแล ชาวบ้านจึงมักจะตัดสินใจปัญหาและดูแลตนเอง อาวุธปืนเป็นสิ่งจำเป็นและหาซื้อได้ง่าย ซึ่งพ่อเองก็มีอยู่หลายกระบอก

ครอบครัวและความสัมพันธ์

พ่อกับแม่อยู่ร่วมกันช่วยงานในไร่สวนกันตลอดมา และในช่วงที่อยู่กับครอบครัวมักเห็นพ่อดื่มเหล้าเมาแล้วทะเลาะกับแม่เป็นประจำด้วยสาเหตุเรื่องเงินใช้จ่าย

แต่ก็ไม่เคยลงมือต่อกันขั้นรุนแรง และพ่อแม่ก็รักลูก ๆ ทุกคน

เชษฐกับพี่น้องทุกคนก็ไม่เคยขัดแย้งกันรุนแรง จะมีปากเสียงกันบ้างก็
ถือเป็นเรื่องปกติธรรมดา

การเล่นในวัยเด็ก

ส่วนมากเชษฐจะมีเพื่อนเล่นมากมาย ซึ่งเป็นรุ่นราวคราวเดียวกันในหมู่บ้านของเล่นพ่อกับแม่ไม่เคยซื้อมาให้ จะมีก็คัดแปลงตามธรรมชาติร่วมกับเพื่อนเล่นกัน และเชษฐเองเป็นคนชอบเที่ยวเตร่ไปตามบ้านเพื่อน ๆ มาแต่เด็ก จึงไม่ค่อยได้ช่วยงานในไร่สวนกับพ่อแม่ เหมือนพี่น้องคนอื่น ๆ

กลุ่มเพื่อนและการศึกษา

เชษฐเรียนและจบการศึกษาชั้น ป.4 จากโรงเรียนประจำหมู่บ้านซึ่งมีนักเรียนสมัยนั้นประมาณ 200 คน ผลการเรียนของเชษฐอยู่ในระดับพอใช้ และเป็นนักกีฬาฟุตบอลประจำโรงเรียน จึงมีโอกาสสนิทกับครูพลมาเป็นพิเศษ และครูจะคอยอบรมสั่งสอนเชษฐเสมอว่าให้ลดความเกเรลงบ้าง และตั้งใจเล่าเรียน

กลุ่มเพื่อนของเชษฐส่วนมากก็เป็นเพื่อนสมัยเรียน เชษฐเป็นคนรูปร่างสูงใหญ่กว่าเด็กในระดับเดียวกัน เพื่อนมักชักชวนไปด้วยเสมอเมื่อไปก่อเหตุวิวาทชกต่อยกับพวกนักเรียนรุ่นพี่ภายในโรงเรียนซึ่งเชษฐเองก็ไปและได้ช่วยเหลือเพื่อนชกต่อยมาตลอด แม้กระทั่งช่วงที่จบการศึกษาและออกเที่ยวเตร่กับกลุ่มเพื่อนตามงานวัดในหมู่บ้านและที่ใกล้เคียง กลุ่มของเชษฐก็มักจะก่อเหตุชกต่อยวัยรุ่นกลุ่มอื่นอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะเชษฐซึ่งถือเป็นหัวหน้ากลุ่มเองผู้ไม่เคยถอยจนกว่าจะบาดเจ็บกันไปข้างหนึ่ง

อาชีพและการทำงาน

เชษฐมีนิสัยชอบเที่ยวเตร่อยู่ที่ไหนนาน ๆ ไม่ค่อยได้ โดยช่วงอายุประมาณ 17 ปี ออกจากบ้านเข้าไปทำงานเป็นกรรมกรก่อสร้างอยู่ได้ประมาณ 7-8 เดือน พบเก็บรวบรวมเงินได้ก็ไปเที่ยวที่ปะดังเบซา และอยู่ทำงานรับจ้างก่อสร้างที่

ปะดั่งเบซา อีกประมาณ 4-5 เดือน พอมีเงินก็กลับมาทำงานรับจ้างเป็นช่างซ่อมรถ จักรยานยนต์อยู่ย่านบึงกุ่มได้ประมาณ 1 ปี และช่วงนั้นอายุย่าง 20 ปี จึงเดินทางกลับบ้านไปอยู่กับพ่อแม่และเที่ยวเตร่ไปตามบ้านเพื่อนไปวัน ๆ และพ่อกับแม่จึงบวชและอยู่ได้ 1 พรรษา สึกออกมาแล้วไปเกณฑ์ทหารประจำการอยู่ 2 ปี พอปลดประจำการจึงได้แต่งงาน แล้วอพยพย้ายถิ่นไปเปิดแผงขายผลไม้ที่เชียงใหม่ ส่วนตัวเขษฐุเองก็เข้าทำงานเป็นคนงานที่โรงสุราในตัวจังหวัดอีกทางเพราะเงินไม่พอใช้จ่าย จนกระทั่งมาก่อเหตุฆ่าในคดีนี้และถูกจับกุม 7 เดือนหลังจากนั้น

ศาสนาและสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ

แม้จะเคยบวชมานาน 1 พรรษา เขษฐุเองไม่เคยนำเรื่องศาสนาและหลักธรรมมาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวหรือประยุกต์ปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่เคยข้องแวะเกี่ยวกับศาสนา ไม่ว่าจะเป็นการไปวัดทำบุญ ตักบาตร และการกราบไหว้พระสวดมนต์

สื่อและการรับรู้ข่าวสาร

เขษฐุยืนยันว่าไม่ค่อยให้ความสนใจเกี่ยวกับการรับรู้ สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะทางโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์

ส่วนภาพการทำร้ายร่างกายรุนแรง หรือแม้การฆ่ากันด้วยอาวุธปืน ก็เคยเห็นมาบ้างจากทางหนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ แต่เขษฐุไม่เคยกระทำเลียนแบบหรือเป็นแบบอย่าง และให้แง่คิดว่า ที่กล้าก่อเหตุฆ่าผู้ตายในกรณีนี้ก็ด้วยความโกรธแค้นส่วนตัวประกอบกับมีอาวุธปืนติดตัวตลอดเวลา และเสริมด้วยเคยเห็นภาพการฆ่ามาแต่เด็ก

ประวัติการกระทำผิด

ก่อนฆ่าผู้ตายนี้ เขษฐุไม่เคยก่อเหตุฆ่าผู้ใดมาก่อน จะมีบ่อยครั้งก็สมัยเด็กและช่วงเป็นวัยรุ่นเท่านั้น ที่ชอบชกต่อยกับกลุ่มอื่นเป็นประจำ เพราะช่วยเหลือเพื่อนหรือไม่ก็เพื่อนชักชวนไป

การฆ่าและแรงงูใจ

ช่วงกลางปี 2532 ก่อนเกิดเหตุประมาณ 1 อาทิตย์ เศรษฐ์ลาออกจากงานที่ โรงสุรา เพราะรายได้ไม่พอใช้จ่ายในครอบครัวประกอบขณะนั้นมีลูกเล็กกำลังจะเข้า เรือน จึงได้ปรึกษาภรรยาแล้วแยกตัวมุ่งเข้ากรุงเทพฯ เพื่อหางานทำ และไปพักอยู่กับ เพื่อนซึ่งเป็นคนบ้านเดียวกันและสมัยเรียนอยู่ที่ย่านอ้อมใหญ่

จากนั้นมียุ่วันหนึ่งเวลาประมาณ 15.00 น. เพื่อนได้พาเศรษฐ์มาเล่น สนุกเกอร์ ปรากฏได้พบผู้ตาย ซึ่งเพื่อนแนะนำให้รู้จักและอ้างว่าเป็นผู้ดูแลและมี อิทธิพลย่านนี้ และได้เล่นสนุกเกอร์พนันกัน ปรากฏช่วงแรกผู้ตายเสียพนันให้กับเศรษฐ์ เป็นจำนวนประมาณ 2,000 บาท และเมื่อทวงถามปรากฏผู้ตายยังไม่ยอมจ่ายและขอแก้ มือ เศรษฐ์เองก็ยอมตามนั้นเพราะมาใหม่ยังไม่รู้ว่าผู้ตายมีนิสัยอย่างไร ปรากฏในช่วง หลังผู้ตายก็เสียพนันให้กับเศรษฐ์อีก ซึ่งรวมกับช่วงแรกก็เป็นเงินจำนวน 5,000 บาท เศรษฐ์ก็ทวงถามอีก เพราะจะไม่เล่นพนันต่อและจะกลับที่พักแล้ว ปรากฏผู้ตายพูดใส่ หน้าว่าไม่จ่ายและหาว่าเศรษฐ์เองวินาทีนั้นรู้สึกเจ็บแค้นในใจและถูกหยามศักดิ์ศรีอย่าง แรง จึงแยกตัวกลับที่พักไม่อยากจะผูกใจเจ็บและเพื่อนเองก็พูดไม่ได้

ต่อมาวันเกิดเหตุระหว่างที่เศรษฐ์กับเพื่อนนั่งรถมอเตอร์ไซด์ จะไปธุระ ปรากฏระหว่างทางผ่านที่ทำงานผู้ตายและเพื่อนเองก็เพิ่งบอกกล่าวว่าคนตายทำงาน ประจำอยู่ที่ดังกล่าว เศรษฐ์คิดแค้นใจขึ้นมาทันทีจึงสั่งให้เพื่อนหยุดรถทันที และเดินเข้า ไปยิงผู้ตายที่ศีรษะในระยะเผาขนจำนวน 1 นัด ขณะนั่งทำงานแล้วหลบหนีออกมารีบ เดินทางเข้ากรุงเทพฯ ทันที และต่อรถไปนอนค้างที่ลพบุรี กับน้องสาวที่มีสามีเป็น ทหารอยู่หนึ่งคืน รุ่งเช้าจึงเดินทางกลับเชียงใหม่ เศรษฐ์เก็บเรื่องเงียบตลอดในระยะ 7 เดือน ก่อนถูกจับกุมตัวและยังคงดำเนินชีวิตตามปกติ คือช่วยภรรยาขายผลไม้และไป ส่งและรับลูกที่โรงเรียน

หลังถูกจับกุมได้พบหน้าลูกเมียผู้ตาย ทำให้สำนึกในความรู้สึกที่ตนเองเป็น คนช่างเจ็บแค้น ไม่รู้จักออกทนออกถัน คอสภาพการถูกขู่ขู่ได้

ขณะที่ถูกควบคุมอยู่ในเรือนจำบางขวาง เศรษฐ์ได้มีโอกาสศึกษาและ ปฏิบัติธรรม นึกย้อนหลังหากใช้ทางธรรมะเข้าข่มจิตใจรู้จักให้อภัย และเลี้ยงปัญหา ออกมาเสีย การฆ่าก็คงไม่เกิดขึ้น

อาวุธที่ใช้ในการฆ่า

ในวัยเด็กเชษฐุจะเห็นภาพการปล้นฆ่าและใช้ปืนของชาวบ้านอยู่เป็นประจำประกอบกับพ่อเองก็มีหลายกระบอก และอาวุธปืนหาซื้อง่ายราคาไม่แพง

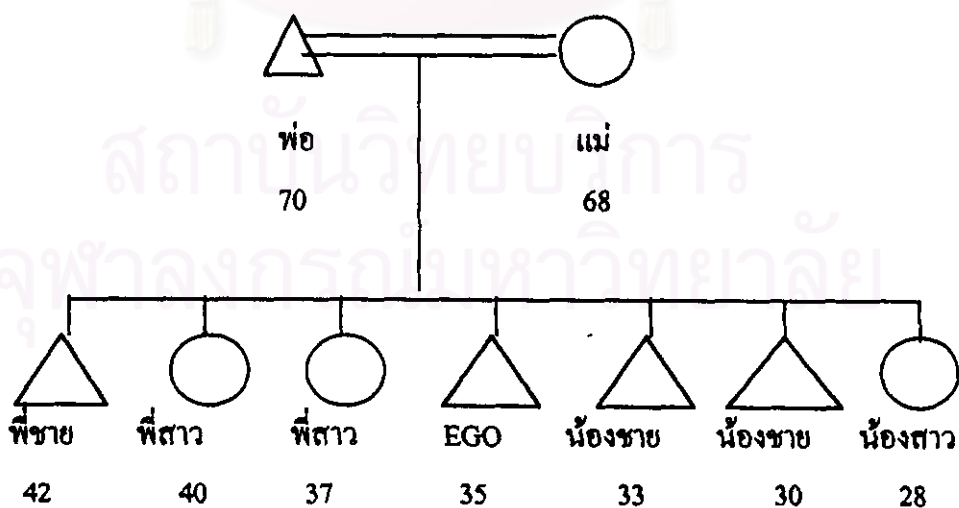
อาวุธปืนกระบอกที่ใช้ยิงคนตายเป็นขนาด .38 มม. แบบลูกม่ ไม่มีตะเบียน เชษฐุซื้อมาตั้งแต่ช่วงอายุ 23 ปี หลังจากปลดประจำการจากการเป็นทหารเกณฑ์ และนำพกติดตัวตลอดเวลา เพราะเป็นคนชอบเดินทางและมีไว้ป้องกันตัว

ความรัก

ในวัยเด็กและปัจจุบันจะรักและเชื่อฟังแม่และจำเนียรพี่สาวคนโตมาก เพราะเป็นผู้เลี้ยงดูและสั่งสอนให้ออกาสเชษฐุตลอดมา

ในความรักแบบหนุ่มสาว เชษฐุก็รักภรรยาเสมอต้นเสมอปลายเรื่อยมา ไม่เคยประพฤตินอกใจ หากแต่อำนาจการตัดสินใจในครอบครัวจะอยู่ที่เชษฐุ และช่วงหลังก่อเหตุจะรู้สึกรักถูกและภรรยามากขึ้น ไม่ค่อยได้เดินทางเพราะใจคิดว่าสักวันต้องถูกจับกุมได้

แผนภาพแสดงเครือญาติของเชษฐุ

7. วินัยหรือหยวก : นักโทษเด็ดขาดชั้นฎีกา โทษประหารชีวิต

รับสารภาพลดเหลือจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบันเหลือ 37 ปี

ประวัติชีวิต

วินัยหรือหยวก มีพื้นเพเป็นชาวชนบท เกิดในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในตำบลวังจุก อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นบุตรชายของนายเจือ นางจำเนียร ในจำนวนพี่น้อง 5 คน โดยหยวกเป็นคนที่ 1 มีน้องชาย 2 คน และน้องสาว 2 คน นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาระดับ ป.4 ปัจจุบันอายุ 36 ปี เกิดวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2506 มีอาชีพขับรถกระบะโดยสารรับจ้าง อายุขณะกระทำผิด 26 ปี สถานภาพสมรสเป็นโสด

ประวัติการอบรมเลี้ยงดู

หยวกเกิดในครอบครัวที่ถือว่ายากจน โดยพ่อและแม่เป็นชาวชนบทในพื้นที่หมู่บ้าน แต่งงานอยู่กินกัน พ่อจบการศึกษาระดับ ป.4 นับถือศาสนาพุทธ มีอาชีพเป็นลูกจ้างกรมทางหลวง ในตำแหน่งพนักงานรักษาความปลอดภัย และดูแลสถานที่ ส่วนแม่เองก็จบการศึกษาระดับ ป.4 นับถือศาสนาพุทธ และไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร ด้วยเหตุมีปัญหาด้านสุขภาพ

พ่อเป็นคนขยันทำงานและตรงต่อเวลาไม่เคยขาดงาน หรือไม่ค้ำสุรา และไม่เล่นการพนัน จะกลับบ้านตรงเวลา เงินที่ได้มาจะมอบให้แม่เป็นผู้ใช้จ่าย ส่วนแม่เท่าที่จำได้เป็นคนที่ไม่เคยคิดว่ากล่าว จะดูแลหยวกและน้อง ๆ ด้วยดีตลอดมา แม้จะมีปัญหาเรื่องเงินไม่พอใช้จ่าย แม่เองไม่เคยบ่นและฉุนเฉียว

ในช่วงวัยเด็กตั้งแต่ 1 - 7 ขวบ พ่อกับแม่จะเป็นผู้เลี้ยงดู โดยเฉพาะพ่อจะออกไปทำงานนอกบ้านทุกวัน แต่เมื่อกลับมาจะคอยอบรมสั่งสอนหยวกและน้อง ๆ ให้เป็นคนรู้จักคุณคน ซื่อสัตย์ ขยันเรียน และรับผิดชอบในหน้าที่ตน ส่วนแม่เองหยวกและน้องจะใกล้ชิดดีมาก โดยมากมักจะคอยบอกกล่าวหยวกให้ดูแลน้อง ๆ และอย่าเล่นซุกซน ซึ่งหยวกได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า โดยภาพรวมพ่อกับแม่จะ

เลี้ยงดูแบบตามใจ หากแต่โดยสำนึกดีแล้ว หยวจะสงสารพ่อที่ทำงานหนัก และแม่ที่มีสุขภาพไม่ค่อยแข็งแรง จึงจะรับหน้าที่ดูแลน้อง ๆ

แต่ต่อมาช่วงหยวอายุ 7 ขวบ แม่ได้เสียชีวิตลงไปด้วยโรคมะเร็ง ช่วงนี้ป้าจันทร์ ซึ่งเป็นที่สาวของแม่และบ้านอยู่ข้างกันจะรับหน้าที่ดูแลและเลี้ยงดูหยวกับน้อง ๆ ในขณะที่พ่อออกไปทำงาน ซึ่งป้าจันทร์เองก็เป็นคนใจดี มีความโอบอ้อมอารีย์และเมตตาต่อหยวกับน้อง ๆ มาก และส่วนตัวหยวเองก็ไม่เคยประพฤติตัวให้พ่อและป้าจันทร์เดือดร้อน อีกทั้งดูแลน้อง ๆ ตลอดมา

ต่อมาด้วยน้องสาว 2 คน ยังเล็กมาก ย่าและยายจึงนำไปเลี้ยงดูที่บ้านเอง

ช่วงอายุประมาณ 15 ปี หยวออกจากบ้านไปอยู่กับญาติซึ่งเป็นลูกสาวของป้าจันทร์ที่พระประแดง และรับจ้างเป็นเด็กเก็บเงินค่าโดยสารบนรถสองแถวของนายจ้าง โดยหยวเองก็ขยันและรับใช้นายจ้างทุกอย่างอย่างซื่อสัตย์ อยู่ได้ประมาณ 3 ปี นายจ้างรักและไว้ใจจึงให้ขึ้นขับรถเอง ซึ่งก็ทำได้ประมาณ 6 ปี นายจ้างรักและเอ็นดูตลอดมา จนกลุ่มเพื่อนที่เป็นคนขับรถที่นายจ้างเป็นคนคุมคิวอยู่นั้นเข้าใจว่าหยวเป็นมือขวาคนสนิทของนายจ้าง

ระหว่างที่อยู่กับนายจ้างตั้งแต่เด็กจนโตเป็นวัยรุ่น เขาได้อบรมสั่งสอนให้เป็นคนมีความซื่อสัตย์ จะอยู่กันได้นานซึ่งหยวก็ทำเช่นนั้นด้วยดีตลอดมา นายจ้างได้สร้างอนาคตให้กับหยวและถือเป็นพระคุณอันยิ่งใหญ่ โดยหลังจากหยวสึกออกมาจากการบวชทดแทนบุญคุณพ่อแม่อยู่นานถึง 2 พรรษา ได้กลับมาขับรถอยู่กับนายจ้างอีก ปรากฏนายจ้างไม่ให้ขับและออกเงินคาว์นรถให้หยวเป็นเจ้าของพร้อมกับนำเข้าร่วมขับรับจ้างในคิว

หยวเองส่งเงินให้พ่อกับน้อง ๆ ใช้จ่ายตลอดมา ตั้งแต่อายุ 15 ปี จนมีรถเป็นของตนเอง ซึ่งพ่อจะปลื้มใจตลอดมาเมื่อกลับไปเยี่ยม

ครอบครัวและความสัมพันธ์

ในวัยเด็กก่อนแม่เสียชีวิต พ่อแม่จะรักกันดีมาก ไม่เคยทะเลาะกัน อีกทั้งจะรักและเลี้ยงดูหยวกับน้อง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดเวลา โดยเฉพาะแม่ซึ่งต้องอยู่บ้านไม่ได้ทำงานอื่น

สำหรับน้อง ๆ ทุกคน หยวรักยิ่งกว่าตนเอง และยังเล่าว่าสงสารน้อง ๆ ที่แม่เสียชีวิตตั้งแต่ยังเล็ก ช่วงไปทำงานขับรถตลอดมา แม่นตนเองจะไม่มีเงินก็ส่งเงินมาให้น้องกับพ่อตลอดไม่เคยขาด

ความสนิทสนมนั้น หยวจะสนิทกับน้องชายมากกว่า เพราะได้นำน้องชายขึ้นมาช่วยเป็นคนคอยเก็บค่าโดยสาร หลังจากจบการศึกษาชั้น ป.6 ส่วนน้องสาวทั้งสองคน ช่วงโตมาไม่ค่อยได้อยู่ด้วยกัน

การเล่นในวัยเด็ก

หยวจะไม่ค่อยได้วิ่งเล่นเช่นเพื่อน ๆ ในวัยเดียวกันเท่าที่ควร ส่วนมากเท่าที่ทำได้จะเลี้ยงดูน้อง ๆ มากกว่า

กลุ่มเพื่อนและการศึกษา

หยวเข้าเรียนจนจบการศึกษาชั้น ป.4 จากโรงเรียนในหมู่บ้าน โดยสภาพโรงเรียนมีขนาดเล็ก มีนักเรียนประมาณ 100 คน และครูอีกประมาณ 10 คน ในจำนวนนี้มีครูละเอียดที่เป็นญาติกับหยวเป็นผู้ดูแลหยวอีกที่

ผลการเรียนของหยวก็อยู่ในระดับปานกลาง กับเพื่อนฝูงในชั้นเรียนจะสนิทคุ้นเคยกันทุกคน โดยทั้งชั้นก็มีประมาณ 20 คน และในกลุ่มเพื่อนหยวไม่เคยทะเลาะวิวาทมีเรื่องชกต่อยกับผู้ใดเลย แม้แต่ครั้งเดียว

เมื่อออกจากบ้านช่วงอายุ 15 - 23 ปี ที่ทำงานรับจ้างขับรถกับนายจ้าง หยวไม่เคยได้รับรู้จากสื่อทางใด ไม่ว่าจะโทรทัศน์ วิทยุ หรือหนังสือพิมพ์ พอช่วงโตออกจากบ้านมาใช้ชีวิตอยู่เอง ก็ได้รับรู้บ้างทางสื่อต่าง ๆ ทุกด้าน แต่ไม่เคยคิดที่จะเลียนแบบ

ประวัติในการกระทำผิด

ก่อนก่อเหตุฆ่าผู้ตาย ในคดีที่ถูกขังอยู่ที่เรือนจำบางขวางนี้ หยวไม่เคยฆ่าผู้ใดมาก่อน แม้กระทั่งจากวัยเด็กเป็นต้นมาก็ไม่เคยจะมีเหตุทะเลาะวิวาท ถึงขั้นลงมือทำร้ายร่างกายผู้ใดมาก่อนแต่อย่างใด

อีกทั้งพ่อแม่และญาติพี่น้องที่บ้าน ก็ไม่เคยมีผู้ใดก่อเหตุจะมีเพื่อนสนิทในกลุ่มที่เป็นคนขับและคนเก็บค่าโดยสารจำนวนมาก โดยมากจะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเที่ยวเตร่ด้วยกัน แต่ไม่เคยชักชวนกันไปกระทำผิด และทะเลาะวิวาทกับกลุ่มใด

อาชีพและการทำงาน

หยวรับจ้างขับรถโดยสารให้กับนายจ้างเพียงคนเดียวตลอดมา ไม่เคยเปลี่ยนงาน ไม่เคยเรียกร้องผลประโยชน์ตอบแทน ตรงต่อเวลา จนกระทั่งนายจ้างไว้ใจ และควมารถให้เป็นของตนเอง หยวถือว่าตนเองประสบความสำเร็จในด้านการงาน กลุ่มเพื่อนร่วมอาชีพที่เป็นคนขับรถในคิวเดียวกันเป็นสิ่งที่ผูกพันกัน ด้วยอยู่ร่วมกันมานาน และต่อสู้ให้ได้มาเคียงคู่กับนายจ้างตลอดมา

ศาสนาและเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

ขณะที่ใช้ชีวิตรับจ้างขับรถอยู่กับนายจ้าง หยวไม่เคยทำบุญ ไม่เคยนำหลักธรรมะที่ได้จากการบวช ซึ่งนานถึง 2 พรรษา มาใช้ในการดำเนินชีวิตแต่อย่างใด คงมีเพียงคำบอกสอนของพ่อสมัยเด็กว่า ต้องขยัน ซื่อสัตย์ และรู้จักคุณคน มาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวในการดำเนินชีวิต

อีกทั้งหยวยังให้แง่คิดว่า ขณะถูกขังอยู่ในเรือนจำบางขวาง และมีโอกาสได้หวนกลับมาปฏิบัติธรรมะอีกครั้งเพื่อดับความฟุ้งซ่าน และกลับย้อนคิดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หากรู้จักใช้ทางธรรมะเข้าข่มและคิดใคร่ครวญก่อนลงมือกระทำ โดยเฉพาะการรู้จักให้อภัย และหลักที่ว่าเวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร ใครกระทำความชั่วอย่างไรก็จะได้รับผลตอบแทนอย่างนั้น เหตุการณ์ฆ่าก็คงไม่เกิดขึ้น

สื่อและการรับรู้ข่าวสาร

สำหรับหยวเอง ไม่เคยคิดว่าจะมีอิทธิพลให้กล้าตัดสินใจในการฆ่าผู้ตายแต่อย่างใด

ภาพเหตุการณ์ฆ่าและทำร้ายร่างกายกันรุนแรง ในวัยเด็ก หยวไม่เคยได้รับรู้จากสื่อทางใด ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ หรือหนังสือพิมพ์ พอช่วงโตออกจากบ้านมาใช้ชีวิตอยู่เอง ก็ได้รับรู้บ้างทางสื่อต่างๆทุกด้าน แต่ไม่เคยคิดที่จะเลียนแบบ

ประวัติในการกระทำผิด

ก่อนก่อเหตุฆ่าผู้ตาย ในคดีที่ถูกขังอยู่ที่เรือนจำบางขวางนี้ หยวกไม่เคยฆ่าผู้ใดมาก่อน แม้กระทั่งจากวัยเด็กเป็นต้นมาก็ไม่เคยจะมีเหตุทะเลาะวิวาท ถึงขั้นลงมือทำร้ายร่างกายผู้ใดมาก่อนแต่อย่างใด

อีกทั้งพ่อแม่และญาติพี่น้องที่บ้าน ก็ไม่เคยมีผู้ใดก่อเหตุและเล่าเรื่องเหตุการณ์เกี่ยวกับการฆ่าคนให้ได้รับรู้มาก่อนแต่อย่างใด

การฆ่าและแรงจูงใจ

เหตุการณ์เกิดช่วงสายของวันที่ 15 มีนาคม 2532 หยวกเองคงยังขับรถโดยสารรับจ้างคันที่นายจ้างควาน้ำให้อยู่ที่คิวเดิม แม้ผู้คุมคิวจะเปลี่ยนจากนายจ้างเป็นนายบีผู้ตาย

โดยก่อนหน้าเกิดเหตุประมาณเดือนเศษ ได้มีคนร้ายซึ่งต่อมาภายหลังสืบทราบว่าเป็นมือปืนที่นายบีจ้างวานมา ใช้อาวุธปืนยิงนายจ้างตายอย่างโหดเหี้ยม ญาติ นายจ้าง หยวก และเพื่อน ๆ คนขับรถในคิวทุกคนล้วนตกอยู่ในอาการเศร้าเสียใจ ดำรงเองทำงานเช้าและคิดทำที่จะเจียบหาย หยวกและเพื่อน ๆ ทุกคนในคิวรู้ดีว่าผู้จ้างงานเป็นนายบี แต่ดำรงไม่มีหลักฐาน จึงทำอะไรนายบีไม่ได้ การขัดแย้งผลประโยชน์เกี่ยวกับค่าคุมคิวรถ และจำนวนรถที่วิ่งในเส้นทางเป็นชนวนก่อเหตุที่ นายจ้างกับนายบีพยายามจะไกล่เกลี่ย และกลายเป็นความขัดแย้งในเวลาต่อมาหยวกเล่า และเชื่อเช่นนั้น เพราะญาติพี่น้องของนายจ้างก็บอกหยวกเช่นนั้น อีกทั้งเห็นว่า หยวก เป็นลูกน้องคนสนิทที่สุด จึงได้นำเรื่องมาปรึกษา ประกอบกับช่วงหลังเกิดเหตุบรรดากลุ่มเพื่อนร่วมอาชีพ จะจับกลุ่มวิพากษ์วิจารณ์และเห็นว่าหยวกซึ่งเป็นลูกน้องคนสนิท จะต้องทำอะไรสักอย่าง บางคนถึงกับยุให้หยวกหามือปืนมาจัดการกับนายบีหรือไม่ก็ลงมือเอง อีกทั้งญาติของนายจ้างเองก็ไม่ต้องการพึ่งดำรง เพราะทราบดีว่านายบีเองก็คบหากับดำรงหลายคนในพื้นที่ จึงได้ติดต่อบว่าจ้างมือปืนมาทำงานฆ่านายบีและให้มาร่วมวางแผนกับหยวก

ช่วงนั้นหยวกรู้สึกสับสนแยกแยะระหว่างความดิ้นรน และการตอบแทนผู้มีพระคุณออกจากกันไม่ได้ หากปล่อยให้มือปืนดำเนินการไปตามลำพังโดยไม่มี

ส่วนร่วมพวกกลุ่มเพื่อนจะนิทาว่าไม่รู้คุณคน จึงตัดสินใจขณะวางแผนกับมือปืนในวันต่อมาว่าขอเป็นผู้ลงมือสังหารนายบีด้วยตนเอง มือปืนถึงเผลอในช่วงแรก แต่เข้าใจสภาพของหยว กจึงได้ฝึกสอนให้หยวรู้จักกับปืนและการยิงเป้า

กระทั่งวันเกิดเหตุมือปืนทำหน้าที่ขับจีรตมอเตอร์ไซด์ที่หยวจัดหา มาและตามไปพบนายบีที่กำลังนั่งอยู่ที่ท่ารถของสหกรณ์เคอเนรถพระประแดงเจดีย์ หยวเดินตรงเข้าหานายบีเมื่อถึงในระยะประชิด และนายบีก็คงไม่ทันระวังตัว เพราะหยวไม่ได้อำพรางโดยการใส่หมวกกันน็อคแต่อย่างใด ทันทีจึงชักปืนลูกไม่ ขนาด.357 ออกจากเอว และกระหน่ำยิงใส่ นายบีจำนวน 1 นัด จนล้มตายในทันที แล้ววิ่งหลบหนีออกมาโดยสารรถที่มือปืนขับจีรตมอยู่ และออกจากที่เกิดเหตุทันที หากแต่ไม่รีบร้อนนัก ปรากฏต่อมาประมาณ 2 นาที ตำรวจสามารถสกัดจับหยวได้ ขณะกำลังจะหลบหนี ส่วนมือปืนวิ่งหลบหนีไปได้

อาวุธที่ใช้ในการฆ่า

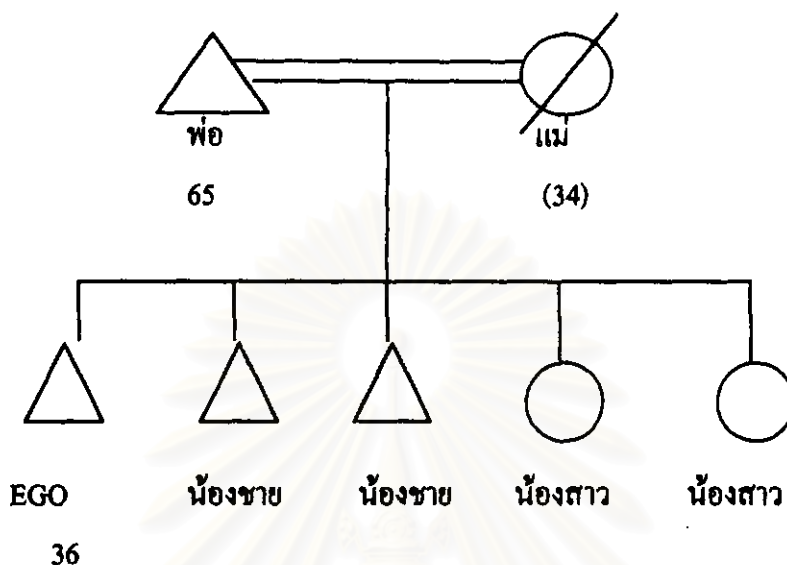
หยวไม่เคยมีความรู้เรื่องอาวุธปืนมาก่อน แม้กระทั่งการฝึกซ้อมยิง คงได้จากการเรียนรู้จากมือปืนเท่านั้น และเหตุที่กล้าลงมือกระทำและต้องใช้อาวุธปืนด้วยนั้น หยวอ้างว่า ทุกอย่างอยู่ที่ใจกล้าก็จะเป็นเอง เกี่ยวกับอาวุธปืนที่ใช้ยิงนายบีเป็นอาวุธปืนขนาด .357 แบบลูกไม่ ซึ่งเป็นของมือปืนที่เตรียมมา

ความรัก

หยวจะรักพ่อและน้อง ๆ ทุกคน โดยเฉพาะน้อง ๆ นั้น หยวทั้งรักและสงสารมาก เพราะขาดแต่ตั้งแต่ยังเล็ก และหยวยังให้แนวคิดเกี่ยวกับน้อง ๆ ว่าเขารักมากกว่าตนเอง และยอมทนลำบากทุกอย่างเพื่อน้อง ๆ เสมอมา

ความรักแบบหนุ่มสาวนั้น หยวไม่เคยมีกับผู้หญิงคนใด แต่ก็ไม่ได้เบี่ยงเบนทางเพศ อาจจะมาจากสาเหตุที่ห่วงครอบครัวมากกว่า จึงไม่ค่อยมีการคิดถึงคนรักและคู่ครอง

แผนภาพแสดงเครือญาติของหยวก

หมายเหตุ : นางจำเนียรแม่ของหยวกเสียชีวิตด้วย โรคมะเร็ง ตั้งแต่หยวกอายุ 7 ขวบ

8. สมหมาย หรือ ฉาย : นักโทษเค็ดขาดชั้นฎีกา โทษประหารชีวิตรับสารภาพ
ลดเหลือจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบันเหลือ 40 ปี

ประวัติชีวิต

สมหมายหรือฉาย พื้นเพเป็นชาวชนบทเกิดในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ตำบลบ้านไร่ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี เป็นบุตรนายแสง นางมัน ในจำนวนพี่น้อง 7 คน โดยฉายเป็นคนพี่ 6 มีพี่สาว 5 คน และน้องสาว 1 คน จบการศึกษาระดับ ป.4 นับถือศาสนาพุทธ ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร ปัจจุบันอายุ 36 ปี เกิดเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2506 อายุขณะกระทำผิด 30 ปี สถานภาพการสมรสหย่าร้าง มีบุตรสาวจำนวน 1 คน ซึ่งปัจจุบันพ่อแม่เป็นผู้เลี้ยงดู

ประวัติการอบรมเลี้ยงดู

ฉายถือว่าเกิดมาในครอบครัวชาวนา ฐานะไม่ขัดสน แต่ก็ไม่ร่ำรวย โดยพ่อกับแม่เป็นชาวชนบทและเป็นคนพื้นที่ ทั้งสองนับถือศาสนาพุทธ พ่อจบการศึกษา

ชั้น ป.4 ส่วนแม่ไม่ได้รับการศึกษาแต่อย่างใด และมีอาชีพทำนาเพียงอย่างเดียวโดยเช่าเขาทำ

ภาพรวมตามความคิดเห็นของยายแล้ว พ่อเป็นคนเงิบเฉย พุคน้อยแต่มีเหตุผล ขยันทำงาน ไม่สูบบุหรี่ ไม่เล่นการพนัน หากแต่เป็นคนใจบุญ มักจะไปทำบุญที่วัดบ่อย ๆ และตามเทศกาลสำคัญ ส่วนแม่นั้นเป็นคนใจดี ขยันช่วยงานในนากับพ่อและพี่สาว และจะรักยายมากเป็นพิเศษด้วยเป็นบุตรชายคนเดียวของครอบครัว

ในวัยเด็กยายเล่าว่าทุกคนในครอบครัวตามใจ พ่อกับแม่ไม่เคยเข้มงวดกับชีวิตของยาย ไม่ว่าในเรื่องใด ไม่เคยบังคับให้ต้องไปช่วยงานในนาเหมือนพวกพี่สาวแต่อย่างใด ชีวิตในวัยเด็กเท่าที่จำได้มีแต่การเที่ยวเตร่เล่นกับเพื่อนฝูงในวัยเดียวกัน

ต่อมาช่วงวัยรุ่นหลังจบการศึกษาชั้น ป.4 ก็คงอยู่กับครอบครัวและเข้าช่วยงานพ่อแม่ในนาบ้างเป็นบางครั้ง หากแต่ยังคงออกเที่ยวเตร่กันกับเพื่อนตามงานพิธีต่าง ๆ โดยมากในการเที่ยวเตร่ยายไม่เคยประพฤติตนให้ชาวบ้านและครอบครัวได้รับความเคืองร้อน ไม่เคยลักขโมย ไม่เคยเกเรหาเรื่องผู้ใดก่อน ประกอบพ่อก็จะพรั่สอนเสมอว่า หากมีปัญหาวิวาทให้หลบเลี่ยงหากแต่ถูกรังแกก่อนต้องสู้ให้ชนะ ซึ่งยายยอมรับว่าตัวเองก็เป็นคนเช่นนั้น

ในช่วงวัยรุ่นยายกับกลุ่มเพื่อนมักมีเรื่องชกต่อยกันเป็นประจำ ต่อมาจึงมักจะพกอาวุธมีดปลายแหลมไว้ป้องกันตัวเองเป็นประจำ และเคยก่อเหตุใช้อาวุธมีดแทงคู่กรณีตอนอายุ 17 ปี และอายุ 19 ปี ใช้ปืนยิงคู่กรณีอีก

ซึ่งทั้ง 2 กรณี ยายจะถูกรังแกก่อน ชาวบ้านในที่เกิดเหตุจะรู้กันหมด หากแต่ไม่เคยมีชาวบ้านคนใดเกลียดกลัวยายแต่อย่างใด ออกจะมีการยอมรับยายมากขึ้น ด้วยเห็นว่าเป็นคนใจถึง สู้คน รวมทั้งพ่อเอง หลังก่อเหตุไม่เคยว่ากล่าวยาย จะเชื่อตามชาวบ้านเขาเถ่าเถื่อ และยายที่บอกกล่าวว่าทำร้ายด้วยเหตุใด คู่พ่อจะภูมิใจในพฤติกรรมของยายที่เป็นคนใจถึง ไม่ยอมผู้ใด แต่ต่อมาพ่อก็จะหาทางช่วยเหลือโดยชดใช้ค่าเสียหายให้คู่กรณี และเรื่องก็ไม่ถึงมือตำรวจแต่อย่างใด

ส่วนแม่เองก็ไม่เคยว่ากล่าว แต่จะดักเตือนให้ยายคอยระวังตัว และจะมีความคิดคล้ายตามพ่อ เพราะเท่าที่สังเกต ๆ ยายเล่าว่าพ่อจะมีอำนาจตัดสินใจในบ้านแทบทุกเรื่อง

ครอบครัวและความสัมพันธ์

พ่อกับแม่อยู่ร่วมกันและไม่เคยก่อเหตุทะเลาะวิวาทและทำร้ายร่างกายกันรุนแรงมาก่อนแต่อย่างไร จะรักใคร่และช่วยเหลืองานในนา และเลี้ยงดูลูก ๆ ด้วยความรักตลอดมา โดยเฉพาะลายซึ่งเป็นบุตรชายคนเดียวจะเอาใจเป็นพิเศษ

กับพี่น้องลายจะสนิทกับทุกคน เว้นแต่ประยงค์เท่านั้นที่มักจะด่าว่าลายเป็นประจำ ว่าชอบนำเรื่องเค็ดรื้อนเข้าบ้านเป็นประจำ อีกทั้งกล่าวหาว่าลายเอาแต่เที่ยวเตร่ ลายจึงไม่ชอบประยงค์ และจะขัดแย้งกันตลอด แต่ก็ไม่เคยถึงขั้นลงมือทำร้ายแต่อย่างไร

การเล่นในวัยเด็ก

ลายมีกลุ่มเพื่อนเรียนในโรงเรียนและมีบ้านอยู่ในละแวกเดียวกันประมาณ 10 คน ซึ่งจะสนิทสนมกันมาก และส่วนมากจะชักชวนกันไปยิงนกจับปลาตามป่าใกล้บ้านและตามท้องนา

ของเล่นทันสมัย ลายไม่เคยได้รับ เพราะพ่อกับแม่ไม่มีเงินซื้อให้

กลุ่มเพื่อนและการศึกษา

ลายเข้าเรียนและจบการศึกษาระดับ ป.4 จากโรงเรียนในหมู่บ้าน ผลการเรียนอยู่ในระดับดี คือประมาณ 70 เปอร์เซนต์

สภาพโรงเรียนโดยทั่วไปมีนักเรียนรวมประมาณ 200 คน และครูอีกประมาณ 20 คน ลายไม่เคยสนิทคุ้นเคยกับครูคนใดเป็นพิเศษ และไม่ค่อยกล้าเข้ามาแต่ครูก็ได้แนะนำลายและเพื่อนในชั้นเรียนในทางที่ดีตลอด แต่ไม่เคยจะจดจำ และจะเล่นกับเพื่อนมากกว่า

ชีวิตในโรงเรียนสมัยเด็กเท่าที่จำได้ ลายไม่เคยก่อเหตุทำร้ายร่างกายผู้ใด ส่วนมากจะสนิทและคุ้นเคยกันดีทั้งชั้นเรียนซึ่งมีเพียงประมาณ 15 คนเท่านั้น

หลังจบการศึกษา กลุ่มเพื่อนที่คบหากันก็เป็นเพื่อนกลุ่มเดิมสมัยเรียน แต่ตามสายตาชาวบ้านแล้ว เขาเห็นว่าเป็นกลุ่มพวกวัยรุ่นเกเรประจำหมู่บ้าน ซึ่งมีบ่อยครั้งที่พ่อห้ามปราม ไม่ให้คบหาแต่ลายไม่เคยเชื่อฟัง

อาชีพและการทำงาน

ในช่วงอายุตั้งแต่ 12-20 ปี หลังจากจบการศึกษาในระดับประถม ลายไม่เคยประกอบอาชีพทำการงานใด ช่วยงานในนากับพ่อแม่บ่อยมาก คงคบเพื่อนซึ่งเป็นกลุ่มเกเรนักเลงประจำหมู่บ้านออกเที่ยวเตร่เป็นปกตินิสัย

กระทั่งหลังจากสึกจากการเป็นพระเมื่อช่วงอายุประมาณ 21 ปี จึงได้ออกจากบ้านไปทำงานรับจ้างเป็นคนงานในไร่้อยู่อยู่ที่จังหวัดนครปฐม ด้วยเป็นคนใจถึง นายจ้างจึงรักและไว้ใจ ส่วนมากงานในไร่ผัดชอบก็ดูแลคนงานและความเรียบร้อยทั่ว ๆ ไป มีรายได้พอเลี้ยงชีพตัวเองเท่านั้น

ศาสนาและสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ

ลายโดยพื้นฐานเป็นคนฉลาด พ่อกับแม่มีกำลังเช่นนั้น และเคยบวชเรียนศึกษาธรรมะช่วงอายุ 20 ปี และสามารถสอบเป็นนักธรรมโทได้ ในส่วนนี้พ่อกับแม่จะภูมิใจมาก ลายก็ตั้งใจเช่นกันที่ได้บวชให้พ่อแม่และสามารถสอบนักธรรมได้ นั้นเป็นความดีสิ่งเดียวที่ได้ทำให้พ่อแม่ภูมิใจ

หากแต่เมื่อสึกออกมา ลายไม่เคยนำหลักธรรมคำสอนที่ร่ำเรียนมาเข้ามาปรับใช้กับชีวิตประจำวันเลย คงใช้ชีวิตเช่นเดิมเหมือนเมื่อก่อน ซึ่งจะขาดความอดทนอดกลั้น เพื่อรอคอยผลที่จะได้มาไม่ว่าทำสิ่งใด ลายกล่าวแต่ผู้วิัจัยช่วงหนึ่งของการสนทนา

สื่อและการรับรู้ข่าวสาร

ภาพเหตุการณ์การฆ่า และทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรง ภายใต้อาการรับรู้จากทางโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ในช่วงที่โตเป็นวัยรุ่นที่ออกเที่ยวแล้ว หากแต่ไม่เคยนำมาเป็นต้นแบบหรือนำไปเป็นแบบอย่างในการทำร้ายผู้ใด

เกี่ยวกับการฆ่าสยามลณีคิดเอง ทำเอง และเสริมความกล้าจากประสบการณ์ในอดีตที่ผ่านมาอย่างโชกโชกน ประคบกับแรงสนับสนุนจากเพื่อน สื่อต่าง ๆ ไม่มีอิทธิพลต่อการฆ่าครั้งนี้แต่อย่างใด ลายกล่าวด้วยสีหน้ายิ้มแย้มและแฝงไว้ซึ่งความจริงจัง

ประวัติการกระทำผิด

ช่วงอายุประมาณ 17 ปี ขณะลาไปเที่ยวงานวัดภายในหมู่บ้านกับพรรคพวก ปรากฏมีเรื่องทะเลาะกับกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มอื่น เรื่องแย่งจีบผู้หญิงกัน ภายใต้อาารุมิดปลายแหลมที่พกติดตัวประจำช่วงแทงคู่กรณีไปแต่ไม่ถึงตาย แต่พ่อได้เข้าช่วยเหลือชดใช้ค่าเสียหายและไกล่เกลี่ยเรื่องจึงจบลงไม่เอาความกัน

เมื่ออายุประมาณ 19 ปี ลายก็ก่อเหตุให้อาารุมิดยิงคู่กรณีที่วิวาทกันแต่ไม่ถึงตาย ปรากฏถูกตำรวจจับกุม แต่มีพ่อและพรรคพวกช่วยนำเงินไปวิ่งเดินล้มคดีและชดใช้ค่าเสียหายให้คู่กรณีเรื่องก็ตกลงกันได้เช่นกัน ต่อมาระหว่างอายุประมาณ 23 ปี ขณะเป็นคนงานรับจ้างในไร่ฮ้อยที่นครปฐม ไปหลงชอบหญิง หากแต่ฝ่ายพี่ชายของฝ่ายหญิงไม่ชอบลาย เพราะเห็นว่ามิพฤติกรรมเป็นนักเลง จึงกีดกันตลอด ต่อมาขณะลายเข้าชักชวนฝ่ายหญิงให้ออกไปเที่ยว ปรากฏฝ่ายพี่ชายได้เข้าร่วมทำร้ายลายจำนวน 3 คน พร้อมกับลายจึงใช้อาารุมิดที่พกติดตัวมาแทงเสยป้องกันตัว ถูกคอพี่ชายของฝ่ายหญิงตาย และถูกจับกุมตัวได้ที่จำคุกอยู่ยาวนานถึง 6 ปี จึงพ้นโทษออกมา แล้วมาก่อเหตุรับจ้างฆ่าสยามลณี

การฆ่าและแรงจูงใจ

วันเกิดเหตุดูเหมือนลายจะจำได้แม่นยำว่าเป็นวันที่ 29 พฤศจิกายน 2536 เวลาประมาณ 20.00 น. บนเส้นทางระหว่างเพชรบุรี - ประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้

วิธีขับรถตามประกบ ได้จังหวะเป็นที่เปลี่ยวขับปาดหน้าและใช้อาวุธปืนจี้บังคับนำตัวกลับมาในเขตจังหวัดเพชรบุรี และจึงใช้อาวุธมีดขั้วแทง

ก่อนเกิดเหตุประมาณวันที่ 13 สิงหาคม 2536 ลายพันโทษออกมากลับมาอยู่ที่บ้านกับครอบครัวอีกครั้ง หากแต่มีสภาพยากจนมาก ไม่มีเงิน ไม่มีงาน พ่อแม่ก็เริ่มแก่เฒ่า พี่น้องหลายคนแยกตัวมีครอบครัว ประกอบกันมีบุตรสาวซึ่งยังเล็กที่ต้องนำมาฝากพ่อแม่ช่วยเลี้ยงดู ด้วยเหตุการณ์ได้หนีไปมีสามีใหม่ช่วงที่ล่ายอยู่ในคุก

ต่อมาประมาณเดือนพฤศจิกายน 2536 มีคนรับงานจากจังหวัดเพชรบุรีเข้ามาติดต่อล่ายให้ไปนำคน ให้ค่าจ้าง 300,000 บาท ล่ายรับงานทันทีโดยไม่ทันได้สอบถามว่าผู้ใดจ้างงาน และฆ่าด้วยเหตุใด อีกทั้งเป้าหมายเป็นใคร โดยในวันดังกล่าวได้วางมัดจำไว้ 150,000 บาท เป็นค่าดำเนินการ ในวันต่อมา ได้ร่วมเดินทางไปดูเป้าหมายที่หัวหิน ทราบว่าเป็นผู้หญิง แต่ก็ต้องทำเพราะรับเงินมัดจำมาแล้ว จึงได้ร่วมวางแผนกับคนรับงานมา ซึ่งเขาได้จัดหาคนขับรถมอเตอร์ไซด์และอาวุธปืนไว้พร้อมแล้ว ต้องการให้ชิงสยามล ที่ด้านหน้าสำนักงานในตลาดหัวหินล่าย หากแต่ไปดูตลาดราวหลายวันก็ไม่สามารถเข้ายิงได้ด้วยเหตุคนพลุกพล่าน และมีเด็กหญิงบุตรสาวตามตัวไม่ยอมห่าง แต่ล่ายทราบว่าหลังเลิกงานสยามลจะขับรถจากหัวหินไปที่ประจวบฯ ทุกวัน จึงได้ปรับเปลี่ยนแผนฆ่าใหม่โดยล่ายได้ไปติดต่อหาเพื่อนอีก 2 คน ที่เป็นเพื่อนเก่ากันสมัยวัยรุ่นและทั้งสองพี่พันโทษคดีปล้นทรัพย์มา และระหว่างนั้นพักอาศัยอยู่ย่านคลองเตยและมีอาชีพรับจ้างส่งผัก จากตลาดสี่มุมเมืองไปคลองเตย ปราบกฏทั้งสองร่วมดำเนินการ ล่ายจึงได้วางแผนดำเนินการจนเข้าใจกันดี โดยใช้รถปิคอัพส่งผักของเพื่อนอีกคนเป็นพาหนะ

วันเกิดเหตุล่ายกับพวกมาดักรอ แล้วออกตามประกบจากหัวหิน ตั้งแต่เวลา 19.00 น. จนได้จังหวะเพื่อนจึงขับรถเข้าปาดหน้า แล้วล่ายกับเพื่อนอีกคนวิ่งเข้าโดยล่ายได้ใช้อาวุธปืนที่เตรียมมาจี้บังคับสยามลให้ลงมานั่งข้างที่นั่งคนขับ แล้วให้เพื่อนที่ตามมาขึ้นขับแทน ส่วนตัวล่ายนั่งอยู่เบาะหลังถือคกคคสยามลไว้โดยปรับเอนเบาะมาด้านหลัง ส่วนเด็กหญิงอายุราว 2 ขวบ คงนั่งร้องไห้อยู่บนตักสยามลข้างประตู แล้วนำตัวขับย้อนกลับเข้าเขตเพชรบุรีเพื่อสะดวกแก่การหลบหนีเข้ากรุงเทพฯ จากนั้นเมื่อ

ถึงที่เปลี่ยวจึงเลี้ยวรถแล่นเข้าไปข้างทางแล้วหยุดรถตั้งให้เพื่อนลงจากรถไป จะใช้ปืนยิงให้ตายแต่เกรงคนจะได้ยินและผิดสังเกต จึงเปลี่ยนใจใช้อาวุธชนิดโบว์ที่พกติดตัวมาข้างทางสยามลไป 3 ที่ จากเบาะด้านหลังขณะที่เด็กหญิงกำลังร้องไห้นั่นเอง เมื่อแน่ใจว่าตายจึงรีบปิดประตูรถโดยก่อนหลบหนีได้ลดกระชกลงให้เด็กได้หายใจ

หลังก่อเหตุได้กลับไปอยู่บ้าน 2-3 วัน จึงบอกพ่อกับแม่ว่าจะไปหางานทำ และขึ้นมาอยู่กับเพื่อนที่คลองเตยอยู่ช่วงหนึ่ง แล้วแยกไปหลบซ่อนตัวที่จังหวัดราชบุรี ต่อมาช่วงหลังพวกถูกจับกุม พ่อจึงได้มาพบและเข้ามอบตัว

อาวุธที่ใช้ในการฆ่า

ส่วนมากลายจะถนัดในการใช้มีดเป็นอาวุธ เพราะนำติดตัวตั้งแต่ช่วงวัยรุ่น ส่วนอาวุธปืนนั้นผู้รับงานเป็นคนจัดหามาให้ซึ่งเป็นปืนออโตแมติก ขนาด 11 มม.

อาวุธมีดที่ใช้ทางสยามล เป็นมีดโบว์ ขนาดความยาวประมาณ 1 กีบ และใบมีดกว้างประมาณ 2 นิ้ว ซึ่งถายซื่อไว้พกติดตัวก่อนก่อเหตุ

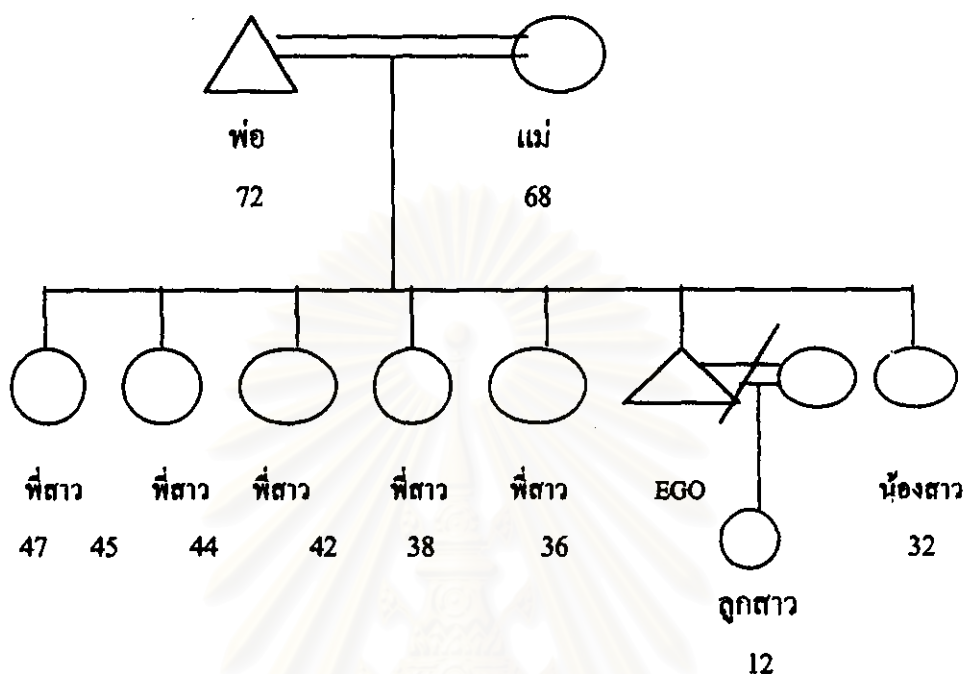
ความรัก

ถายรักพ่อเพราะเป็นคนมีเหตุผล และพูดน้อยช่วยเหลือถายตลอดมายามเดือดร้อนเรื่องคดีความ

ความรักแบบหนุ่มสาว ถายไม่เคยมีคนรักมาก่อน จนกระทั่งช่วงที่ไปทำงานรับจ้างที่ไร้อ้อย จังหวัดนครปฐม พบภรรยาซึ่งเป็นงานไนไร้อ้อยและอยู่กินกันฉันท์สามีภรรยา โดยมีได้จัดพิธีกันแต่อย่างใด และในปีต่อมาจึงมีบุตรสาวซึ่งถายจะรักและสงสารลูกมากกว่า หากแต่คงออกเที่ยวเตร่และรู้สึกลัวว่าจะไม่ค่อยเอาใจใส่ต่อภรรยาและบุตรสาวมากนัก กระทั่งในปีเดียวกันมาก่อนเหตุแห่งพี่ของหญิงที่ไปคิดพันตายและถูกจำคุก ทราบว่าภรรยามีสามีใหม่ ต่อมาเมื่อพ้นโทษ จึงได้นำบุตรสาวกลับมา ให้พ่อกับแม่ช่วยเหลือเลี้ยงดู

แผนภาพแสดงเครือญาติของฉาย

9. สำราญ หรือกิจ : นักโทษเค็ดฯระดับสากลศึกษา โทษประหารชีวิต

รับสารภาพลดเหลือจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบันลดเหลือ 40 ปี

ประวัติชีวิต

สำราญหรือกิจ พื้นเพเป็นชาวชนบท เกิดที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัด พิษณุโลก ครอบครัว ได้อพยพมาตั้งรกรากอยู่ที่ตำบลนาเฉลียง อำเภอหนองไผ่ จังหวัด เพชรบูรณ์ ขณะกียอายุได้ประมาณ 2 - 3 ขวบ ปัจจุบัน (พ.ศ.2542) อายุ 40 ปี เกิดเมื่อวันที่ 26 มกราคม 2502 เป็นบุตรในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 9 คน กิจเป็นคนพี่ 2 โดยมีพี่ชาย น้องชายและน้องสาว นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาระดับ ป.4 จากโรงเรียนประจำหมู่บ้าน ขณะที่ก่อเหตุคดีขำนี้ อายุ 37 ปี ประกอบอาชีพรับจ้างเป็นพนักงานบริการในร้านอาหาร และมีสถานภาพสมรสแล้ว โดยมีบุตรสาว จำนวน 1 คน อายุ ประมาณ 1 ขวบ

ประวัติการอบรมเลี้ยงดู

กิงเกิดในครอบครัวที่ถือว่ายากจน โดยพ่อเป็นคนเชื้อชาติจีนอพยพ ประกอบอาชีพรับจ้างขับรถบรรทุก ต้องขึ้นลงระหว่างเพชรบูรณ์ และกรุงเทพฯ ซึ่งต่อมาอายุมากขึ้นได้รับจ้างเป็นพนักงานขับรถดับเพลิง ในตำบลนาเฉลียง ไม่ได้รับการศึกษาและนับถือศาสนาพุทธ ส่วนมารดาเป็นชาวชนบทเกิดในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จบการศึกษารชั้น ป.4 นับถือศาสนาพุทธ และมีอาชีพเปิดร้านค้าขายของชำ อยู่ในตลาดตำบลนาเฉลียงเช่นกัน

ในช่วงวัยเด็กขณะกิงอายุประมาณ 7 ขวบ ราวปี พ.ศ.2509 ครอบครัวตั้งอยู่ในตำบลนาเฉลียง ในย่านใจกลางของหมู่บ้าน และซึ่งมีสภาพเป็นตลาดสดในเวลาต่อมา สภาพภูมิประเทศโดยรวมเป็นป่าและมีภูเขาที่ห่างไกลจากความเจริญ พ่อแม่มีฐานะยากจน แม่แม่จะมีอาชีพเป็นแม่บ้านและเปิดร้านขายของชำ แต่ก็เป็นเพียงร้านค้าเล็ก ๆ ส่วนพ่อช่วงนั้นไม่ค่อยได้อยู่กับครอบครัว ส่วนมากจะอยู่กับนายจ้างและทำหน้าที่ขับรถบรรทุกนำสินค้าไปส่งยังที่กรุงเทพฯ เป็นประจำ โดยกลับมาพักที่บ้านเพียง 1-2 วัน ก็ต้องออกเดินทางไปราว 4-5 วัน จึงจะกลับ ในช่วงนี้ครอบครัวของกิงมีพี่ชาย 1 คน มีน้องชายและน้องสาวรวมตัวกิงเป็น 4 คน ซึ่งมีช่วงอายุห่างกันเฉลี่ย 2-3 ปี

ระหว่างอายุประมาณ 7-11 ขวบ ขณะเรียนชั้นประถมศึกษา กิงและพี่น้องทุกคนจะอยู่กับแม่ที่คอยอบรมเลี้ยงดูเพียงลำพัง แม่เป็นบุคคลที่มีนิสัยใจดีและจิตใจดี จะไม่ค่อยเข้มงวดและคำว่าหรือเคี้ยวเข็ญกิงกับพี่น้องแต่อย่างใด ส่วนพ่อนั้นแม่จะไม่ค่อยได้อยู่กับครอบครัว แต่ก็รักลูก ๆ ทุกคน แต่ลักษณะเด่นของพ่อถึงเคี้ยวที่กิงจำได้แม่นยาคือ เป็นบุคคลที่โหดร้ายและชอบเขียนตีกิงกับพี่น้องที่กระทำผิดอย่างรุนแรง โดยเฉพาะตัวกิงจะถูกพ่อเขียนตีบ่อยกว่าพี่น้องทุกคน เพราะโดยนิสัยส่วนตัวแล้ว กิงยอมรับว่าตนเองเป็นคนที่เกียจคร้าน ไม่ค่อยช่วยเหลืองานที่บ้านเหมือนเช่นพี่ชายและน้อง ๆ อีกทั้งมักไม่ค่อยไปโรงเรียน โดยชอบหนีไปเที่ยวเตร่ในป่ากับกลุ่มเพื่อนเพื่อล่าสัตว์ต่าง ๆ

ทุกครั้งที่ถูกพ่อเขียนตี กิงไม่เคยเจ็บแค้นและโกรธเคืองพ่อแต่อย่างใด เพราะพ่อโดยพื้นฐานเป็นคนจีน จึงรักลูกชายมาก โดยก่อนลงโทษพ่อจะอบรมสั่งสอนและให้เหตุผลก่อนเสมอ

หลังจบการศึกษาชั้น ป.4 อายุราว 11 ขวบ กิจยังคงอาศัยอยู่กับครอบครัวจนกระทั่งอายุถึงประมาณ 15 ปี โดยระหว่างนี้กิจเที่ยวเตร่กับกลุ่มเพื่อนในย่านหมู่บ้านใกล้เคียงและล่าสัตว์โดยใช้อาวุธปืน ซึ่งหาได้ง่ายและเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องรู้จักวิธีใช้เพราะมีบ้านอยู่ในป่าเขา จะช่วยงานในร้านของแม่ข้างเป็นครั้งคราว หากแต่แม่ก็ไม่ได้ว่ากล่าวและบังคับแต่อย่างใด เพราะมีพี่ชายและน้อง ๆ คอยช่วยเหลืออยู่แล้ว ในช่วงนี้มีน้องสาวเพิ่มมาอีก 2 คน ซึ่งยังเป็นเด็กเล็กมาก แม่กับน้องสาวต้องช่วยกันเลี้ยงดู จึงทำให้ฐานะของพ่อกับแม่ยากจนลง แต่พ่อกับแม่ก็คงอยู่ร่วมกันด้วยดีตลอดมา

กระทั่งช่วงอายุ 16 ปี กิจไม่ต้องการเป็นภาระของครอบครัว จึงได้ออกจากบ้านเดินทางมาทำงานในกรุงเทพฯ โดยได้มาเช่าห้องพักในชุมชนย่านสะพานควาย และรับจ้างเป็นพนักงานในร้านขายอาหารที่อยู่ในชุมชน มีรายได้ประมาณเดือนละ 700 บาท ซึ่งไม่พอใจง่าย จึงออกเร่ขายลูกอมและยาคุมในย่านสถานีขนส่งสายเหนือและสายตะวันออกเฉียงเหนือ (หมอชิตเก่า) รวมเวลาที่ใช้ชีวิตในกรุงเทพฯ รวม 7 เดือน ด้วยความยากจนประกอบกับคิดถึงแม่และครอบครัว กิจจึงเดินทางกลับมาพักอาศัยอยู่กับครอบครัว และออกเที่ยวเตร่กับกลุ่มเพื่อน ไม่ได้ประกอบอาชีพการงานอะไร ช่วยงานแม่ภายในร้านขายของชำข้างเป็นครั้งคราว ซึ่งแตกต่างกับพี่ชายและน้อง ๆ คนอื่นที่ช่วยพ่อแม่ในการประกอบอาชีพอย่างดี

ด้วยความอึดอัดจากการเที่ยวเตร่กับกลุ่มเพื่อนฝูง ประกอบกับต้องการมีอาชีพเป็นหลักแหล่งทำ จึงได้เดินทางไปอยู่กับญาติ อยู่ที่อำเภอมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร เมื่อประมาณปี พ.ศ.2520 ซึ่งขณะนั้นกิจอายุได้ประมาณ 20 ปี โดยได้เข้าทำงานเป็นลูกจ้างทำหน้าที่เสิร์ฟอาหารในร้านอาหารแห่งหนึ่งในตัวอำเภอมหาชัย ในระหว่างทำงานอยู่นั้น มีคืนหนึ่งหลังจากเลิกงานที่ร้าน กิจกับกลุ่มเพื่อนได้ไปเที่ยวดื่มกินสุราอาหารตามประสาวัยรุ่น จนมีเมมา แล้วแยกย้ายกันกลับที่พัก ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ 02.00 น. ระหว่างกำลังเดินกลับที่พัก ปรากฏถูกตำรวจนอกเครื่องแบบจำนวนหลายคนเข้ามาตรวจค้นตัว ก็ไม่พบสิ่งผิดกฎหมายในตัว แต่ได้แจ้งข้อหาแก่กิจว่า "มีเฮโรอีน" ในครอบครอง แล้วร่วมกันจับกุมดำเนินคดีแก่กิจ และในคืนเดียวกันญาติทราบเรื่องจึงเดินทางมาตรวจสอบดูที่สถานีตำรวจ ปรากฏว่ามีปากเสียงทะเลาะกับ

ตำรวจชุดจับกุม ด้วยกิจได้เล่าให้ญาติฟังว่าถูกกักขังแก๊ง ซึ่งคูทำที่ตำรวจไม่พอใจกิจกับญาติอย่างมาก แต่สุดท้ายกิจถูกดำเนินคดีและศาลสั่งจำคุก 1 ปี โดยระหว่างการพิจารณาของศาล กิจให้การปฏิเสธและอ้างต่อศาลว่าถูกกักขังแก๊ง พร้อมกับร้องขอให้ตรวจร่างกาย แต่เท่าที่เห็นศาลมีพยานหลักฐานที่ได้จากฝ่ายตำรวจเท่านั้น อีกทั้งกิจไม่มีเงินจะจ้างทนายความว่าความให้

ขณะที่ถูกจำคุกเป็นระยะเวลาประมาณ 1 ปี กิจมีเพื่อนนักโทษจำนวนหลายคน ได้ทำความรู้จักและแลกเปลี่ยนแนวความคิดกัน ก็ยังทำให้เกิดความคิดฟุ้งซ่าน และเห็นว่าคนที่ไม่มีเงินเท่านั้น จึงจะสามารถชนะคดีได้ ประกอบกับคิดว่าสูญเสียอิสรภาพและโอกาส เนื่องจากถูกตำรวจกักขังแก๊ง จึงคิดที่จะเลิกประกอบอาชีพสุจริตอีกต่อไป และต้องการที่จะมีเงินมาก ๆ

อายุประมาณ 21 ปี กิจพ้นโทษออกมา ก็ยังคงอยู่กับญาติที่มหาชัยและทำงานในร้านอาหารเช่นเดิม โดยทำได้ประมาณ 2 เดือนเศษ จึงเดินทางกลับไปหาพ่อกับแม่และครอบครัว อยู่ที่เพชรบูรณ์ และอยู่กับแม่ยังที่บ้านได้อีกประมาณ 2 เดือน ก็มีตำรวจนอกเครื่องแบบจากมหาชัยมาจับตัวกิจยังที่บ้าน หาว่าปล้นฆ่าเจ้าทรัพย์ กิจให้การปฏิเสธตลอด กระทั่งคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล และในระหว่างการพิจารณาคดี ประจักษ์พยานได้ดูตัวกิจ ก็ให้การต่อศาลว่ากิจไม่ใช่คนร้าย แต่ศาลชั้นต้นก็ยังลงโทษจำคุกกิจตลอดชีวิต หากแต่กิจได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ ปราบกฏศาลอุทธรณ์พิพากษากลับยกฟ้อง และเมื่อถึงชั้นศาลฎีกาก็ยกฟ้องเช่นกัน กิจจึงหันซ้อกล่าวหาและได้รับอิสรภาพอีกครั้ง ในปี พ.ศ.2528 ขณะอายุได้ประมาณ 26 ปี

หลังจากพ้นซ้อกล่าวหา ในปีเดียวกัน กิจจึงเดินทางกลับมาอยู่กับครอบครัวอีกครั้ง แล้วไปเกณฑ์ทหารและเป็นพลทหาร สังกัดกองสรรพาวุธ ที่จังหวัดลพบุรี อยู่ได้ประมาณ 11 เดือนเศษ และทางหน่วยต้นสังกัดตรวจสอบพบว่ากระดุกของกิจผิดปกติ จึงให้ปลดประจำการ แล้วกลับมาอยู่กับครอบครัวอีกครั้ง และในช่วงปี พ.ศ.2529 จนถึง พ.ศ.2534 กิจได้รับจ้างเป็นคนงานเฝ้าสวนผลไม้ให้กับอา โดยพักอาศัยอยู่ในสวนที่อยู่ลึกเข้าไปในหุบเขา ซึ่งอยู่ในเขตตำบลเดียวกันกับครอบครัว และทำหน้าที่ด้วยจิตตลอดมา

จนเมื่อวันที่ 19 ก.พ.2534 ในช่วงเย็น กิจได้ขับขีรถจักรยานยนต์ มาเที่ยวภายในวัดหนองสลับ ตำบลนาเจติยง และร่วมกับเพื่อนคิมสุรางคนมึนเมา ในช่วงคืนเดินทางกลับในสวน ออกมาขับขีรถจักรยานยนต์ที่ฝากไว้กับทางเจ้าหน้าที่ของวัดที่รับฝาก ปรากฏวัตรรับรถที่ออกให้กึ่งทำหายไป เจ้าหน้าที่ทางวัดจึงไม่ยอมให้รถไป กิจได้ขอร้องเพราะบ้านอยู่ไกล ก็ไม่ได้รถอีก และเกิดทะเลาะมีปากเสียงกับคนเฝ้ารถดังกล่าว จากนั้นคนรับรถ จึงไปตามพวกมาอีกคน ปรากฏขณะเดินกลับมาจะถึงที่ฝากรถ พวกคนที่ตามมานั้น ได้ร้องและพูดเสียงดังท่าทางนักเลงหาว่ากิจเป็นนักเลงใหญ่โตมาจากไหน ขณะนั้นกิจมาสุราและเข้าใจว่าชายดังกล่าวจะเข้าทำร้าย จึงชักอาวุธปืนที่พกติดตัวมายิงสวนออกไปเพื่อข่มขู่ กลับถูกชายดังกล่าวล้มตายในที่เกิดเหตุ พวกที่มาด้วยจึงรีบนำตัวกึ่งหลบหนีออกจากที่เกิดเหตุ และในรุ่งเช้าจึงหลบหนีคดีขึ้นไปอยู่เชียงใหม่ อยู่ที่อำเภอสารภี และทำงานรับจ้างเป็นคนงานในสวนผลไม้ กระทั่งในปี พ.ศ.2535 จึงออกมารับจ้างเป็นคนงานในร้านขายเฟอร์นิเจอร์ ในตัวเมืองเชียงใหม่ ซึ่งทำหน้าที่ขับรถให้นายจ้างด้วย ในระหว่างนี้ได้แต่งงานอยู่กับภรรยาแล้ว ย้ายมาทำงานยังที่ร้านอาหารในตัวเมืองเช่นกัน จากนั้นประมาณ ปี พ.ศ.2537 มีบุตรชาย จำนวน 1 คน สภาพครอบครัวยากจนมาก ประกอบต้องคอยหลบหนีคดีอยู่ตลอด จะไปประกอบอาชีพการงานอย่างอื่นที่มีรายได้มากขึ้นก็ทำไม่ได้ เพราะทราบข่าวจากทางครอบครัวอยู่ที่เพชรบูรณ์ว่า ตำรวจกำลังตามล่าตัวกิจอยู่

ครอบครัวและความสัมพันธ์

ในวัยเด็กขณะกำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษา กิจเล่าว่าพ่อแม่รักใคร่กันดี ทะเลาะมีปากเสียงกันบ้าง แต่เป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ตามปกติคนยากจนที่ไม่มีเงินใช้จ่ายและมีบุตรจำนวนมาก หากแต่พ่อแม่ไม่เคยทุบตีทำร้ายร่างกายแม่แต่อย่างใด

พ่อกับแม่เป็นคนขยันและร่วมกันทำมาหาเลี้ยงกิจและพี่น้องทุกคนด้วยดีตลอดมา ในช่วงวัยเด็กแม่จะคอยดูแล พ่อไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับครอบครัวมากนัก แต่ก็ไม่เคยประพฤติเกรงทั้งครอบครัว หรือเล่นการพนันและดื่มสุรา ส่วนแม่นั้นกิจเล่าว่า เป็นที่รักและเคารพของกิจและพี่น้องทุกคน เพราะมีนิสัยใจดี ไม่คิดว่ากล่าว แม้กิจจะประพฤติตนเกรงและไม่ค่อยช่วยเหลืองานในครอบครัว

กับพี่น้องคนอื่น ๆ โดยเฉพาะพี่ชายและน้องชายอีก 2 คนนั้น จะสนิทสนมกันดี ไม่เคยมีเรื่องทะเลาะกันรุนแรง ส่วนน้องสาวอีก 1 คนหลัง ก็เล่าว่า ไม่ค่อยสนิทสนมมาก เพราะตัวกิจเองไม่ค่อยได้อยู่กับครอบครัวในช่วงที่โตเป็นวัยรุ่นแล้ว

การเล่นในวัยเด็ก

ในวัยเด็กเท่าที่จำความได้ระหว่างศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษา กิจมีนิสัยเกียจคร้านและหนีเรียนเป็นประจำ กลุ่มเพื่อนในห้องเรียนที่ประพุดดินเช่นนี้มีประมาณ 4 – 5 คน ซึ่งส่วนมากมักแอบไปเที่ยวเล่นในป่าเพื่อล่าสัตว์

พ่อกับแม่รู้ถึงพฤติกรรมของกิจดีด้วยทางโรงเรียนบอกกล่าว พ่อได้ลงโทษเขียนตีกิจอย่างรุนแรงเกี่ยวกับการหนีเรียนเป็นประจำตลอดมา กระทั่งจบการศึกษา แต่กิจไม่เคยเกรงกลัวและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

อุปกรณ์ของเล่นและสิ่งบันเทิง กิจกับพี่น้องทุกคนไม่เคยได้รับ เนื่องจากพ่อแม่ยากจน แต่กิจเล่าว่าเขาอยู่กับกลุ่มเพื่อน ๆ มีสิ่งทดแทน ซึ่งส่วนมากจะเป็นอุปกรณ์เครื่องมือในการล่าสัตว์ที่ประดิษฐ์ขึ้นเอง และต่อมาพอเติบโตขึ้น อาวุธปืนเป็นสิ่งที่กิจมักใช้ในการล่าสัตว์และฝึกซ้อมยิงเป็นประจำเพราะเป็นสิ่งจำเป็นและหาง่ายมาก

กลุ่มเพื่อนและการศึกษา

กิจสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนประจำตำบลนาเวียง ซึ่งถือเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนรวมประมาณ 100 คน และครูประมาณ 7 คน และด้วยเป็นกลุ่มที่ชอบหนีเรียน กิจและเพื่อนรวมประมาณ 4 – 5 คน มักเป็นที่รู้จักและคุ้นเคยของครูทุกคนในโรงเรียน โดยทางโรงเรียน ได้พยายามแก้ไขปรับเปลี่ยนด้วยการลงโทษเขียนตีกิจ และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ แต่กิจกับกลุ่มเพื่อนก็ไม่ดีขึ้น กระทั่งจบการศึกษา กิจเล่าว่ารู้สึกครูที่โรงเรียนให้พ่อกับแม่ไปลาออก

ในระหว่างที่ศึกษาอยู่ กิจไม่เคยคุ้นเคยและเข้าปรึกษาปัญหากับครูคนใดเป็นพิเศษ ประกอบกับไม่เคยมีครูคนใดจะใส่ใจและเรียกตัวกิจเข้าไปพูดคุยเพื่อชี้แนะแนวทาง ในการศึกษาแต่อย่างใด

เกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนนั้น กิจมีเพื่อนสนิท 4 – 5 คน ที่เป็นกลุ่มเกรงชอบหนีเรียนประจำโรงเรียน ทุกคนล้วนมีผลการเรียนไม่ดี เกียจคร้าน หากแต่ไม่เคยก่อเหตุ

วิวาทหรือชกทำร้ายผู้ใด จะมีก็เพียงการชกทำร้ายแย่งอาหารที่ทางวัดนำมาให้นักเรียน ในช่วงอาหารกลางวันเท่านั้นเอง แต่ก็ไม่บ่อยนักและเมื่อเติบโตมาก็คงยังคบหากันอยู่ ส่วนมากมักชกชว่นกันไปเที่ยวเตร่ตามงานวัดในย่านใกล้เคียง และใช้อาวุธปืนเข้า ถ่าสัตว์และซุ่มยิงในป่า แต่ระหว่างนี้ก็ไม่เคยชกชว่นกันมีเรื่องวิวาททำร้ายร่างกายผู้ใด

แม้ต่อมาอาจจะออกจากบ้านไปทำงานในกรุงเทพฯ ช่วงอายุ 16 ปี และไปทำงานรับจ้างในร้านอาหารที่มหาชัย ช่วงอายุ 20 ปี ก็ไม่ค่อยคบหาเพื่อนฝูงในอาชีพ ดังกล่าวแต่อย่างใด จะมีก็ช่วงที่หนีคดีมาคนรับฝากรถยังที่บ้านเกิด ไปอยู่เชียงใหม่ ซึ่งทำงานรับจ้างอยู่ในร้านเฟอร์นิเจอร์ ที่ได้มีโอกาสรู้จักกับนายเล็ก และนายคำ ที่ต่อมา ได้ชกชว่นให้ร่วมลงมือฆ่าผู้ตาย ในคดีที่ถูกจำคุกนี้

อาชีพและการทำงาน

หลังจบการศึกษาชั้น ป.4 อายุประมาณ 16 ปี ก็ได้ออกจากบ้านไปทำงานรับจ้างเสิร์ฟอาหาร และออกเร่ขายขายยาคุมและลูกอม ในย่านสถานีขนส่งหมอชิต (เก่า) หากแต่ค่าใช้จ่ายไม่พอใช้และคิดถึงแม่และครอบครัว จึงเดินทางกลับ หลังจากไปทำงานดังกล่าวอยู่ได้ประมาณ 7 เดือน

เมื่ออายุประมาณ 20 ปี ก็ก็ได้ออกจากบ้านไปทำงานเป็นพนักงานในร้านอาหารอยู่ที่อำเภอมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร กระทั่งในคืนหนึ่งหลังจากเลิกงาน และไปเที่ยวเตร่จะเดินกลับบ้านพัก ก็ถูกตำรวจจับกุมในข้อหาหนีเฮโรอีนไว้ในครอบครอง ทั้งที่ถึงไม่มีเฮโรอีนตามที่กล่าวหา จึงถูกศาลลงโทษจำคุก 1 ปี และพ้นโทษออกมา ขณะกลับไปอยู่กับครอบครัว ก็ถูกตำรวจจากมหาชัยตามไปจับกุมอีก หาว่าปล้นฆ่าเจ้าทรัพย์ หากแต่ถึงสามารถสู้คดีชนะได้ ในชั้นศาลอุทธรณ์และฎีกา เนื่องจากถึงไม่ได้กระทำความผิดและพยานก็อ้างว่าไม่ใช่คนร้าย

พ้นโทษ ก็กลับมากอยู่กับครอบครัว และได้รับเกณฑ์ให้เป็นพลทหารสรรพาวุธ ในจังหวัดลพบุรี อยู่ประจำการได้ 11 เดือน ดันสังกัดก็ปลดประจำการ เพราะตรวจพบว่ามิกระตุกผิดรูป

หลังจากปลดประจำการจากการเป็นพลทหาร อายุประมาณ 27 ปี ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2529 - 2534 ก็จึงได้เข้าเป็นคณงานทำหน้าที่เฝ้าสวนผลไม้ให้กับ

ญาติคนหนึ่งในสวน ซึ่งอยู่ลึกเข้าไปในหุบเขา ในเขตอำเภอนาเฉลียง โดยได้ทำหน้าที่ในสวนช่วยเหลือญาติด้วยดีเสมอมา

กระทั่งเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2534 ขณะกิจออกมาเที่ยวงานในวัดหนองถ้ำ และจะกลับเข้าสวน ได้มาขอรับรถจักรยานยนต์ที่ฝากไว้กับเจ้าหน้าที่ของทางวัด ปรากฏทำบัตรรับรถหายไปเจ้าหน้าที่จึงไม่ยอมส่งมอบรถให้ จึงเกิดมีปากเสียงกัน ขณะนั้นเจ้าหน้าที่ผู้รับฝากรถได้ไปตามพวกมาอีกคน ปรากฏพวกที่มาดังกล่าว ร้องหูกและกล่าวหาว่ากิจเป็นนักเลงโตมาจากไหน พร้อมกับเดินเข้าหา กิจเข้าใจว่าจะมาทำร้ายตน จึงได้ชักอาวุธปืนที่พกติดตัวมาและยิงใส่เพื่อข่มขู่ หากแต่ด้วยความมีเมตตา จึงไม่ทันได้ระมัดระวัง ปรากฏถูกชายดังกล่าวถึงแก่ความตายทันที พรรคพวกที่มาด้วย จึงได้ช่วยนำเอาตัวกิจหลบหนีออกมาจากที่เกิดเหตุภายในวัด แล้วหลบหนีคดีไปอยู่จังหวัดเชียงใหม่ ในวันรุ่งขึ้น

ระหว่างหลบหนีคดีอยู่ที่เชียงใหม่ กิจได้เข้ารับจ้างทำสวนผลไม้ในอำเภอสารภี และในปี พ.ศ.2535 จึงได้แต่งงานอยู่กับภรรยาซึ่งเป็นชาวสวนในพื้นที่ ขณะนั้นเงินมีไม่พอใช้จ่าย ในครอบครัว จึงได้ออกมารับจ้างเป็นคนงานในร้านเฟอร์นิเจอร์อยู่กับนายจ้างในตัวเมืองเชียงใหม่ ซึ่งในระหว่างนั้นก็ยังมีโอกาสรู้จักกับเด็กที่เป็นพ่อค้าแร่ขายเฟอร์นิเจอร์ให้กับนายจ้าง และมักคบหาและพูดคุยกันบ่อยครั้ง เนื่องจากขณะที่เป็นคนงานอยู่ในร้าน กิจก็ยังทำหน้าที่เป็นคนขับรถให้นายจ้างอีกด้วย ต่อมาในปี พ.ศ.2537 กิจจึงมีบุตรชายกับภรรยาดังกล่าว จำนวน 1 คน ซึ่งต้องใช้จ่ามากขึ้นประกอบขณะนั้น ได้ผ่อนชำระรถจักรยานยนต์เอาไว้ใช้ขับขี่ไปทำงานอีกจำนวน 1 คัน

ในปี พ.ศ.2539 ด้วยขาดเงินใช้จ่าในครอบครัว ต่อมากิจจึงได้ลาออกจากงานที่ร้านเฟอร์นิเจอร์และเข้ารับจ้างเป็นพนักงานในร้านอาหารที่อยู่ในตัวเมืองเชียงใหม่ โดยทำงานในเวลาดกลางคืน ก็ปรากฏพบเด็กมาเที่ยวดื่มกินที่ร้านเป็นลูกค้าประจำ ก็ยังทำให้สนิทสนมกันขึ้นอีก และระหว่างที่คบหากับเด็กยังที่ร้านอาหาร เด็กจึงได้แนะนำให้รู้จักกับคำ ซึ่งต่อมาญาติมาจากเพชรบูรณ์ และเป็นเพื่อนกับคำ จึง

ยิ่งสนิทกับคำมากขึ้น จนกระทั่งทราบว่าคำ กำลังหลบหนีคดีฆ่าคน จึงได้ชักชวนมาฆ่า
ผู้ตายในเวลาต่อมา ซึ่งก็ได้รับคำเน้นการเนื่องจากต้องการเงินมาผ่อนค่าวงจร
จักรยานยนต์และเลี้ยงดูบุตรที่ยังเล็ก

ศาสนาและเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

ในวัยเด็ก กิจจำได้ว่า ในครอบครัวมีเพียงแม่คนเดียวเท่านั้นที่มักจะไปทำ
บุญตักบาตรที่วัดภายในหมู่บ้าน โดยการไปทำบุญในแต่ละครั้ง แม่ไม่เคยชักชวนลูก ๆ
รวมทั้งกิจไปด้วยแต่อย่างใด เนื่องจากเห็นว่าเป็นภาระและไม่สะดวก ไม่เหมาะแก่เด็ก

กระทั่งเมื่ออายุประมาณ 14 ปี แม่ได้จัดให้กิจบวชเณรอยู่ที่วัดในภูมิ
ถ้านานาน 1 พรรษา ซึ่งถือว่าเป็นครั้งแรกที่ได้เข้าใกล้ชิดกับพระสงฆ์และศาสนา โดย
ในระหว่างที่บวชนั้น ได้รับการอบรมสั่งสอน เกี่ยวกับเรื่องธรรมะและบาปบุญต่าง ๆ
ตลอดมา หากแต่กิจไม่เคยใฝ่ที่จะรับรู้และซึมซาบ คงรับทราบและผ่านไป และมี
พฤติกรรมเช่นเดียวกับสมัยที่ยังเรียนชั้นประถมอยู่ คือเกียจคร้าน

ต่อมาเมื่ออายุประมาณ 27 ปี กิจก็ได้บวชอีกครั้งหนึ่ง เพื่อทดแทนคุณ
พ่อแม่ แต่ก็ไม่สนใจจะรับรู้ซึมซาบเรื่องเกี่ยวกับธรรมะแต่อย่างใด

กระทั่งสึกออกมาเป็นฆราวาส กิจก็ไม่เคยมีเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจแต่
อย่างใด และไม่เคยยึดถือคำสอนในทางศาสนาแต่อย่างใด โดยมีแนวคิดที่คำสอนของ
พระสงฆ์และศาสนาทำให้สบายใจ หากแต่สภาพความจริงจะต้องดิ้นรนเพื่อปากท้อง

สื่อและการรับรู้ข่าวสาร

ในวัยเด็ก กิจไม่เคยสนใจที่จะรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อทางใด ๆ ไม่ว่าจะเป็น
วิทยุ โทรทัศน์ หรือแม้กระทั่งทางหนังสือพิมพ์ เนื่องจากสภาพภูมิถ้านาอยู่ห่างไกล
และความยากจน

เกี่ยวกับการรับรู้เหตุการณ์รุนแรงเกี่ยวกับทำร้ายร่างกาย และฆ่ากันนั้น ก็
ได้รับทราบในช่วงตั้งแต่อายุประมาณ 17 ปี หากแต่ไม่เคยนำมาเป็นแบบอย่างในการ
ฆ่าผู้ตายแต่อย่างไร

ประวัติในการกระทำผิด

กึ่งพกพาและใช้อาวุธปืนมานับแต่อายุประมาณ 15 ปี เนื่องจากสภาพที่ พักอาศัยเป็นป่าและใช้ล่าสัตว์ป่าเป็นประจำ กระทั่งได้ก่อเหตุใช้อาวุธปืนที่พกพามายิง พวกของคนรับฝากกรรเดือชีวิตในวัดหนองถ้อย

ส่วนก่อนหน้านั้น ขณะอายุประมาณ 22 ปี เคยถูกจับกุมข้อหา มีเฮโรอิน และปล้นฆ่าเจ้าทรัพย์ หากแต่ก็อ้างว่าถูกกลั่นแกล้งจากเจ้าพนักงานตำรวจ ซึ่งต่อมา ในคดีปล้นฆ่าเจ้าทรัพย์ สามารถต่อสู้จนชนะคดี

การฆ่าและแรงจูงใจ

ก่อนตัดสินใจลงมือรับจ้างฆ่าผู้ตายประมาณ 10 วัน กิจได้รับการติดต่อ จากคำ ว่ามีงานให้ทำ ซึ่งมีค่าตอบแทนสูงมาก กิจรับว่าจะดำเนินการทั้งที่ยังไม่ทราบว่าเป็นงานอะไร จากนั้นคำได้ติดต่อมาหาอยู่ที่ร้านอาหารที่กิจทำงานอยู่ และนัดหมายให้ ไปพบยังที่โรงแรมแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งกิจได้ไปพบตามนัดหมาย ปรากฏว่าคำและหนึ่งรออยู่ คำจึงแจ้งให้ทราบว่าเป็นงานจ้างไปฆ่าคน ในราคา 100,000 บาท ในช่วงแรกกิจยังไม่ตกลงใจที่จะทำ เพราะคดีก่อนนั้นเรื่องก็ยังไม่จบ หากแต่ คำก็ได้ติดต่อมาอีกครั้งและอ้างเหตุผลต่าง ๆ กิจเคยฆ่าคนมาก่อน ยังไงเสียก็พลาดไปแล้ว และมีชีวิตแบบหลบ ๆ ซ่อน ๆ อยู่แล้ว ประกอบกับขณะนั้นสภาพครอบครัวยากจนมาก เนื่องจากมีภาระหนี้สินเกี่ยวกับคำผ่อนชำระค่าวงจรถจรยานยนต์ และเลี้ยงดูบุตรที่ยังเล็ก จึงตัดสินใจรับงาน

จากนั้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2539 จึงได้เดินทางเข้ามาทำงานยังที่ กรุงเทพฯ โดยรถยนต์ของเล็กพร้อมกับเด็กเพียง 2 คน และได้ติดต่อกับคำและหนึ่งที่ คอยเฝ้าจุด และวางแผนรออยู่ก่อนแล้วใกล้ผ่านที่พักของผู้ตาย แล้วออกไปดูเส้นทาง และบ้านผู้ตาย ต่อมาเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2539 จึงได้เตรียมอาวุธขนาด 9 มม. ปี่ห้อ บารเรตดำ รุ่น 226 บรรจุกระสุน 12 นัด ซึ่งเป็นอาวุธปืนของเด็กซึ่งเตรียมไว้ให้ แล้ว ออกมาดักรอผู้ตายยังที่เส้นทาง โดยมีคำเป็นผู้ขับขีรถจักรยานยนต์ให้ เมื่อเห็นรถผู้ตาย ออกมาในเส้นทางจึงรีบตามเข้าประกอบประตูด้านหลังข้างซ้าย เมื่อได้จังหวะจะถั่นไก พอดีเป็นช่วงที่รถจักรยานยนต์ที่คำขับมาขึ้นลูกระนาด กิจตกใจจึงเป็นเหตุให้ปืนถั่น

กระสุนพุ่งเข้าเจาะกระจกหลังข้างซ้ายทันที 1 นัด ก็เห็นคังนั้นรู้สึกตกใจ แต่ด้วยความมีสมาธิและเคยใช้ปืนมาก่อน จึงได้ลดปืนลง และกระซากลุกเลื่อน จะขึ้นไกปืนยิงซ้ำอีกครั้ง ปรากฏปืนขัดลากล้องชักไม่ได้ จึงรีบตั้งการให้คำรับพาทลบหนีไปก่อน เนื่องจากคาดว่าน่าจะพลาดเป้าหมาย จากนั้นทันทีจึงขับรถขึ้นเชียงใหม่ กลับที่พักทันที โดยขณะที่รถแล่นถึงอยุธยา จึงทราบว่าผู้ตายเป็นผู้ใด และได้เสียชีวิตแล้วด้วยอาวุธปืนเพียงนัดเดียวดังกล่าว

หลังก่อเหตุก็งกกลับไปใช้ชีวิตที่เชียงใหม่ ได้เคยคิดหลบหนี เพราะคาดว่าคงจะหลบหนีไม่พ้น เนื่องจากผู้ตายเป็นบุคคลมีชื่อเสียงและเจ้าพนักงานตำรวจคงต้องรู้ตัวแน่นอน ต่อมาหลังเกิดเหตุประมาณเดือนเศษ ก็ก็ถูกจับกุมตัวได้ที่เชียงใหม่

อาวุธปืนที่ใช้ในการฆ่า

กิจใช้อาวุธปืนตั้งแต่อายุประมาณ 7 ปี ทั้งนี้ด้วยสภาพพื้นที่ภูมิภานาเป็นป่าเขา อีกทั้งอาวุธปืนเป็นของหาง่าย และจำเป็นเพื่อใช้ในการล่าสัตว์ หรือแม้แต่จะต้องพกพาไว้เพื่อป้องกันตนเอง และแทบทุกครอบครัวในหมู่บ้านจะมีอาวุธปืน

กิจจะมีความชำนาญในการใช้อาวุธปืนเป็นอย่างมาก และมีความแม่นยำสูง เนื่องจากมีการใช้และฝึกฝนตามความคึกคะนองอย่างต่อเนื่อง นับแต่การใช้ล่าสัตว์ และแม้กระทั่งใช้ยิงทำร้ายทรัพย์สินต่าง ๆ ขณะนั่งอยู่บนรถ

การกวาดขันของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับ การครอบครองอาวุธปืนมีน้อยมาก เนื่องจากอยู่ห่างไกล โดยส่วนมากหากเกิดเหตุวิวาทกันของผู้คนในหมู่บ้าน อาวุธปืนเป็นสิ่งที่นำออกมาใช้ข่มขู่ผู้กรณีมาก ไม่ว่าจะเป็นการยิงขู่ หรือบางครั้งใช้ยิงกันถึงแก่ความตายก็มาก ซึ่งเป็นภาพที่เคยพบเห็นอยู่เป็นประจำ

อาวุธปืนที่ กิจใช้ยิงผู้ตายในกรณีนี้ เป็นอาวุธปืนขนาด 9 มม. ยี่บาเรตต์ กระสุน 12 นัด ซึ่งเป็นอาวุธปืนของพวกที่จัดเตรียมไว้ให้

ความรัก

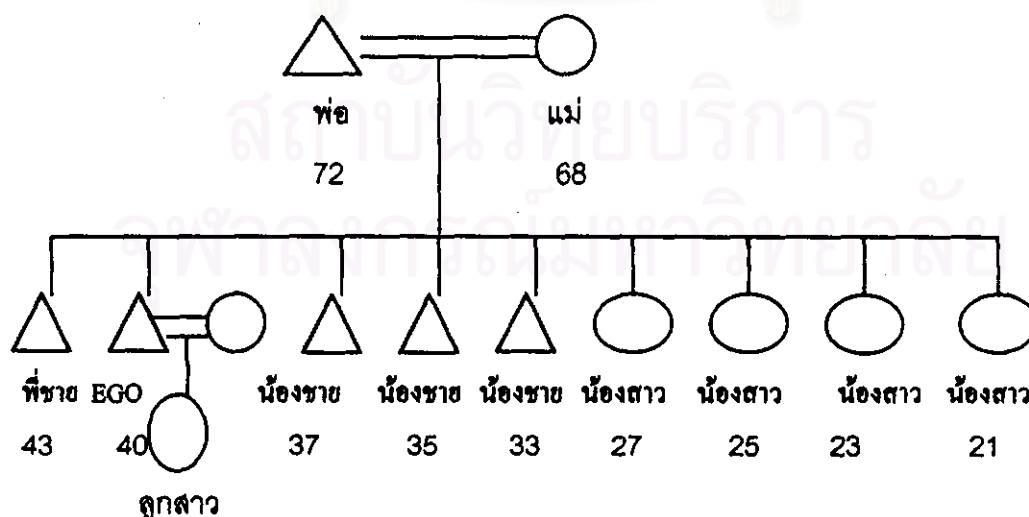
พ่อแม่เป็นบุคคลที่รักมากที่สุดนับแต่ในวัยเด็ก กระทั่งถูกจับกุม หากแต่ในวัยเด็กชีวิตส่วนมากมีแต่การเล่นกับกลุ่มเพื่อน ไม่ได้สนใจและใส่ใจในคำบอกสอนของพ่อแม่ ครู

ความรักที่จะยึดถือบุคคลอื่นเป็นต้นแบบนั้น ไม่มี ไม่ว่าจะเป็นคนในครอบครัว ครูหรือกลุ่มเพื่อนต่าง ๆ สำหรับพี่น้องในครอบครัว ก็อ้างว่าก็รักและห่วงใยทุกคน หากแต่จะไม่ค่อยแสดงออก เนื่องจากโดยมากต่างคนต่างอยู่ จะไม่ค่อยได้ใช้ชีวิตกับพี่น้องเท่าที่ควร

ความรักด้านหนุ่มสาว ก็สมรสกับภรรยา ขณะหลบหนีคดีฆ่าคนตายที่เชียงใหม่ และใช้ชีวิตคู่แบบหลบซ่อนเรื่อยมา ความอึดภาพ กระทั่งมีบุตรด้วยกันจำนวน 1 คน โดยไม่เคยประพฤตินอกใจภรรยาแต่อย่างใด และขณะนี้รู้จักห่วงใยภรรยาและบุตรอย่างมาก เนื่องจากสภาพครอบครัวยวจน และขาดผู้นำครอบครัว

อำนาจการตัดสินใจในครอบครัวนั้น ก็จะเป็นใหญ่ โดยมากภรรยาไม่ค่อยรู้เรื่องและซักถามเกี่ยวกับงานและเงินที่ได้มา

แผนภาพแสดงเครือญาติของกิจ

10. สมศักดิ์ หรือ ไก่ : นักโทษเค็ดขาดชั้นศาลฎีกา โทษประหารชีวิต

รับสารภาพลดเหลือจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบันลดเหลือ 5 ปี

ประวัติชีวิต

สมศักดิ์หรือไก่ พื้นเพเป็นชาวเมือง เกิดในเขตชุมชนเตาถ่าน อำเภอ สัตหีบ จังหวัดชลบุรี ปัจจุบัน (พ.ศ.2542) อายุ 41 ปี เกิดเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2501 เป็นบุตรชายคนเดียวของครอบครัว บิดาและมารดาเป็นคนในเขตเมืองสัตหีบ โดยบิดามี อาชีพขายก๋วยเตี๋ยวและมารดาเปิดร้านขายของชำและอาหารตามสั่งอยู่ในตลาดเตาถ่าน ไก่นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาชั้น ป.4 จากโรงเรียนเทศบาลใกล้ที่พัก ประกอบ อาชีพช่วยมารดาขายอาหารในตลาดเตาถ่าน และขณะก่อเหตุฆ่าผู้ตายนี้มีอายุ 29 ปี มี สถานภาพการสมรสเป็นโสด

ประวัติการอบรมเลี้ยงดู

ไก่เกิดในครอบครัวที่มีฐานะการเงินดีในระดับชาวชุมชนเตาถ่าน มีร้าน และบ้านพักเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง บิดามีเชื้อสายจีน พื้นเพเป็นชาวจังหวัดระยอง ในเขตเทศบาลเมือง ไม่ได้รับการศึกษา ประกอบอาชีพขายก๋วยเตี๋ยว ส่วนมารดาพื้นเพ เป็นคนในชุมชนตลาดเตาถ่าน อำเภอสัตหีบ ไม่ได้รับการศึกษา ประกอบอาชีพค้าขาย ข้าวแกงและผักต่าง ๆ ในตลาดเตาถ่าน ต่อมาภายหลังบิดาย้ายมาค้าขายอยู่ในตลาด เตาถ่าน จึงได้แต่งงานกันแล้วเปิดร้านขายก๋วยเตี๋ยวและร้านขายของชำและอาหารตาม สั่งในตลาด มีฐานะทางการเงินดีขึ้นเป็นลำดับ กระทั่งมีไก่เป็นบุตรชายเพียงคนเดียวใน เวลาต่อมา

นับแต่เริ่มจำความได้ กระทั่งอายุประมาณ 10 ขวบ ไก่ได้รับการเลี้ยงดู จากบิดามารดา รวมทั้งญาติมารดาที่เป็นหญิงจำนวนหลายคนที่มาช่วยงานในร้านใน

ลักษณะที่เข้มงวด ด้วยมารดาเป็นผู้ที่มีนิสัยชอบคุดดำและเข้มงวด ให้อยู่แต่ภายในบริเวณบ้านพัก ไก่จึงไม่ค่อยได้ออกไปเล่นกับเพื่อนในวัยเดียวกัน ต่างจากบิดา ซึ่งจะรักและคอยตามใจไก่ทุกอย่าง ด้วยเป็นลูกชายเพียงคนเดียว แต่บิดาจะเชื่อฟังมารดา ในการเข้มงวดกับไก่ ด้วยเหตุมีปัญหาด้านสุขภาพและนอนป่วยเรื้อรังอยู่แต่ในบ้านพัก ถึงแม้มารดาจะเข้มงวดกับไก่อย่างไร ก็ไม่ค่อยจะมีเวลาดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร เนื่องจากยุ่งกับการค้าขายตลอดแทบทั้งวัน เพราะเป็นร้านค้าเพียงร้านเดียวในตลาดเตาถ่าน และมีลูกค้าจำนวนมาก ส่วนไก่อ้มักจะแอบหนีออกไปเที่ยวเล่นกับเพื่อน แล้วหลบเข้าบ้านไม่ให้มารดาเห็น และมีบ่อยครั้งที่มารดาจับได้ ก็จะถูกเขียนต้อย่างหนักด้วยความเป็นห่วงไม่ต้องการให้ไปเที่ยวเตร่กับกลุ่มเพื่อนในชุมชน

ต่อมาในวันหนึ่งระหว่างที่บิดานอนป่วย มีคนร้ายจำนวนหลายคนเข้ามาปล้นเอาเงินไปจำนวนมาก มารดาซัดขิ้นจึงถูกยิงด้วยอาวุธปืน ได้รับบาดเจ็บสาหัสอย่างมาก แต่มีเพื่อนบ้านช่วยนำส่งโรงพยาบาลรักษาไว้ทัน ซึ่งขณะนั้นแม่ไก่อังเด็กมาก (อายุประมาณ 10 ขวบ) แต่ก็สามารถจดจำเหตุการณ์ในวันเกิดเหตุได้เป็นอย่างดี ซึ่งสังเกตขณะให้สัมภาษณ์มีท่าทีเสียใจและร้องไห้สงสารมารดา ส่วนบิดาหลังจากนอนป่วยเรื้อรังได้ประมาณ 1 ปีเศษ ก็เสียชีวิตด้วยโรคหอบหืด

หลังจากบิดาเสียชีวิต มารดาและญาติที่มาอยู่ด้วยก็คงยังเปิดร้านค้าขายต่อ และขยันค้าขายกันมากขึ้น เนื่องจากขณะนั้น (พ.ศ.2513) มีทหารชาวต่างชาติมาประจำการอยู่ที่ฐานทัพเรือสัตหีบจำนวนมาก การค้าของมารดาดีขึ้นเป็นลำดับ ทำให้ไม่มีเวลาดูแลไก่ และไก่อเองขณะนั้นอายุประมาณ 12 ปี ก็ไม่ได้ช่วยงานในร้านมารดา ประกอบกับหลังจากจบชั้น ป.4 ก็ไม่ได้ศึกษาต่อ จึงเริ่มออกจากบ้านหนีเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนในตลาดไปรับจ้างซื้อกัญชามาขายต่อให้พวกทหารฝรั่ง มีรายได้เป็นค่าตอบแทนอย่างสูง และในบางครั้งก็แอบมารดาไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนยังสถานบริการกลางคืนที่เปิดให้บริการทหารฝรั่งอย่างมาก ในขณะที่ในระหว่างนี้ไก่ออกเที่ยวคบหากลุ่มเพื่อนมากกว่าจะพักอาศัย และช่วยเหลืองานค้าขายมารดาในร้าน ส่วนมารดาเองก็ได้แต่หวังห้ามปรามให้ออกเที่ยวคบเพื่อนน้อยลง แต่ไก่อก็ไม่ค่อยเชื่อฟัง

กระทั่งในคืนหนึ่งขณะไก่อายุ 17 ปี ระหว่างที่ร่วมกันกับกลุ่มเพื่อนจำนวนหลายคน เข้าไปเที่ยวดื่มสุรารายในร้านอาหารในตลาคอำเภอสตึกเกิดมีเรื่องวิวาทกับกลุ่มอื่นที่นั่งโต๊ะข้างกัน ไก่อ้าได้แมนย่าว่า 2 คนในกลุ่มดังกล่าวเป็น 2 คนร้ายที่เข้าไปปล้นทรัพย์ และยิงทำร้ายมารดา จึงอาศัยการชุลมุนดังกล่าวใช้อาวุธปืนถูกของที่พกติดตัวมา จ่อยิงตายในที่เกิดเหตุทั้ง 2 คนแล้วหลบหนีไป ซ่อนตัวอยู่บ้านญาติที่จังหวัดระยอง

หลังจากหลบหนีคดีความผิดดังกล่าวได้ประมาณ 1 ปีเศษ กลับมาเยี่ยมมารดา ที่ตลาคเตาถ่าน ปรากฏถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมตัวได้ พร้อมกับเพื่อนสนิทอีกคนหนึ่ง ระหว่างต่อสู้คดีในชั้นศาลเพื่อนรับว่าเป็นผู้ใช้อาวุธปืนยิงชาย 2 คน นั้นแทน ไก่อ้างพันข้อกล่าวหากลับออกมาพักอาศัยอยู่กับมารดาและช่วยงานในร้านมากกว่าปกติ เนื่องจากเห็นว่าตนเองมีอายุมากขึ้น และต่อมาเมื่ออายุประมาณ 27 ปี จึงได้อุปสมบทอยู่ที่วัดใกล้บ้านนาน 2 พรรษาและสึกออกมาช่วยงานในร้านมารดาตามปกติ

ครอบครัวและความสัมพันธ์

ในวัยเด็กอายุประมาณ 8 ขวบ และขณะกำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษา ไก่อ้าว่า บิดามารดาร์ักใคร่และขยันช่วยกันค้าขายอย่างดี ไม่ค่อยทะเลาะวิวาท และทำร้ายร่างกายกันรวมทั้งญาติฝ่ายมารดาที่มาช่วยงานในร้าน ก็ไม่เคยดูค้ำว่ากล่าวโดยทุกคนในบ้านรักและดูแลไก่อ้าอย่างดี เนื่องจากเป็นบุตรชายคนเดียวของครอบครัว

ไก่อ้าให้ความเห็นว่าเท่าที่สังเกตมารดาจะเป็นใหญ่ในบ้าน ถึงแม้บิดาจะรักและตามใจไก่อ้าอย่างมาก แต่ก็ไม่เคยได้ปล่อยให้ออกไปเที่ยวนอกบ้านกับกลุ่มเพื่อน เนื่องจากมารดาเป็นห่วงและต้องการให้อยู่แต่ในบ้าน และคอยอบรมให้ไก่อ้ารู้จักช่วยงานในบ้านและร้านบ้าง แต่ก็ไม่ได้บังคับ และเข้มงวดให้ต้องทำเพียงแต่ไก่อ้าเล่นอยู่ในบ้านเท่านั้น มารดาก็พอใจแล้ว

ในช่วงวัยเด็กก่อนที่บิดาจะเสียชีวิตไก่อ้าจะรักและเข้าหาบิดามากกว่ามารดา ด้วยตามใจทุกอย่างและมีสิ่งหนึ่งที่ไก่อ้าได้รับ และซึมซาบจากบิดาคือ ความเป็นคนที่ไม่โหรีร้าย หากมีเรื่องหมางใจกับบุคคลอื่นนอกจากมารดาแล้วเป็นยอมไม่ได้ ก็รีบจัดการและเคลียร์ปัญหาขัดแย้งนั้นทันที และบิดาเคยเล่าให้ไก่อ้าฟังว่าก่อนนั้นขณะที่ไก่อ้า

ยังเด็กมากมีแขกชายผ้า มาทวงถามหนี้จากพ่อและเกิดทะเลาะวิวาทกันบิดาเคยใช้อาวุธ มีค้อนแขกคนดังกล่าวเสียชีวิตมาแล้ว

ส่วนมารดาและญาติผู้หญิงฝ่ายมารดาที่มาพักอาศัย และช่วยงานในบ้าน ในวัยเด็กโก้ไม่ชอบเข้าหา เนื่องจากชอบคิดว่ากล่าว และคอยห้ามมิให้โก้ออกจาก บ้านไปเที่ยวเล่นเป็นประจำ

หลังจากบิดาเสียชีวิต ขณะโก้อายุประมาณ 10 ขวบ กระทั่งถึงช่วงวัยรุ่น โก้มีอิสระในการคบหาเพื่อนและออกนอกบ้านมากขึ้น เนื่องจากมารดาและญาติไม่ค่อย มีเวลาที่จะดูแล เนื่องจากต้องค้าขาย ประกอบกับด้วยความเป็นบุตรคนเดียวของครอบครัว ในช่วงนี้จะห่างเหินกับมารดาอย่างมาก และคบหาเพื่อนเป็นส่วนใหญ่

การเล่นในวัยเด็ก

ในวัยเด็กและระหว่างศึกษาอยู่ชั้นประถมก่อนที่บิดาจะเสียชีวิต โก้ไม่ค่อยได้ออกไปเที่ยวเล่นกับเพื่อนในวัยเดียวกันมากนัก เนื่องจากมารดาไม่อนุญาต จะมีบ้างก็ช่วงไปเรียน จะคบหาเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งส่วนมากกลุ่มเพื่อนโก้จะเป็นกลุ่มเด็ก เกเร ชอบหนีเรียนไปเที่ยวเตร่ตามตลาดเป็นประจำ และเท่าที่จำความได้บิดามารดาไม่เคยสนใจเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาและพฤติกรรมของโก้ยังที่โรงเรียน เมื่อกลับเข้าบ้านก็ให้อยู่ แต่ในบ้านไม่ออกไปเที่ยวเล่นก็พอใจแล้ว

อุปกรณ์และของเล่น บิดามารดาทำให้โก้ได้ทุกอย่างตามที่ต้องการ เนื่องจากมีฐานะการเงินดี แต่โก้เล่าว่าช่วงนั้นต้องการเพื่อนและออกนอกบ้านมากกว่า

กลุ่มเพื่อนและการศึกษา

โก้จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนในชุมชนใกล้เคียง ด้วยผล การศึกษาในระดับพอใช้ โรงเรียนดังกล่าวมีจำนวนนักเรียนประมาณ 200 คน ส่วนมาก เป็นบุตรของคนในชุมชน และมีครูประมาณ 10 คน โดยในระหว่างศึกษาโก้และกลุ่ม เพื่อนประมาณ 5 คน มักจะเกียจคร้านและหนีเรียนเป็นประจำ จนเป็นที่รู้จักและเบื่อกหน้าของครูและเพื่อนนักเรียน

โก้เคยก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับเพื่อนในโรงเรียนบ่อยครั้ง และขั้นรุนแรง

ที่สุด ขณะศึกษาอยู่ชั้น ป.3 อายุประมาณ 9 ขวบ ได้ใช้ก้อนอิฐปาใส่ศีรษะเพื่อนแตกได้
รับบาดเจ็บ

ในระดับชั้นต่าง ๆ นับแต่ชั้น ป.1-ป.4 มีครูประจำชั้น ไก่ไม่เคยเข้าหา
และสนิทคุ้นเคย ครูก็ไม่เคยให้คำแนะนำและแก้ไข หรือสนใจพฤติกรรมของไก่และ
กลุ่มเพื่อนแต่อย่างใด แม้จะทราบว่ามีพฤติกรรมเกร หนีเรียน แต่จะลงโทษเขียนติ
เมื่อจับตัวได้ และเท่าที่จำได้ไก่อ้างว่าครูไม่เคยแจ้งพฤติกรรมของไก่ให้บิดามารดาทราบ
แต่อย่างใด เว้นแต่เหตุการณ์ที่ใช้ก้อนอิฐปาใส่ศีรษะเพื่อนแตกได้รับบาดเจ็บเท่านั้น

กลุ่มเพื่อนของไก่ที่สนิทมีจำนวนประมาณ 5 คน ซึ่งเป็นเด็กในตลาค
เตาถ่าน คบหากันมาตั้งแต่เรียน และเป็นกลุ่มที่เกรในชั้นเรียนและโรงเรียน จะหนี
เรียนและออกเที่ยวเตร่ด้วยกันมาตลอด กระทั่งจบการศึกษา

หลังจบการศึกษา เด็บโตเป็นวัยรุ่นก็คงยังคบหากันและก่อเรื่องวิวาทกับ
กลุ่มอื่น และชักชวนกันนำภักญาไปติดต่อขาย ให้ทหารฝรั่งในค่ายเพื่อหารายได้ใช้จ่าย
เอง ไก่อ้างว่าช่วงเป็นวัยรุ่น อายุประมาณ 17 ปี จะไม่ค่อยเชื่อฟังมารดาและไม่นำเงิน
ของมารดามาใช้จ่าย เนื่องจากไม่เคยช่วยงานในร้าน จึงได้นำภักญาไปขายดังกล่าว จะ
ทำตามและเชื่อฟังกลุ่มเพื่อนอย่างมาก

อาชีพและการทำงาน

นับแต่วัยเด็กกระทั่งอายุประมาณ 29 ปี ที่ก่อเหตุรับจ้างฆ่าผู้ตาย จนถูก
จับกุมและศาลพิพากษาและถูกจำคุกตลอดชีวิตนี้ ไก่ไม่เคยประกอบอาชีพเป็น
หลักแหล่งแต่อย่างใด ชีวิตมีแต่การคบเพื่อนและเที่ยวเตร่ ช่วยงานในร้านมารดาบ้าง
เป็นครั้งคราว

หลังจากบิดาเสียชีวิตด้วยโรคประจำตัว ไก่รักและสงสารมารดามาก และ
รู้ตนเองที่ไม่ค่อยช่วยเหลือและเชื่อฟัง ดังนั้นเรื่องเงินที่จะใช้จ่ายจึงไม่เคยต้องรบกวน
มารดา คงหารายได้ไว้ใช้จ่ายและเที่ยวเตร่เอง โดยในช่วงวัยรุ่นร่วมกับกลุ่มเพื่อนสนิท
4 -5 คน แอบลักลอบนำภักญาไปขายให้พวกทหารฝรั่งที่ฐานทัพเรือเป็นประจำ

จากนั้นเมื่ออายุ 17 ปี หลังจากก่อเหตุใช้อาวุธปืนลูกซองยิงคู่กรณี เสียชีวิตถึง 2 คน ได้หลบหนีความผิดอยู่นาน 1 ปีเศษ และในช่วงเวลาที่หลบซ่อนตัวก็ได้รับความช่วยเหลือจากมารดา และมารดาทราบจากไก่อ่าคู่กรณีที่เสียชีวิตทั้ง 2 คนนั้น เป็นคนร้ายที่เข้ามาปล้นและยิงทำร้ายมารดามาก่อน โดยไก่อี้ไม่ได้ประกอบอาชีพการงานใด กระทั่งถูกจับกุมตัวได้และใช้เวลาในการต่อสู้ทางคดีอยู่นานถึง 6-7 ปี จึงพ้นข้อกล่าวหา แล้วกลับมาพักอาศัยอยู่กับมารดาและช่วยงานในร้าน ซึ่งในช่วงหลังนี้ การค้าของมารดาไม่ค่อยดีเหมือนเมื่อก่อน เนื่องจากมีร้านค้าเพิ่มขึ้นจำนวนมาก ประกอบกับไก่อี้ไม่ได้ประกอบอาชีพการงานใด จึงไม่ค่อยจะมีเงินไว้ใช้จ่าย

กระทั่งต่อมา เมื่อประมาณช่วงปลายปี พ.ศ.2530 เพื่อนสนิทที่เคย ร่วมก่อเหตุทะเลาะวิวาทและขูดมุนจนไก่อ้อาวุธปืนลูกซองยิงชาย 2 คน ถึงแก่ ความตาย และต่อมาถูกจับกุมแล้วพ้นคดีออกมา มาชักชวนให้ไปร่วมฆ่าผู้ตาย ซึ่งเพื่อน ได้เสนอค่าตอบแทน 40,000 บาท ไก่อี้จึงตอบตกลงที่จะร่วมกระทำผิดด้วยในทันที เนื่องจากต้องการเงินค่าจ้างไว้ใช้จ่าย

ศาสนาและเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

ในวัยเด็กขณะที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษา ครูได้อบรมสั่งสอน เกี่ยวกับศาสนาให้เป็นคนดี เชื่อฟังพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ และพระสงฆ์ แต่ด้วยความที่เป็นคนเกียจคร้านในการเรียน และมักจะหนีและขาดเรียนเป็นประจำ ไก่อี้จึงไม่ค่อยได้ใส่ใจที่จะรับการปลูกฝัง

ส่วนที่บ้านบิดามารดา ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับหลักธรรม คำสอนของพุทธศาสนาให้ไก่อี้ยึดถือปฏิบัติ ในส่วนตัวของบิดามารดาและญาติผู้หญิง ฝ่ายมารดาที่มาอยู่ด้วย ทุกคนล้วนแต่ยุ่งกับการค้าในร้าน ไม่ค่อยได้มีโอกาสไปทำบุญ และพบปะพระสงฆ์เพื่อรับการอบรมสั่งสอน อยู่ที่วัดซึ่งอยู่ใกล้บ้านเท่าที่ควรเหมือนชาวบ้านทั่วไป และไก่อี้เล่าให้ฟังว่าเท่าที่จำได้ บิดามารดาไม่เคยข้องเกี่ยวกับพระสงฆ์และ วัด แต่ก็ดักเตือนและสั่งสอนให้ไก่อี้เป็นคนดี มีความกตัญญูต่อบิดามารดา ไม่ไปก่อ ความเดือดร้อนให้แก่ผู้ใดก่อน และให้มีความซื่อสัตย์ต่อผู้มีพระคุณและเพื่อนฝูง

สิ่งเดียวที่เป็นลักษณะเด่นและไก่อถือเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตใจมาโดยตลอดนับแต่วัยเด็กถึงความกตัญญูต่อบิดามารดาและซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูงโดยไก่อให้ทัศนะว่าการทำความดีคือการกตัญญูรู้คุณต่อบิดามารดา

อายุประมาณ 27 ปี หลังจากพ้นข้อกล่าวหาในชั้นศาลเกี่ยวกับเรื่องที่ใช้อาวุธปืนลูกซองยิงชายคู่กรณีเสียชีวิต 2 คน และกลับมาพักอาศัยอยู่กับมารดา ไก่อได้อุปสมบทเป็นพระยังที่วัดใกล้บ้านนานประมาณ 2 พรรษา จึงได้สึกออกมาช่วยงาน ในร้านของมารดา โดยในระหว่างที่บวชเป็นพระรับว่าจิตใจสงบและเยือกเย็นขึ้น ปฏิบัติกิจสงฆ์ตามระเบียบของวัดอย่างเคร่งครัด เช่น ออกบิณฑบาต และสวดมนต์ แต่ในระหว่างนี้ไก่อไม่เคยได้รับการอบรมธรรมะ หลักธรรมคำสอน หรือหลักแห่งบาปบุญคุณโทษจากพระภิกษุผู้ใหญ่ และเพื่อนพระภิกษุภายในวัดแต่อย่างใด คงรองเทศบรพชิตตามความต้องการของมารดาเท่านั้น ไม่เคยใส่ใจศึกษาและเรียนรู้ค่านิยมแต่อย่างใด

ส่วนเหตุผลที่บวชได้นานถึง 2 พรรษา ก็เพื่อตอบแทนพระคุณของบิดามารดา และหากสึกออกมาก็ไม่ได้ประกอบอาชีพการงานใด

ไก่อเล่าว่านับแต่วัยเด็กกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ไม่มีหลักธรรมใดที่ยึดมั่นในการดำเนินชีวิต และทราบดีว่าการฆ่าผู้อื่นถึงแก่ความตายเป็นเรื่องที่ร้ายแรงขัดต่อกฎหมายและหลักศีลธรรม อีกทั้งญาติและผู้เกี่ยวข้องกับผู้ตายต้องได้รับความเดือดร้อนและเสียใจ แต่ในขณะที่รับงานมาฆ่าผู้ตายนั้น ไก่อไม่คิดและมีสำนึกรับผิดชอบสิ่งเนื่องจากขณะนั้นต้องการเงินค่าจ้างจำนวน 40,000 บาท ไว้ใช้จ่ายส่วนตัว อีกทั้งมีเพื่อนสนิทมาชักชวนและร่วมงาน จึงไม่ต้องการขัดเพื่อน

สื่อและการรับรู้ข่าวสาร

ในวัยเด็กและวัยรุ่น ไก่อได้รับทราบและรับรู้ข่าวสารและความบันเทิงทางด้านโทรทัศน์เพียงด้านเดียว เนื่องจากที่บ้านมีฐานะทางการเงินดี จึงมีโทรทัศน์ไว้ดูประจำบ้าน แต่ไก่อไม่ค่อยจะสนใจติดตามดูเหมือนเด็ก ๆ ทั่วไป โดยมากมักหลบหนีไปเที่ยวนอกบ้านกับกลุ่มเพื่อนสนิท

เกี่ยวกับการรับรู้ภาพเหตุการณ์กระทำร้ายร่างกาย โก่อัได้รับทราบและดู มาบ้างจากภาพข่าวและภาพยนตร์ในโทรทัศน์ แต่ไม่เคยยึดและจำไว้เป็นแบบอย่างเพื่อ มาใช้กระทำผิดและฆ่าผู้ตายแต่อย่างใด

แต่ในช่วงที่เป็นวัยรุ่นนับแต่อายุประมาณ 15-20 ปี โก่อัเล่าว่าสภาพ แวดล้อมที่บ้านพักในตลาคเตาถ่านเต็มไปด้วยแหล่งบันเทิง通宵เที่ยวจำนวนมาก ซึ่งเปิด ให้บริการพวกทหารฝรั่งที่มาประจำการ ในฐานทัพเรือสตึบ จึงมีพวกนักเลงกลุ่ม ต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่คุมคิวรถและร้านบันเทิงที่มีหญิงบริการจำนวนมาก การขัดแย้ง และยกพวกต่อสู้ทำร้ายร่างกายกันมิให้เป็นเรื่องปกติ ซึ่งกลุ่มของโก่อัเองก็เคยมีเรื่องวิวาท ต่อสู้กับกลุ่มพวกนักเลงเหล่านี้มาก่อน

ในการต่อสู้ทำร้ายร่างกายแต่ละครั้ง ส่วนมากจะมีการใช้อาวุธปืนยิง ทำร้ายกันจนถึงแก่ความตาย ดังนั้นอาวุธปืนจึงเป็นสิ่งจำเป็นและโก่อักับกลุ่มเพื่อนก็มีไว้ และพกพาไปเที่ยวเตร่ตลอดมานับแต่ช่วงวัยรุ่น กระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ประกอบ กับขณะนั้นอาวุธปืนสามารถหาซื้อได้ง่ายและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่ค่อยกวาดจับตรวจตรา แต่อย่างใด เว้นแต่จะมีการก่อเหตุยิงทำร้ายกัน ก็จะรีบติดตามจับกุมตัวมาลงโทษทันที

ประวัติในการกระทำผิด

ในวัยเด็กโก่อัและกลุ่มเพื่อน มักจะก่อเหตุชกตีวิวาทกับเด็กกลุ่มอื่นใน ชุมชนและในโรงเรียนเป็นประจำ และขณะอายุประมาณ 9 ขวบ เคยใช้ก้อนอิฐปาใส่ ศีรษะเพื่อนนักเรียนในชั้นแตกได้รับบาดเจ็บ

จากนั้นช่วงวัยรุ่นอายุประมาณ 17 ปี ขณะร่วมกับกลุ่มเพื่อนสนิทนั่งดื่ม สุราในร้านอาหาร ก็ได้ก่อเหตุวิวาทกับกลุ่มอื่นที่นั่งอยู่โต๊ะข้างกันแล้วอาศัยความซุกมุน ใช้อาวุธปืนลูกซองที่พกมาข่อยิงชายในกลุ่มนั้น 2 คน ถึงแก่ความตายภายในร้าน โดย อ้างว่าชาย 2 คน ที่ตายดังกล่าวเป็นคนร้ายที่เคยเข้าปล้นและใช้อาวุธปืนยิงทำร้ายมารดา ตนเอง

ต่อมาหลังจากนั้น ก็มักจะออกเที่ยวเตร่ตามแหล่งบันเทิงกับกลุ่มเพื่อน สนิท แล้วก่อเหตุทะเลาะวิวาทชกตีและใช้อาวุธปืนยิงทำร้ายกันตลอดมา หากแต่ไม่เคย ถูกจับกุมตัวได้ กระทั่งมาก่อเหตุรับจ้างฆ่าผู้ตายและถูกจับกุมตัวได้นี้

การฆ่าและแรงงูใจ

ก่อนเกิดเหตุเมื่อประมาณปลายปี 2530 ขณะไก่อ้วนซื้อกล้วยจากศาลจังหวัดชลบุรี เกี่ยวกับคดีฆ่าชาย 2 คนตาย ในร้านอาหารตลาดเตาถ่าน แล้วบวชเป็นพระสึกออกมาพักอาศัยและช่วยงานในร้านอยู่กับมารดา มีเพื่อนสนิทคนที่ร่วมก่อเหตุดังกล่าวด้วยมาติดต่อให้ไปฆ่าผู้ตาย โดยเสนอค่าจ้างจากผู้จ้างวานอีกต่อหนึ่งรวม 40,000 บาท และเพื่อนสนิทดังกล่าวยังเสนอตัวจะช่วยเหลือขับขีรถจักรยานยนต์และหาอาวุธปืนมาให้ ขณะนั้นไก่อ้วนไม่มีเงินใช้จ่าย และรายได้จากการค้าขายของมารดาก็ไม่ค่อยดีเหมือนก่อน จึงไม่กล้าขอเงินมารดาไว้ใช้จ่าย จึงตอบตกลงรับงานจากเพื่อน

จากนั้นจึงได้ร่วมกันวางแผนและไปคูตัวผู้ตาย ทราบว่าเป็นนายทหารเรือยศเรือเอก ซึ่งประจำการอยู่ในฐานทัพเรือสัตหีบ และมีบ้านพักอยู่ในเขตเทศบาลสัตหีบ จึงได้ทราบว่าผู้จ้างวานฆ่าเป็นหุ้นส่วนกันและขัดแย้งในผลประโยชน์ภายในร้านอาหารที่มีหญิงไว้ขายบริการลูกค้าและแอบดูความเคลื่อนไหวของผู้ตายอยู่นาน 2 วัน ทราบว่าตามปกติในช่วงเช้าของทุกวัน ผู้ตายจะขับขีรถจักรยานยนต์ตามถนนสุขุมวิทเพื่อไปทำงานยังฐานทัพเรือสัตหีบทุกวัน จึงได้ตกลงกับเพื่อนว่าต้องใช้จักรยานยนต์ขับขี่ตามและใช้อาวุธปืนตามยิงขณะผู้ตายเปลือย

กระทั่งวันเกิดเหตุ เวลาประมาณ 07.00 น. ไก่อ้วนกับเพื่อนสนิทได้ขับขีรถจักรยานยนต์มาคัดกรอผู้ตายยังถนนใกล้บ้านพัก เมื่อผู้ตายขับขีรถจักรยานยนต์ออกจากบ้านเพียงลำพัง จึงสั่งการให้เพื่อนซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ขับขี่ ได้ขับขีรถจักรยานยนต์ตามไปห่าง ๆ เมื่อใกล้ถึงหน้าโรงเรียนเรียนสินสมุทร ซึ่งเป็นที่เปลี่ยวและปลอดภัยคนและรถที่แล่นผ่านไปมา จึงสั่งให้เพื่อนเร่งความเร็วเข้าขนาบประกบรถผู้ตายทางด้านขวา แล้วไก่อ้วนก็ชักอาวุธปืนพกขนาด .38 มม. ว้อยิงใส่ผู้ตายในระยะประชิด จำนวน 3 นัด กระทั่งรถผู้ตายเสียการทรงตัวและล้มโถงลงข้างถนน ไก่อ้วนกับเพื่อนได้หยุดรถลงไปตรวจสอบว่าไม่ผิดตัวและถึงแก่ความตายแน่นอน จึงได้ขับขีรถหลบหนีไป และไก่อ้วนแยกตัวไปหลบซ่อนดูความเคลื่อนไหวของเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ภายในบ้านพักทหารเรือที่เป็นญาติกันยังที่ฐานทัพเรือสัตหีบ นานประมาณ 2 ชั่วโมง จากนั้นจึงหลบหนีไปหลบซ่อนตัวอยู่กับ

เพื่อนอีกคนยังที่จังหวัดจันทบุรี ได้ประมาณ 1 ปี ก่อนถูกจับกุมตัวได้ในเวลาต่อมา ในขณะที่กลับมาเยี่ยมมารดาอยู่ที่ร้าน โดยขณะถูกจับกุม ใ้ให้การรับสารภาพว่าร่วมกับเพื่อนคนดังกล่าวรับจ้างฆ่าผู้ตายในราคา 40,000 บาท จริง

อาวุธปืนที่ใช้นำผู้ตาย

อาวุธปืนที่ใ้ใช้ยิงผู้ตายนี้เป็นอาวุธปืนพกแบบลูกไม้ ขนาด .38 มม. ซึ่งเพื่อนสนิทที่ร่วมกระทำผิดจัดเตรียมหามาให้

ใ้มีความชำนาญและใช้อาวุธปืนนับแต่ช่วงอายุประมาณ 15 ปี และเคยซื้อและพกพาติดตัวขณะออกเที่ยวเตร่กับกลุ่มเพื่อนเป็นประจำ ซึ่งในขณะนั้นจะเป็นอาวุธปืนพกลูกซอง เนื่องจากหาซื้อง่ายและมีขายจำนวนมากตามแหล่งชุมชนและพวกทหารเรือนำมาขายให้ ใ้จึงเป็นที่พึ่งพาของกลุ่มเพื่อนสนิทเนื่องจากได้รับยกย่องว่าเป็นคนใจถึงและกล้าใช้อาวุธปืน

ความรักและบุคคลที่ยึดถือเป็นแบบอย่าง

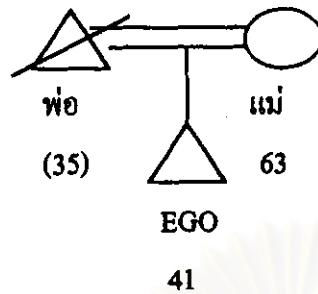
ในวัยเด็กใ้จะรักและเชื่อฟังบิดามากกว่ามารดา เนื่องจากตามใจใ้ทุกอย่าง และคิดว่าจะยึดมั่นลักษณะเด่นการเป็นคนโมโหร้ายเมื่อมีเรื่องขัดแย้งกับผู้ใดจะต้องเคลียร์ปัญหานั้นกับคู่กรณีอย่างทันที มาจากบิดาค่อนข้างมาก ใ้ยืนชั้นเช่นนั้น

ต่อมาบิดาเสียชีวิต ใ้จะรักและสงสารมารดาเป็นพิเศษ หากแต่ไม่ค่อยช่วยเหลือและเชื่อฟังคำสั่งสอน กระทั่งคบหาเพื่อนและออกเที่ยวเตร่ ก็จะยึดมั่นและรักเพื่อน ๆ ที่สนิททุกคน รวมทั้งใ้ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนสนิทว่าเป็นผู้ใจถึงและกล้าหาญ

ใ้ไม่เคยสมรสและมีความรักกับหญิงใดมาก่อน ชีวิตที่ผ่านมามีแต่กลุ่มเพื่อนสนิท การเที่ยวเตร่ และหลบหนีการจับกุมของเจ้าพนักงานตำรวจ

บุคคลที่ยึดถือเป็นแบบอย่างคือบิดา และใ้รู้สึกประทับใจในความเป็นผู้โมโหร้ายและขจัดปัญหาความขัดแย้งกับบุคคลอื่นแบบทันทีทันใดของบิดาอย่างมาก และยังคงจดจำเหตุการณ์ที่บิดาเฝ้าให้ฟังว่าใช้อาวุธมีดฟันทำร้ายแขกที่มาทวงหนี้ตายได้อย่างชื่นใจ

แผนภาพแสดงเครื่องญาติของโก้

หมายเหตุ : พ่อเสียชีวิตด้วยโรคประจำตัว ขณะอายุ 35 ปี (ขณะโก้อายุ 11 ขวบ)

11. ถวัลย์ หรืออีด : นักโทษเค็ดขาดชั้นศาลฎีกา โทษประหารชีวิต

รับสารภาพลดเหลือจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบันลดเหลือ 80 ปี

ประวัติชีวิต

ถวัลย์ หรืออีด พื้นเพเป็นคนในเขตเมือง โดยเกิดในชุมชนแห่งหนึ่งย่านฝั่งธนบุรี กรุงเทพฯ ปัจจุบันอายุ 45 ปี (พ.ศ.2542) เกิดเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2497 เป็นบุตรในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 7 คน อีดเป็นบุตรคนที่ 2 โดยมีพี่สาว 1 คน และมีน้องสาวและน้องชายอีก 5 คน นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาระดับ ป.6 จากโรงเรียนใกล้ชุมชน ขณะก่อเหตุรับจ้างฆ่าผู้ตายอายุ 32 ปี ไม่ได้ประกอบอาชีพการงานแต่อย่างใด และมีสถานภาพสมรสโดยมีบุตรชายหญิงรวม 2 คน

ประวัติการอบรมเลี้ยงดู

อีดเกิดในครอบครัวที่มีฐานะทางการเงินปานกลาง โดยบิดาเป็นคนในชุมชน นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศ ประกอบอาชีพเป็นพนักงานโรงแรมและรับจ้างสอนพิเศษเกี่ยวกับภาษาแก่นักศึกษาทั่วไปตาม

โรงเรียนที่ว่าจ้าง และส่วนมารคาก็เป็นคนในชุมชนบริเวณใกล้เคียง นับถือศาสนาพุทธ ไม่ได้รับการศึกษาและไม่ได้ประกอบอาชีพแต่อย่างใด

สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวค่อนข้างแออัด เนื่องจากมีพี่น้องจำนวนหลายคนและบิดามีรายได้เพียงคนเดียว จึงทำให้บ่อยครั้งขาดเงินที่จะนำมาใช้จ่าย บิดาจึงต้องทำงานมากขึ้น โดยรับจ้างสอนพิเศษเกี่ยวกับภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน ส่วนมารคาก็ทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดูอี๊ดและพี่น้องทุกคน

มารคาคือผู้มีบุคลิกเรียบง่ายตามใจลูก ๆ ทุกคน และจะฟังความคิดเห็นจากบิดาในทุก ๆ เรื่อง ใจดีและไม่เคยดูค้ำว่ากล่าวอี๊ดกับพี่น้องทุกคน ส่วนบิดาจะกลับบ้านก็มีค้ำ ไม่ค่อยมีเวลาได้อบรมสั่งสอน ดังนั้นอี๊ดจึงถูกเลี้ยงดูแบบตามใจ และปล่อยปละละเลย ชีวิตในวัยเด็กมีแต่การคบหาเพื่อนสนิทที่เป็นเด็กในชุมชนด้วยจำนวนประมาณ 6-7 คน ออกเที่ยวเตร่เล่นซุกซนตามย่านชุมชนและใกล้เคียง ไม่เคยได้รับการดูแลเข้มงวดให้รับผิดชอบงานบ้าน หรือการเล่าเรียนจากบิดาและมารดา

แต่อย่างใด คงมีเพียงอรรณพ พี่สาวคนโตเท่านั้นที่คอยดูแลและตักเตือน ให้อี๊ดขยันเอาใจใส่กับการเรียน แต่ก็ไม่ได้กวดขันเข้มงวดแต่อย่างใด เพียงบอกกล่าวผ่านเลย

อายุประมาณ 13 ปี หลังจากจบการศึกษาชั้น ป.6 อี๊ดคบเพื่อนออกเที่ยวเตร่นอกบ้านและกลับในยามดึกคืน บิดามารคาก็ไม่เคยว่ากล่าวและตักเตือน และมีบ่อยครั้งที่มารดาต้องคอยเปิดประตูให้กลับเข้าบ้านในยามดึกคืนก็ไม่เคยดูค้ำ

อี๊ดจะสนิทคุ้นเคยเข้าพูดคุยในทุกเรื่องกับบิดามารดา โดยเล่าว่าบิดาเป็นผู้ที่มีเหตุผล สุขุม ใจโอบอ้อมอารี และขยันประกอบอาชีพการงาน จะคอยสอบถามอี๊ดและพี่น้องทุกคน แต่ก็ไม่เคยควบคุมและบังคับ ให้ต้องทำอะไร และเท่าที่จำได้ บิดามารดาไม่เคยสอบถามว่าอี๊ดมีอาชีพการงานใด

ช่วงวัยรุ่นอี๊ดมีชีวิตที่เป็นอิสระค่อนข้างมาก คบหาเพื่อนวัยเดียวกัน ออกเที่ยวเตร่และมักเข้ามั่วสุมในบ่อนการพนันหลายแห่งย่านวงเวียนใหญ่ และมีบ่อยครั้งที่ขัดแย้งและก่อเหตุวิวาททำร้ายร่างกายกัน โดยในแต่ละครั้งอี๊ดจะเป็นผู้นำกลุ่มเพื่อนคอยตั้งการต่าง ๆ และใช้อาวุธเครื่องทุ่นแรงทำร้ายคู่กรณีก่อนเพื่อน ๆ ในกลุ่มเกือบทุกครั้ง

อีดและกลุ่มเพื่อนมีรายได้จากการเล่นการพนัน และคอยรับใช้เจ้าของบ่อนให้คอยตามทวงหนี้บรรดาลูกค้ำที่เป็นหนี้เจ้าของบ่อน

บิคารมารดา รวมทั้งพี่น้องทุกคน ไม่มีผู้ใดทราบว่าอีดทำงานและประกอบอาชีพอะไร เพียงแต่อีดไม่ก่อความเดือดร้อนและขอเงินจากครอบครัวไว้ใช้จ่ายก็ดูบิคารมารดาจะพอใจแล้ว

ด้วยการได้เข้าคลุกคลีกับบ่อนการพนัน อีดและกลุ่มเพื่อนเลิกจากการเป็นผู้เล่น และมารับงานเป็นผู้ดูแลความเรียบร้อยและติดตามทวงถามหนี้ได้อย่างเต็มรูปแบบ เนื่องจากได้รับค่าตอบแทนจากเจ้าของบ่อนและผู้ว่าจ้างให้ทวงถามหนี้ดังกล่าวมากกว่า อาวุธปืนและลักษณะบุคลิกที่เฉียบขริม พูดน้อยแต่จริงจังของอีด เป็นสิ่งที่ทำให้งานของอีดและกลุ่มเพื่อนประสบความสำเร็จอย่างมาก จนเป็นที่ทราบดีของบรรดาพวกนักการพนัน และหากมีปัญหาในการทวงถาม ก็มักจะใช้บริการของอีดและกลุ่มเพื่อนเป็นประจำ

ช่วงอายุประมาณ 25 ราวปี พ.ศ.2522 อีดได้แต่งงานอยู่กับกิมฉันทามีภรรยาอีกหญิงคนรัก ซึ่งมีบ้านพักอยู่ในชุมชนเดียวกัน และคงยังเช่าห้องพักอาศัยอยู่ในย่านเดียวกันกับบิคารมารดา และต่อมามีบุตรชายหญิง จำนวน 2 คน และระหว่างนี้อีดคงเดินเข้าออกบ่อนการพนันและหารายได้จากงานในลักษณะเช่นเดิม ภรรยาทราบดีนับแต่ก่อนแต่งงานอยู่กับอีด แต่ก็ไม่เคยว่ากล่าวและห้ามปรามแต่อย่างใด และในช่วงมีครอบครัวเอง อีดจะห่างเหินไม่ค่อยได้พบปะบิคารมารดาและพี่น้องทุกคน แม้จะมีบ้านพักในย่านเดียวกัน

ภรรยาของอีดจะเคารพและเชื่อฟังอีดทุกอย่าง โดยจะทำหน้าที่คอยดูแลเลี้ยงดูบุตรเพียงอย่างเดียว ไม่ได้ประกอบอาชีพการงานใด อีดรักและดูแลภรรยาและบุตรอย่างมาก เงินที่ได้มาจะมอบให้ภรรยาเป็นผู้ดูแลใช้จ่าย หากแต่อีดไม่ค่อยได้พักอาศัยอยู่กับครอบครัวมากนัก ส่วนใหญ่ก็จะคลุกคลีอยู่แต่ในบ่อนการพนัน

การตามทวงหนี้ในระยะต่อมาเริ่มมีปัญหา เนื่องจากถูกหนีต่าง ๆ ไม่มีเงินชำระหนี้ อีดถูกว่าจ้างให้จัดการขั้นเด็ดขาดกับลูกหนี้เหล่านี้จากเจ้าหนี้ ซึ่งก่อนถูกว่าจ้างและฆ่าผู้ตายนี้ อีดเคยก่อเหตุรับจ้างฆ่าลูกหนี้นายมาประมาณ 8 – 10 คน ในระยะเริ่ม

ค้นถูกว่าจ้างจากบรรดาเจ้าหนี้ในบ่อนการพนันรวมถึงเจ้าของบ่อน หากต่อมาในระยะหลังชื่อเสียงเป็นที่รู้จักก็รับงานทั่วไป

เหตุผลการรับงานมา อี้ดอ้างแต่เพียงว่าเนื่องจากมีค่าตอบแทนค่อนข้างสูง และเป็นงานที่ชำนาญ

ครอบครัวและความสัมพันธ์

บิดามารดาของอี้ด รักและเข้าใจกันอย่างดี โดยเล่าว่านับแต่วัยเด็กกระทั่งเติบโตแยกตัวมามีครอบครัวของตนเอง บิดามารดาจะทะเลาะขัดแย้งกันน้อยมาก และไม่เคยตีทำร้ายร่างกายกันให้อี้ดและพี่น้องทุกคนได้เห็น อีกทั้งพ่อรักและตามใจถูก ๆ ทุกคน ไม่มีความลำเอียงและเอาใจตามใจลูกคนใดเป็นพิเศษ

อี้ดจะสนิทและพูดคุยในทุกเรื่องกับบิดามารดาได้เป็นอย่างดี แต่ต่อมาในระยะช่วงวัยรุ่นนับแต่อายุประมาณ 20 ปี จะห่างเหินกับครอบครัวมากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากต้องคอยดูแลบ่อนการพนัน และติดตามทวงถามหนี้สินที่ได้รับว่าจ้าง

ในช่วงวัยเด็กอี้ดได้รับการเลี้ยงดูจากมารดาและอรรรรณพี่สาวคนโต ซึ่งมีอายุห่างกันประมาณ 5 ปี จึงสนิทและคุ้นเคยกับอรรรรณกว่าบรรดาน้อง ๆ ทุกคน และจะเชื่อฟังอรรรรณในทุกเรื่องเว้นแต่เกี่ยวกับเรื่องไม่เอาใจใส่ต่อการเรียนและชอบคบหาเพื่อนนอกเที่ยวเตร่กลับบ้านแล้วกลับในยามค่ำคืน แต่ถึงอย่างไรอี้ดกับพี่และน้อง ๆ ทุกคนก็คงรักใคร่กันดี ไม่มีเรื่องขัดแย้งและทะเลาะวิวาทกันให้บิดามารดาต้องลำบากใจแต่อย่างใด และที่สำคัญอี้ดอ้างว่าน้อง ๆ ทุกคนรักและเชื่อฟังตนเองทุกคน

สภาพภายในครอบครัวโดยทั่วไป อี้ด บิดามารดา และพี่น้องทุกคนพักอาศัยอยู่ภายในบ้านเดียวกันในชุมชนค่อนข้างแออัด ซึ่งผู้คนในชุมชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายเล็ก ๆ น้อย และรับจ้างทั่วไป ไม่ค่อยได้รับการศึกษา คงมีเพียงครอบครัวของอี้ดเท่านั้นที่บิดามารดามีการศึกษาดี ทำให้พี่สาวและน้อง ๆ ทุกคนได้รับการศึกษา และมีความขยันหมั่นเพียร มีเพียงอี้ดคนเดียวเท่านั้นที่เกียจคร้านและชอบคบหาเพื่อนฝูงออกเที่ยวเตร่ โดยหลังจบการศึกษาชั้น ป.6 จึงไม่ได้ศึกษาต่อ

ในภาพรวมแล้วอีดให้ความเห็นว่า ครอบครัวรักใคร่และอบอุ่นดีทุกอย่าง สภาพเศรษฐกิจและการเงินขัดสนบ้างเป็นบางครั้ง แต่ไม่ฝืดเคือง ด้วยบิดาขยันทำมาหากินและรับชอบครอบครัวดี ไม่เที่ยวเตร่และเล่นการพนัน อีกทั้งไม่มีหญิงอื่น นอกจากมารดา และส่วนมารดาถึงแม้ไม่ได้ประกอบอาชีพการงานใดแต่ก็ไม่เคยใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไม่เล่นการพนันทุกชนิด ส่วนบรรดาน้อง ๆ ทุกคนก็ได้รับการศึกษาจากระดับชั้น ปวช. มีวิชาชีพทุกคน จะมีบ้างก็อาคมน้องชายคนเล็กที่ศึกษาอยู่โรงเรียนการช่างเท่านั้น ที่มีลักษณะนิสัยขี้บ่นขี้มำ ใจร้อน ชอบร่วมกับกลุ่มเพื่อนนักเรียนด้วยกันก่อเหตุวิวาทชกต่อยกับกลุ่มนักเรียนช่างโรงเรียนอื่นเป็นประจำ

การเล่นในวัยเด็ก

นับแต่ช่วงอายุประมาณ 10 -12 ขวบ ขณะกำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา อีดมักมีนิสัยเกียจคร้านและไม่เอาใจใส่ในการศึกษา เมื่อกลับถึงบ้านพักก็ไม่เคยช่วยงานในครอบครัวและเลี้ยงดูน้อง ๆ แต่อย่างใด ส่วนมากจะคบหาเพื่อนสนิทจำนวน 6 - 7 คน ซึ่งเป็นเพื่อนนักเรียนและมีบ้านพักอาศัยอยู่ใกล้เคียงกันออกเที่ยวเล่นชุกชอนตามแหล่งต่าง ๆ ในชุมชน และมีบ่อยครั้งที่น่ากลุ่มเพื่อนชกตีทำร้ายกลุ่มเด็ก ๆ กลุ่มอื่นเป็นประจำ และในการก่อเหตุทะเลาะวิวาทกันทุกครั้ง อีดจะเป็นผู้นำกลุ่ม โดยมักใช้อาวุธหรือเครื่องทุ่นแรงเข้าตีทำร้ายกลุ่มตรงข้ามจนถึงกับได้รับบาดเจ็บ จึงเลิกและหลบหนีออกมา

กลุ่มเพื่อนและการศึกษา

อีดจบการศึกษาชั้น ป.6 จากโรงเรียนในชุมชนย่านวงเวียนใหญ่ ซึ่งถือว่าเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ มีนักเรียนประมาณ 1,000 คน มีครูประมาณ 30 - 40 คน ในแต่ละห้องเรียนมีนักเรียนประมาณ 30 คน

ตลอดระยะที่ศึกษากระทั่งจบการศึกษา อีดมักเกียจคร้านไม่เคยเอาใจใส่เกี่ยวกับการเรียน โดยมีผลการเรียนขณะจบเฉลี่ย 60 เปอร์เซนต์ การประพฤติตนในโรงเรียนของอีดกับกลุ่มเพื่อนสนิทซึ่งมีประมาณ 6-7 คน ค่อยข้างเรียบร้อย ไม่ค่อยก่อเหตุทะเลาะวิวาทและหนีเรียน จะมีปัญหาบ้างก็คือไม่ใส่ใจการเรียน ครูประจำชั้นไม่เคยกวาดขันและเอาใจใส่

กลุ่มเพื่อนสนิทของอีดมีประมาณ 6 – 7 คน ซึ่งคบหากันมานานับแต่เรียนจนกระทั่งจบการศึกษา และมาในระยะเป็นวัยรุ่นก็คบหาและออกเที่ยวเตร่ด้วยกันตลอดมา

การเข้าไปหารายได้จากบ่อนการพนันและติดตามทวงหนี้ อีดกับเพื่อน ๆ ทุกคนชักชวนกันไปเอง โดยอาศัยที่เคยออกเที่ยวเตร่และเข้าไปเล่นการพนันตามบ่อนต่าง ๆ มาอย่างโชกโชน

ต่อมาระยะหลังที่รับงานตามฆ่าถูกหนี้ที่โกงหนี้ค่าพนันจากผู้ว่าจ้าง อีดจะรับงานและดำเนินการด้วยตนเอง กลุ่มเพื่อนสนิทคงกล่าวมีส่วนช่วยเหลือเพียงช่วยขับรถและไปช่วยดูเส้นทางให้เท่านั้น และมีบ่อยครั้งที่กลุ่มเพื่อนจะหางานมาให้ดำเนินการ

อาชีพและการทำงาน

อีดและกลุ่มเพื่อนสนิทเข้ารับจ้างดูแลและติดตามทวงถามหนี้ในบ่อนการพนันนับแต่อายุประมาณ 20 ปี จากนั้นก็อีดเป็นอาชีพหารายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวเรื่อยมา กระทั่งมาก่อนเหตุรับจ้างฆ่าผู้ตายและถูกจับกุมตัวได้ โดยไม่ได้ประกอบอาชีพการงานอื่นใดอีก

ศาสนาและเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตใจ

อีดนับถือศาสนาพุทธเช่นเดียวกับครอบครัว ตลอดระยะเวลาที่พักอาศัยอยู่กับครอบครัวบิดามารดา ไม่ค่อยพาเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและวัด เนื่องจากบิดาไม่ค่อยจะมีเวลา โดยหากว่างเว้นจากงานประจำที่โรงแรมก็จะออกไปสอนพิเศษตามโรงเรียนต่าง ๆ ส่วนมารดาก็ต้องคอยดูแลอีดกับน้อง ๆ ที่ยังเล็ก

การรับรู้ว่าคุณเองนับถือศาสนาพุทธ เป็นสิ่งที่ได้รับการปลูกฝังมาจากโรงเรียน ซึ่งครูจะคอยอบรมสั่งสอนหลักธรรมะในวิชาศีลธรรม แต่ด้วยความเป็นผู้ไม่เอาใจใส่ต่อการศึกษา อีดจึงไม่ค่อยซึมซาบในหลักธรรมบาปบุญแต่อย่างใด

ส่วนพี่น้องในครอบครัวทุกคนของอืดก็เช่นกัน ทุกคนล้วนแต่ห่างเหิน จากกิจกรรมของวัดและพระสงฆ์ เนื่องจากบิดามารดาไม่ค่อยให้ความสำคัญ ทั้งนี้รวมทั้งผู้คนที่อยู่ในแหล่งชุมชนก็เช่นเดียวกัน ส่วนมากก็จะมุ่งแต่การทำมาหากินเลี้ยงปากท้อง หรืออย่างในวัยเด็กถึงช่วงวัยรุ่น รุ่นอืดและเด็ก ๆ ทุกคน ก็ไม่เคยได้รับการอบรมขัดเกลาเกี่ยวกับหลักธรรมทางศาสนา จากบิดามารดาหรือพระสงฆ์ในวัดในชุมชนแต่อย่างใด

อืดเล่าว่าเท่าที่สังเกต ครอบครัวและผู้คนในชุมชนจะออกไปทำบุญบ้างก็เนื่องในวันสำคัญทางศาสนาที่ทางราชการกำหนดเท่านั้น เช่น วันเข้า-ออกพรรษา วันขึ้นปีใหม่ อืดเคยตามมารดาไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวมาบ้าง แต่ไม่ค่อยจะเข้าใจและไม่เห็นพระสงฆ์จะอบรมและอธิบายหลักธรรมะให้ฟังแต่อย่างใด มีเพียงการสวดมนต์เป็นภาษาบาลีและการถวายสังฆทานของแด่พระสงฆ์เท่านั้นแล้วก็กลับออกมา

แต่ถึงอย่างไรอืดก็ เคยได้บวชพระและศึกษาธรรมะมาบ้าง โดยเมื่อมีอายุประมาณ 21 ปี บิดามารดา ได้จัดพิธีอุปสมบทให้ยังที่วัดในชุมชนและอยู่นานประมาณ 1 พรรษา จึงสึกออกมา กิจกรรมที่ทำในระหว่างบวชมีเพียงการสวดมนต์และออกบิณฑบาต ซึ่งอืดก็ประหลาดใจในกรอบวินัยของพระด้วยดีตลอดมา แต่ไม่เคยสนใจศึกษาหลักธรรมคำสอนและไม่เคยได้รับการอบรมหลักธรรมจากพระสงฆ์ผู้ใหญ่ ในวัดแต่อย่างใด ต่างคนต่างอยู่ ไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับ

หลักในการดำเนินชีวิตอืด ได้รับการอบรมสั่งสอนจากบิดามารดาว่าต้องมีความรับผิดชอบในงานที่ทำให้ดีที่สุด ส่วนจะทำงานอะไรนั้นก็แล้วแต่ความถนัดและสมัครใจ ซึ่งการกระทำตามความถนัดและสมัครใจจะเป็นลักษณะพิเศษของครอบครัวอืด โดยบิดามารดาไม่ค่อยข้างจะตามใจลูก ๆ ทุกคน ไม่บีบบังคับให้ต้องทำตามความต้องการของตนเอง แต่ขอให้มุ่งมั่นทำและมีความรับผิดชอบก็เพียงพอแล้ว

สื่อและการรับรู้ข่าวสาร

ในครอบครัวของอืดมีถึงอำนาจความสะดวกต่าง ๆ ค่อนข้างครบถ้วน โทรทัศน์และวิทยุ เป็นสิ่งที่ทำให้อืดและครอบครัว ได้รับรู้ข่าวสารและความบันเทิงต่าง ๆ

ภาพเหตุการณ์รุนแรงเกี่ยวกับการฆ่าและทำร้ายร่างกาย อี๊ดได้รับรู้ทาง ภาพยนตร์ในโทรทัศน์ตลอดมา โดยในยามว่างจากการออกไปคบหาเพื่อนนอกบ้าน อี๊ด ก็มักจะดูแต่ภาพยนตร์ นับแต่ช่วงวัยเด็ก กระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่และแยกครอบครัว ออกไป

การฆ่าและทำร้ายโดยใช้อาวุธปืน ก็เป็นสิ่งที่อี๊ดได้รับรู้มาจาก ภาพยนตร์ที่แพร่ภาพทางโทรทัศน์ รวมทั้งวิธีการที่จะเข้าถึงเหยื่อและจับล็อกใส่กุญแจ มือ แล้วนำตัวไปขังอึ้งและทรมานไว้ต่างห้องที่ ก็ได้รับทราบภาพยนตร์ต่างประเทศ เช่นกัน

การฆ่าผู้ตายและเหยื่อรายต่าง ๆ ก่อนหน้านั้น อี๊ดอ้างว่าเป็นผู้ตัดสินใจ และดำเนินการเองด้วยอาศัยประสบการณ์ และแบบอย่างที่ได้รับรู้ทางภาพยนตร์ จากสื่อทางโทรทัศน์

ประวัติการกระทำผิด

นับแต่ช่วงวัยรุ่น ก่อนเริ่มเข้าคุกคดีในบ่อนการพนันอี๊ดก็คบกลุ่มเพื่อน สนิมักก่อเหตุวิวาททำร้ายร่างกายกับกลุ่มอื่นเป็นประจำ โดยมีอี๊ดเป็นผู้นำกลุ่มและ เป็นผู้ใช้อาวุธ เช่น มีด และท่อนไม้เข้าตีทำร้ายคู่ต่อสู้จนได้รับบาดเจ็บมาอย่างโชกโชน ต่อมาช่วงอายุประมาณ 20 ปี เริ่มเข้ารับงานคุมบ่อนและติดตามทวงหนี้ ก็ เริ่มมีการใช้อาวุธปืนพกติดตัวตลอดเวลา โดยในระยะเริ่มแรกร่วมกับกลุ่มเพื่อน วางแผนนำเอาลูกหนี้ไปขังขังเงินมาให้มาชำระหนี้โดยเร็ว แต่มีในบางรายไม่รักษา สัญญาและหนีหนี นายจ้างที่เป็นเจ้านี่ก็จะสั่งให้จัดการขั้นเด็ดขาด โดยที่จ้างให้อี๊ดฆ่า เหยื่อให้ตาย จากนั้นอี๊ดกับกลุ่มเพื่อนก็รับดำเนินการในอัตราค่าจ้างประมาณ ครั้งละ 40,000 – 50,000 บาท ซึ่งจะรับค่าจ้างครึ่งหนึ่งก่อน จากนั้นเมื่อดำเนินการเสร็จแล้วก็จะ มารับส่วนที่เหลือ

วิธีดำเนินการอี๊ดเป็นผู้ตัดสินใจและวางแผนทั้งหมด ส่วนมากในการ จัดการกับเหยื่อ 4 – 5 ราย ก่อนรับงานฆ่าผู้ตายนี้ จะดำเนินการร่วมกับเพื่อนสนิทที่สุด เพียงสองคน โดยให้เพื่อนคอยขับรถยนต์ให้และตามสะกดรอยเหยื่อไปตามที่ต่าง ๆ เมื่อ พบโอกาสในสถานที่ปลอดภัยคน เช่น ตามลานจอดรถของร้านอาหาร หรือห้างสรรพ

สินค้า ก็จะตรงเข้าประกบเหยื่อและอ้างคนว่าเป็นตำรวจนอกเครื่องแบบแจ้งข้อหาว่าเหยื่อฉ้อโกงหนีพนัน แล้วจับถือคใส่กุญแจมือนำตัวออกไปจ่อยัง แล้วทิ้งศพไว้ตามป่ารกข้าง ถนน ในต่างพื้นที่ และกลับเข้ามาดูแลบ่อนการพนันเช่นเดิมเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

อึ้งให้เหตุผลว่าที่ผ่านมาก่อน ถูกจับกุมในคดีที่รับงานฆ่าผู้ตายนี้ได้ รับจ้างดำเนินการกับเหยื่อที่เป็นนักพนันแล้ว โกงเข้าหนีมาประมาณ 4-5 ราย ไม่เคยถูกตีบทราบและจับกุมตัวได้ จึงมีความมั่นใจในตนเองสูงมาก ต่อมาเหยื่อในรายหลัง ๆ รวมถึงผู้ตาย จะรับงานมาจากผู้ว่าจ้างนอกบ่อน ซึ่งเท่าที่ทราบจากผู้ว่าจ้างส่วนใหญ่เหยื่อมัก โกงเงิน โดยทวงถามแล้วไม่ชำระ

การฆ่าและแรงจูงใจ

ในช่วงเย็นของวันที่ 20 กรกฎาคม 2534 ขณะอึ้งกำลังดูแลความเรียบร้อยในบ่อนการพนันแห่งหนึ่งในย่านฝั่งธน ได้รับการติดต่อว่าจ้างจากนายจ้าง ซึ่งเป็นลูกจ้างของทางบ่อนและสนิทคุ้นเคยกันดีว่าให้จัดการเก็บผู้ตาย ซึ่งเป็นพนักงานเก็บเงินของบริษัทแห่งหนึ่งในราคาค่าดำเนินการ 200,000 บาท ด้วยเหตุถูกผู้ตายกั้มเงินไป แล้วทวงถามกลับถูกทำทนาย ให้ฟ้องร้องเอา อึ้งรีบรับดำเนินการให้ทันทีโดยได้รับข้อมูลของผู้ตายและเงินว่าจ้างมาบางส่วน

จากนั้น ได้ร่วมกับเพื่อนออกติดตามความเคลื่อนไหวของผู้ตายอยู่เนานราว 4-5 วัน กระทั่งวันก่อนเหตุแอบจุ่มรอผู้ตายอยู่ภายในลานจอดรถของห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งย่านลาดพร้าว พอผู้ตายเดินออกมาขังรถเพียงลำพัง จึงตรงเข้าประกบและจับถือค ใส่กุญแจมือพร้อมกับอ้างคนว่าเป็นตำรวจและจับกุมตามหมายจับ จากนั้นรีบนำผู้ตายขึ้นรถที่เตรียมไว้ แล้วขับขีมนุ่งหน้าไปยังชานเมืองย่านจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมาถึงป่ากริมทางซึ่งเป็นที่เปลี่ยว และปลอดภัยจากผู้คน จึงนำเอาผู้ตายลงมาจากรถแล้วใช้อาวุธปืนพกขนาด .38 มม.จ่อยิงที่ศีรษะ จำนวน 1 นัด จึงถึงแก่ความตายแล้วทิ้งศพไว้ จากนั้นรีบเดินทางกลับเข้าที่พักและไปรับค่าจ้างวานในต่วนที่เหลือ แล้วเก็บตัวพักผ่อนอยู่กับครอบครัวประมาณ 4-5 วัน จากนั้นก็กลับไปยังบ่อนตามปกติ

อึดเล่าว่าทุกครั้งระหว่างเดินทาง นำเหยื่อแต่ละรายรวมทั้งผู้ตายเพื่อจะนำไปจ่อยิง ไม่เคยพูดคุยกับเหยื่อและไม่รับฟังเหตุผลความจำเป็นของเหยื่อ เนื่องจากเกรงจะเกิดความสงสาร แต่เหยื่อทุกรายจะทราบล่วงหน้าว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับตนเอง ทุกรายจะร่ำร้องอ้อนวอนขอชีวิตและให้ปล่อยคนไป จะรีบหาเงินมาชดใช้ แต่อึดไม่เคยปล่อยเหยื่อให้รอดแม้แต่รายเดียว ด้วยใจคิดเพียงมันเป็นงานที่ต้องรับผิดชอบ เนื่องจากได้รับค่าจ้างมาบางส่วนแล้ว หากไม่สำเร็จจะเสียชื่อเสียงและไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ

หลังก่อเหตุฆ่าผู้ตายราว 2 เดือน อึดจึงถูกเจ้าพนักงานตำรวจฝ่ายสืบสวนจับกุมตัวได้ ขณะดูแลความเรียบร้อยภายในบ่อน โดยมีทันได้มีโอกาสรู้ตัวแม้แต่น้อย

อาวุธปืนที่ใช้ในการฆ่าผู้ตาย

อาวุธที่ใช้ฆ่าผู้ตายและเหยื่อรายต่าง ๆ ก่อนหน้านั้นเป็นอาวุธปืนพกแบบลูกไม้ ขนาด .38 มม. ซึ่งอึดแอบลักลอบซื้อมาและนำพกพาเป็นอาวุธประจำกาย นับแต่ช่วงอายุประมาณ 22 ปี หลังรับงานออกติดตามทวงถามหนี้จากลูกหนี้ของทางบ่อน

ลักษณะงานของอึด ไม่จำเป็นต้องอาศัยความแม่นยำในการใช้อาวุธปืนดังกล่าวแต่อย่างใด เนื่องจากเหยื่อทุกรายรวมทั้งผู้ตายถูกฆ่าตาย โดยอึดในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน คือใช้กุญแจถือค้ำขวหลังไว้แล้วจ่อยิงศีรษะในระยะประชิดเพียงรายละนัด ดังนั้นสิ่งจำเป็นที่ต้องฝึกคือความนิ่งของจิตใจ

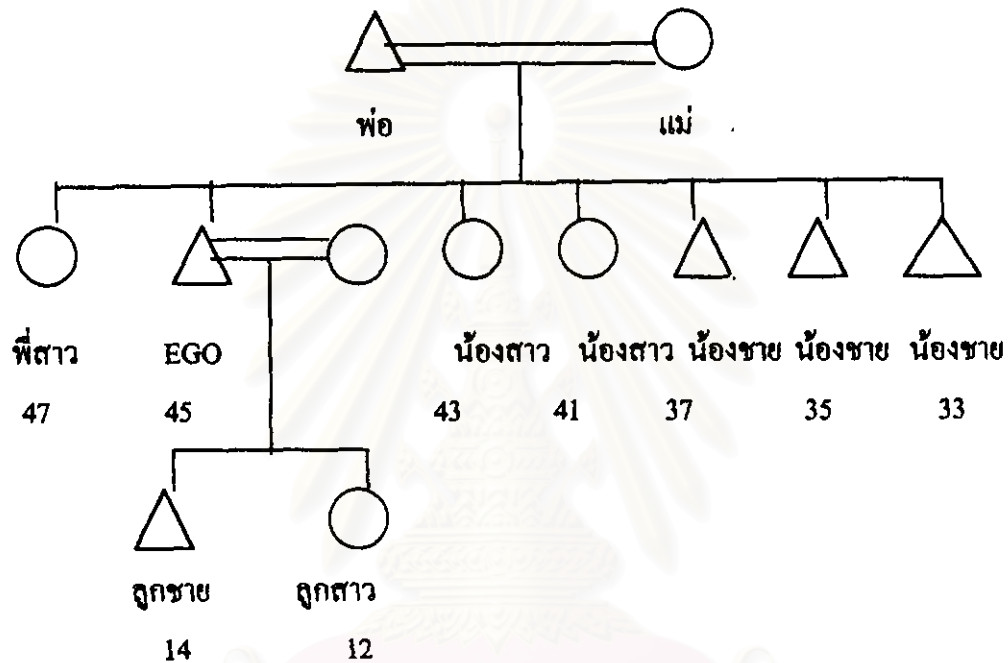
ความรักและบุคคลที่ยึดถือเป็นแบบอย่าง

ในวัยเด็กอึด จะรักมารดาและพี่สาวคนโต แต่จะเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดามากกว่า เนื่องจากเห็นว่าบิดาเป็นคนมีเหตุผล ไม่บีบบังคับในทุก ๆ เรื่อง เพียงแต่ให้มีความรับผิดชอบในงานที่ทำอย่างดีที่สุด ซึ่งจากคำสั่งสอนดังกล่าว อึดอ้างว่าใช้ยึดเป็นแนวทางในการทำงานรับจ้างฆ่าเหยื่อและผู้ตายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีจิตใจที่มั่นคง ยึดมั่นเพียงมีโอกาสแล้วงานที่รับมาต้องสำเร็จ

ความรักและรับผิดชอบต่อภรรยาและลูก ๆ ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้อึดคงรับงานรับจ้างฆ่าเหยื่อเพียงเพื่อต้องการค่าจ้างและนำมาจุนเจือครอบครัว

บุคคลที่อี๊ดขี้คมันเอาแบบอย่างนั้นมีเพียงบิดาท่านั้น โดยเฉพาะในส่วน
ของความจริงจังและรับผิดชอบ ในงานที่ทำ หากรับดำเนินการแล้วต้องทำให้สำเร็จ

แผนภาพแสดงเครือญาติของอี๊ด

12. เชิดชัย หรือ อี๊ด : นักโทษเค็ดขาดชั้นศาลฎีกา โทษประหารชีวิต

รับสารภาพลดเหลือจำคุกตลอดชีวิต ปัจจุบันลดเหลือ 40 ปี

ประวัติชีวิต

เชิดชัย หรืออี๊ด พื้นเพเป็นคนในเขตเมือง โดยเกิดในชุมชนแห่งหนึ่ง ย่านบางเขน กรุงเทพฯ ปัจจุบัน (พ.ศ.2542) อายุ 45 ปี เกิดเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2597 เป็นบุตรคนเดียวของครอบครัว นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.ศ.4) จากโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขณะก่อเหตุรับจ้างฆ่าผู้ตาย ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำรวจรวม 3 คน มีอายุประมาณ 35 ปี ประกอบอาชีพหลักเป็น

มือปืนรับจ้าง และอาชีพรองเป็นผู้ดูแลงานจอดรถที่นายจ้างเปิดให้บริการรับฝากจอดรถสำหรับผู้มาเที่ยวเตร่ในสถานบันเทิงต่าง ๆ ย่านแยก อ.ศ.ม.ท. ถนนรัชดาภิเษก และมีสถานภาพทางการสมรสเป็นโสด

ประวัติการอบรมเลี้ยงดู

อ็อคเกิดในครอบครัวที่ถือว่าไม่ยากจนและขัดสน โดยบิดาเป็นคนในชุมชน นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาด้านการเกษตร ประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ ตั้งกัศกรมชลประทาน ส่วนมารดาก็เป็นคนในชุมชนเดียวกัน นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาชั้นประถมปีที่ 7 ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างประจำของสถานีอนามัยแห่งหนึ่งใกล้ชุมชนที่พักอาศัย

ในช่วงวัยเด็กอายุประมาณ 7 ขวบ อ็อคจำได้ว่าในครอบครัวพักอาศัยอยู่รวมกันหลายคน โดยบิดามารดาพักอาศัยอยู่ร่วมกับครอบครัวของฝ่ายมารดา มีคุณตา คุณยายและบุตรของตาชายที่เป็นน้ำสาว 2 คน และน้ำชาย 1 คน ซึ่งมีวัยใกล้เคียงกันกับอ็อค สภาพภายในครอบครัวโดยทั่วไปก็อบอุ่นและราบรื่นดีทุกอย่าง อ็อคมีเพื่อนเล่นเป็นน้ำสาวและน้ำชายรวม 3 คน มีตาชายคอยเลี้ยงดูอยู่ตลอดเวลา ส่วนบิดามารดา ก็ออกจากบ้านไปทำงานทุกวัน

ต่อมาขณะอ็อคอายุประมาณ 8 ขวบ บิดาได้ย้ายไปประจำอยู่ที่จังหวัดลพบุรี และช่วงปลายเดือนจะกลับมาเยี่ยมอ็อคและครอบครัวครั้งหนึ่ง และทุกครั้งที่ยอดกลับมาจะซื้อสิ่งของมาฝากอ็อคและมารดา แล้วพาอ็อคออกไปเที่ยวนอกบ้าน และบางครั้งที่เป็นวันหยุดจะพาอ็อคและมารดาไปเที่ยวที่จังหวัดลพบุรี

แต่ในระยะหลังจากนั้น บิดาไม่ค่อยจะกลับนานราว 3 - 4 เดือนจะกลับมาเยี่ยมครอบครัวหนหนึ่ง และทุกครั้งที่ยอดกลับมา ก็จะทะเลาะมีปากเสียงกับมารดารุนแรง ในช่วงแรกอ็อคไม่ค่อยจะเข้าใจนัก แต่ต่อมาเห็นบิดาไม่กลับมาเยี่ยมครอบครัว จึงได้ทราบว่ายอดกับมารดาหย่าร้างกัน เนื่องจากบิดามีภรรยาใหม่ อยู่ที่จังหวัดลพบุรี

อ็อคได้รับการเลี้ยงดูอย่างตามใจจากมารดาและตา รวมถึงทุกคนในครอบครัว โดยหลังเลิกเรียนหรือในช่วงวันหยุดเสาร์ - อาทิตย์ มักออกเที่ยวเตร่ในชุมชนใกล้ที่พักอาศัย และเป็นที่รักใคร่ของกลุ่มเพื่อนรุ่นเดียวกัน รวมถึงหยกฟ้า ซึ่งเป็น

วัยรุ่นและมีพฤติกรรมเป็นพวกนักเลง โดยวัยรุ่นและผู้คนในชุมชนต่างให้ความสนใจ
 เกรงขามอย่างมาก อี๊ดจะสนิทกับหยกฟ้ากว่าเด็กทุกคนในย่านนั้น ซึ่งมาระยะหลังได้
 ออกไปเที่ยวเตร่กับหยกฟ้าบ่อยครั้ง จึงทราบว่าหยกฟ้ามีอาชีพเป็นพวกมือปืนรับจ้าง
 และเคยทำให้อี๊ดฟังว่า ก่อเหตุรับจ้างฆ่าคนตายมาประมาณ 10 รายแล้ว ด้วยบุคลิกนิ่ง
 และเงียบขรึมและไม่เคยก่อเหตุให้ผู้คนในชุมชนเดือดร้อน หยกฟ้าก็เป็นที่รักใคร่ของ
 คนในชุมชน อี๊ดให้ความเห็นว่าชอบบุคลิกและต้องการเลียนแบบหยกฟ้า

ทางครอบครัวโดยมารดาและตากับยายพร้อมนำทุกคนไม่มีใครเคยทราบ
 ว่าอี๊ดแอบไปคบหากับหยกฟ้า และทุกครั้งที่ออกไปเที่ยวเตร่นอกบ้าน อี๊ดจะไม่เคย
 ก่อเรื่องเดือดร้อนมาให้ทางครอบครัวแต่อย่างใด จะมีบ้างก็กลับเข้าบ้านไม่ตรงเวลา ซึ่ง
 จะถูกตาคอยดูว่าเป็นประจำ อี๊ดรักและเชื่อฟังตามากกว่าผู้ใดในครอบครัว เนื่องจาก
 ตาจะคอยดูแลตักเตือนสั่งสอนให้ขยันเล่าเรียน อีกทั้งให้เป็นคนมีคุณธรรม แม้ตลอด
 ระยะเวลาในช่วงวัยเด็กจะถูกตามดูว่ากล่าวเป็นประจำ แต่ตาจะให้เหตุผลและอธิบาย
 ในสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ

ต่อมาช่วงอายุประมาณ 12 ขวบ บิดาได้นำเอาอี๊ดไปอยู่ด้วยกับ
 ครอบครัวใหม่ เพื่อส่งเสียเล่าเรียน อี๊ดจำไม่ได้ว่าขณะนั้นด้วยเหตุใดทางมารดากับ
 ครอบครัวถึงยินยอมให้อี๊ดไปพักอาศัยอยู่กับครอบครัวใหม่ อี๊ดอยู่กับครอบครัวใหม่
 ของบิดาได้เพียง 1-2 เดือน ก็มีความขัดแย้งกัน โดยอี๊ดอ้างว่าภรรยาใหม่ของบิดาไม่
 ชอบอี๊ด คอยจะดูค้ำอย่างไรเหตุผลเป็นประจำ อี๊ดจึงไม่ค่อยกลับเข้าบ้านและออกไป
 หลบพักอาศัยกับกลุ่มเพื่อน ๆ นักเรียนและออกเที่ยวเตร่เป็นประจำ นานราว 3-4 วัน
 จะกลับเข้าบ้าน บิดาพยายามพูดให้อี๊ดยอมภรรยาใหม่ของบิดา หากแต่อี๊ดไม่เชื่อฟัง
 และต้องการออกไปเช่าบ้านพักอาศัยอยู่กับกลุ่มเพื่อน บิดาเห็นว่าจะบังคับอี๊ดไม่ได้ จึง
 ได้นำอี๊ดไปฝากกับทางโรงเรียน ให้พักอาศัยอยู่ในโรงเรียนเป็นนักเรียนประจำ ซึ่ง
 ระหว่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนประจำดังกล่าว อี๊ดไม่เคยสนใจการเรียน หนีเรียนไป
 เที่ยวเตร่ก่อเรื่องวิวาทตีทำร้ายกับกลุ่มนักเรียนโรงเรียนอื่นเป็นประจำ

ทางโรงเรียนทราบเรื่องและมีประวัติขาดเรียนเป็นประจำ จึงเรียกบิดามา
 ตักเตือนและทำทัณฑ์บนไว้หลายครั้ง แต่พฤติกรรมของอี๊ดก็ไม่ดีขึ้น สุดท้ายบิดาจะ

ดูแลได้ จึงได้นำเอาตัวอ็อคไปฝากไว้กับญาติสนิทอีกคนหนึ่งที่มีอาชีพเป็นครู อยู่ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และให้เข้าเรียนต่อในระดับชั้น ม.ศ.2 และ 3 ในโรงเรียนที่ญาติคนดังกล่าวสอนอยู่เพื่อจะได้ดูแล แต่ดูเหมือนว่าอ็อคจะไม่ปรับปรุงพฤติกรรม คงประพฤติตนเกเร หนีเรียน และคบหาเพื่อนนอกเที่ยวเตร่ก่อเรื่องวิวาททำร้ายร่างกาย กลุ่มนักเรียนโรงเรียนอื่นเป็นประจำ โดยทุกครั้งที่ก่อเหตุวิวาทอ็อคจะเป็นผู้นำกลุ่มเพื่อนและใช้อาวุธมีดปลายแหลมขนาดเล็กแทงหรือฟันทำร้ายคู่กรณี

อ็อคเรียนและพักอาศัยอยู่กับญาติคนดังกล่าว จนกระทั่งจบชั้น ม.ศ.3 ขณะอายุย่างเข้า 16 ปี โดยช่วงขณะพักอาศัยดังกล่าว ไม่ค่อยจะกลับเข้ามาพักอาศัยอยู่ในบ้านของญาติ ส่วนมากจะเช่าพักอาศัยอยู่กับเพื่อนสนิท ซึ่งเรียนในที่เดียวกัน ประมาณ 3 - 4 คน ในระหว่างนี้ไม่มีผู้ใดคอยควบคุมดูแล จะกลับไปเยี่ยมมารดา ยังที่กรุงเทพฯ บ้างเป็นครั้งคราว ซึ่งมารดาคงยังไม่แต่งงานใหม่ และพักอาศัยอยู่กับตาและยายเช่นเดิม มารดาและตาต้องการให้อ็อคมาพักอาศัยและเรียนต่อในกรุงเทพฯ อ็อคก็ต้องการเช่นนั้น

ต่อมาเมื่ออายุประมาณ 17 ปี จึงกลับเข้ามาพักอาศัยอยู่กับมารดาและตา กับยายอีกครั้ง โดยได้เข้าศึกษาต่อในระดับชั้น ม.ศ.4 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ แต่ด้วยความที่เคยใช้ชีวิตอย่างอิสระมาก่อน ไม่มีผู้ใดจะอบรมสั่งสอนได้ อ็อคคงออกเที่ยวเตร่กับกลุ่มเพื่อนสนิทที่เป็นนักเรียนด้วยกัน ตามแหล่งย่านการค้าและห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ไม่ใส่ใจต่อการเรียน และยังคงร่วมกับกลุ่มเพื่อนก่อเหตุวิวาททำร้ายร่างกายนักเรียนโรงเรียนอื่นเป็นประจำ

มารดาและตาคอยตักเตือนและเข้มงวดให้กลับเข้าบ้านพักแล้วตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ก็ไม่เคยเชื่อฟัง ต่อมาในระยะหลังทุกคนในครอบครัวไม่มีใครอยากยุ่งเกี่ยวกับอ็อค จึงไม่ค่อยได้บอกกล่าวและเข้มงวดต่ออ็อคแต่อย่างใด

ส่วนบิดานั้น ช่วงที่อ็อคเติบโตเป็นวัยรุ่น ก็ขาดการติดต่อไม่มาส่งเสียให้ค่าเลี้ยงดูมารดาและอ็อคกับครอบครัวอีกเลย

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

สภาพในครอบครัวช่วงวัยเด็กก่อนบิดาจะย้ายไปประจำอยู่ที่จังหวัดลพบุรี อ็อคจำได้ว่ามีความอบอุ่นดี บิดามารดารักใคร่กันดี มีทะเลาะกันบ้างเล็กน้อย แต่ไม่เคยใช้กำลังหรืออาวุธทำร้ายร่างกายกัน และบิดามารดาจะรักและดูแลเอาใจใส่อ็อคดีทุกด้าน เนื่องจากเป็นบุตรคนเดียวของครอบครัว

ส่วนดากับยายและน้า 3 คนดังกล่าว ก็ดูแลเอาใจใส่อ็อคอย่างดีเช่นกัน ในวัยเด็กเมื่อน้ำทั้ง 3 คน จะมีอายุมากกว่าอ็อค แต่ก็มีวัยที่ไม่แตกต่างกับอ็อคมากนัก จึงเป็นเพื่อนเล่นกันมาและรักใคร่กันดี ขัดแย้งและชกต่อยกันบ้าง แต่ไม่รุนแรง

บิดาแม้จะเป็นคนนอกครอบครัวของมารดา แต่ก็ไม่เคยขัดแย้งกับผู้ใดในครอบครัวของมารดา

อ็อครู้สึกเหงาและว่าเหว่เป็นประจำหลังจากที่บิดามารดาหย่าร้างกัน โดยเฉพาะในช่วงที่ไปพักอาศัยอยู่กับครอบครัวใหม่ของบิดา และต้องขัดแย้งกับภรรยาใหม่ของบิดา กระทั่งถูกบิดาส่งไปอยู่เป็นนักเรียนประจำ และให้มาอยู่กับญาติที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การเล่นในวัยเด็ก

ในช่วงวัยเด็ก ขณะอายุประมาณ 8 - 11 ขวบ อ็อคถูกเลี้ยงดูแบบตามใจ และควบคุมบ้างเป็นบางโอกาส แต่ไม่เข้มงวดมากนัก จึงมีโอกาสดอกเที่ยวเตร่ในย่านชุมชน และรู้จักกับหยกฟ้า ซึ่งมีพฤติกรรมและมีอาชีพเป็นมือปืนรับจ้าง อ็อคจะคอยรับใช้หยกฟ้าทุกอย่าง และต้องการเป็นคนอย่างหยกฟ้า เนื่องจากเป็นที่เกรงขามของผู้คนในชุมชน แต่ไม่เคยข่มขู่และก่อความเดือดร้อนให้คนในชุมชนแต่อย่างใด

หลังจากบิดาหย่าร้างกับมารดา อ็อคมีพฤติกรรมเฉียบขริ่มและต่อต้านคำสั่งสอนของมารดาและทุกคนในครอบครัว อีกทั้งไม่ใส่ใจในการเรียน โดยชอบคบหาและอยู่กับกลุ่มเพื่อน

กลุ่มเพื่อนและการศึกษา

อ็อคจบการศึกษาชั้น ม.ศ.4 จากโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ด้วยผลการเรียนในระดับอ่อนมาก (50 เปอร์เซนต์) อ็อคย้ายโรงเรียนหลายแห่งโดยตั้งแต่ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ศึกษาอยู่ในโรงเรียนภายในชุมชนย่านที่พัก ซึ่งเพื่อนนักเรียนส่วนใหญ่เป็นบุตรของคนในชุมชนมีฐานะทางครอบครัวค่อนข้างยากจน กลุ่มเพื่อนสนิทมีประมาณ 4–5 คน ซึ่งมีบ้านพักในย่านใกล้เคียงกัน อี๊ดและกลุ่มเพื่อนมีระดับผลการเรียนค่อนข้างอ่อน ไม่ใส่ใจเกี่ยวกับการเรียนเท่าที่ควร

ในระดับชั้น ม.ศ.1 อี๊ดย้ายไปศึกษาต่อในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดลพบุรี ซึ่งเป็นไปตามความประสงค์ของบิดา ที่ต้องการเลี้ยงดูและส่งเสริมให้เล่าเรียน หลังจากที่ย่ำร้างกับมารดา หากแต่อี๊ด เกิดขัดแย้งและไม่ลงรอยกับภรรยาใหม่ของบิดา จึงเข้าไปพักอาศัยอยู่ในโรงเรียนเป็นนักเรียนประจำ อี๊ดจึงมีความเป็นอิสระขาดจากการควบคุมของบิดาและมารดา ในโรงเรียนดังกล่าวอี๊ดคบหาเพื่อนสนิทร่วมชั้นเรียน 2 – 3 คน ชักชวนกันหนีเรียนและออกเที่ยวเตร่ ขาดเรียน และแอบลักลอบออกไปพักอาศัยกับเพื่อนที่บ้านเช่านอกเขตโรงเรียน ปัญหาเวลาเรียนไม่เพียงพอและผลการเรียนที่อ่อนมาก เป็นประเด็นที่ทางโรงเรียนเรียกบิดามาพบและตักเตือนให้คอยบอกกล่าวอี๊ด ให้ปรับปรุงตัว แต่อี๊ดไม่เคยปรับปรุงตัวและเชื่อฟังบิดา

ต่อมาในระดับชั้น ม.ศ.2 – 3 บิดาจึงย้ายอี๊ดให้มาศึกษาอยู่ในโรงเรียนอีกแห่งหนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยฝากให้ญาติสนิทที่เป็นครูสอนอยู่ในโรงเรียนดังกล่าวดูแล แต่ในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนนี้ อี๊ดอยู่ในช่วงวัยรุ่น ประกอบกับมีความเป็นอิสระ ไม่มีผู้ใดคอยควบคุมดูแล จึงร่วมกับกลุ่มเพื่อนนักเรียน 4-5 คน เช้าบ้านพักอาศัยอยู่ใกล้โรงเรียน ขาดเรียนและพากันออกเที่ยวเตร่ก่อเหตุวิวาททำร้ายร่างกายกลุ่มอื่น รวมทั้งนักเรียนโรงเรียนอื่นเป็นประจำ ซึ่งในชั้นเรียนกลุ่มของอี๊ดถือเป็นกลุ่มของพวกเกเรในสายตามครูและเพื่อน ๆ นักเรียน

ส่วนในระดับชั้น ม.ศ.4 มารดาและตา ได้นำอี๊ดมาศึกษาต่อในโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ เนื่องจากเห็นว่าญาติสนิทและบิดาไม่สามารถดูแลควบคุมได้ อี๊ดกลับเข้ามาพักอาศัยอยู่กับครอบครัวของมารดาอีกครั้ง โดยกลับมาคบหาและคอยรับใช้หยกฟ้าอีกครั้ง ซึ่งขณะนั้นหยกฟ้ามีอายุมากขึ้น และเลิกอาชีพเป็นมือปืนรับจ้าง แต่อี๊ดอ้างว่าในช่วงหลังหยกฟ้าจะรับดำเนินการจัดหามือปืนในสังกัดไปดำเนินการกับเหยื่อแทน เกี่ยวกับด้านการเรียน อี๊ดคงยังประพฤติดนเช่นเดิม โดยคบหากลุ่มเพื่อนเกเร

และหนีเรียนออกเที่ยวเตร่ตามโรงภาพยนตร์ และห้างสรรพสินค้าตามย่านต่าง ๆ และมีบ่อยครั้งที่นำกลุ่มเพื่อน ไปก่อเหตุวิวาทตีทำร้ายร่างกายกับกลุ่มนักเรียนโรงเรียนอื่นเป็นประจำ ทางโรงเรียนทราบพฤติกรรมของอ็อคและกลุ่มเพื่อนเป็นอย่างดี ได้เคยนำมารดามาตักเตือน ให้คอยสอดส่องดูแลควบคุมพฤติกรรม แต่อ็อค ก็ไม่ดีขึ้น ทางโรงเรียนจึงไม่ยุ่งเกี่ยวและมักจะใช้วิธีการลงโทษตามระเบียบอย่างเคร่งครัด เช่นมาโรงเรียนสายก็เขียนติ หรือหากขาดเรียนก็ตัดคะแนน อ็อคอ้างว่าทางโรงเรียนไม่เคยนำตนเองไปวิเคราะห์ถึงสภาพจิตและความต้องการ

กระทั่งต่อมาขณะร่วมกับกลุ่มเพื่อนหนีเรียนออกเที่ยวเตร่ในย่านศูนย์การค้าแห่งหนึ่งเกิดเขม่นมองหน้ากับวัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง จึงร่วมขุมุนทำร้ายร่างกายกัน อ็อคอาศัยช่วงขุมุนใช้อาวุธมีดปลายแหลมแบบสปริงขนาดเล็ก แทงวัยรุ่นคนหนึ่งในกลุ่มคู่กรณีถึงแก่ความตาย และรีบแยกย้ายกันหลบหนี แต่ด้วยขณะก่อเหตุอยู่ในชุดเครื่องแบบนักเรียน ต่อมาเจ้าพนักงานจึงติดตามจับกุมตัวอ็อคได้ ทางโรงเรียนจึงไล่อ็อคออกจากสถานภาพความเป็นนักเรียน ขณะกำลังศึกษาอยู่ชั้น ม.ศ.4 เทอมปลาย โดยอ็อคมีอายุประมาณ 17 ปีเศษ

อาชีพและการทำงาน

หลังพ้นโทษออกมาจากคดีที่ใช้อาวุธมีดปลายแหลมแทงวัยรุ่นในกลุ่มคู่กรณีตาย อายุประมาณ 21 ปี อ็อคกลับเข้าบ้านพักอาศัยอยู่กับมารดาและครอบครัวอีกครั้ง ทุกคนพยายามปลอบใจและให้อ็อคตั้งต้นชีวิตใหม่ และจะให้ศึกษาต่อ แต่อ็อคเห็นว่าตนเองอายุมากอีกทั้งมีประวัติเคยฆ่าคนตาย จึงไม่ต้องการจะศึกษาต่อ อีกทั้งก็ไม่ประกอบอาชีพการงานใด ตาและน้ำสาวให้เงินไว้ใช้จ่ายบ้าง แต่อ็อค ไม่เคยขอหรือเบียดเบียนเงินจากทุกคนในครอบครัว โดยเฉพาะมารดา

ในระหว่างนี้ อ็อคคงยังคบหาและคอยรับใช้หยกฟ้าเช่นเดิม และจะคลุกคลีอยู่กับหยกฟ้ามากขึ้น ในบางครั้งก็พักอาศัยอยู่กับหยกฟ้า นานราวเดือนเศษถึงจะกลับเข้าบ้านหนหนึ่ง มารดาและทุกคนในครอบครัว ไม่เคยว่ากล่าว เนื่องจากเห็นว่าโตเป็นผู้ใหญ่ พองจะดูแลตัวเองได้ แต่ตามจะคอยไต่ถามสารทุกข์ อย่างเป็นทางการทุกครั้ง ที่กลับเข้าบ้าน

ด้วยลักษณะเป็นบุคคลที่มีบุคลิกนิ่ง สุขุม และมีความกล้า หยกฟ้าได้ให้ออกรับงานไปฆ่าเหยื่อรายหนึ่งในอัตราค่าตอบแทน 80,000 บาท อ็อคก็รับคำเนนการอาวุธปืนพกออโตเมติก ขนาด 11 มม. ถูกส่งมอบจากหยกฟ้าให้แก่อ็อคพร้อมคำแนะนำในการใช้ ซึ่งอ็อคฝึกซ้อมยิงไม่นานก็สามารถใช้การได้อย่างคล่องแคล่ว ความนิ่ง มีสมาธิและความรวดเร็วเป็นสิ่งที่ต้องมีและฝึกฝนให้ได้ นั่นเป็นคำแนะนำจากหยกฟ้า ซึ่งอ็อคได้จดจำและนำมาใช้จัดการกับเหยื่อรายแรกก็สำเร็จด้วย เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถจะสืบจับได้

เมื่องานแรกสำเร็จ อ็อคมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น และในปีเดียวกันนั้นก็รับงานไปฆ่าเหยื่ออีกรายหนึ่งก็สำเร็จเช่นกัน. แต่มาทราบภายหลังวันก่อนเหตุว่ายิงผิดคน ค่าจ้างในส่วนที่เหลือจึงไม่ได้รับ และถูกต่อว่าจากหยกฟ้า ว่าให้มีสมาธิมากขึ้นขณะทำงาน

จากนั้นในปีต่อมาขณะอายุประมาณ 22 ปี อ็อคก็รับงานจากหยกฟ้าให้ไปจัดการเหยื่ออีกรายหนึ่ง ซึ่งเป็นเจ้าของบาร์แห่งหนึ่งย่านสุขุมวิท หลังจากลงไปจ่อยิงเหยื่อจนตายแล้ววิ่งมาขึ้นโดยสารรถจักรยานยนต์ของพวกที่นัดหมายไว้ ขณะขับขี่หลบหนีออกมาคนขับขี่เกิดหลงเส้นทางทำให้เสียเวลา จึงทำให้เจ้าพนักงานตำรวจไหวตัวทันและแจ้งให้เจ้าพนักงานตำรวจตามจุดต่าง ๆ คอยสกัดจับ ปรากฏขณะขับขี่มาหยุดรอสัญญาณไฟที่แยกแห่งหนึ่ง มีเจ้าพนักงานตำรวจจราจรนายหนึ่งขับขี่รถจักรยานยนต์มาหยุดสัญญาณไฟใกล้กัน ซึ่งขณะนั้นอ็อคกับผู้ขับขี่รถฯ ไม่ได้ใส่หมวกกันน็อคหรือสิ่งอำพรางอื่นใด มีอีกข้างซุกจับเตรียมอาวุธปืนไว้เพื่อเตรียมยิงต่อสู้ หากตำรวจคนดังกล่าวเข้าจับกุม ทันใดนั้นตำรวจดังกล่าวเป็นเพื่อนนักเรียนเก่ามาก่อนสมัยศึกษาอยู่ชั้น ม.ศ.4 และพยายามจะชักชวนให้ไปพูดคุยกันต่อ แต่จังหวะนั้นได้สัญญาณไฟไปได้ คนขับรถฯ จึงได้รับออกรถไป และได้ตะโกนบอกเพื่อนว่าเดี๋ยวพบกัน ซึ่งเหตุการณ์ครั้งนี้ ทำให้อ็อคหวาดกลัวถูกจับกุมตัวได้ และขาดความมั่นใจเป็นอย่างมาก

อ็อคคงรับงานจากหยกฟ้าเรื่อยมา และจัดการกับเหยื่อรายต่าง ๆ มาประมาณ 20 ราย กระทั่งต่อมาเมื่อปี พ.ศ.2528 หยกฟ้าถูกฆ่าตายด้วยฝีมือของมือปืนรับจ้างเช่นกัน แต่ด้วยเหตุผลใดอ็อคไม่ทราบ

จากนั้นอ็อคจึงย้ายมาอยู่ในสังกัดของผู้มีอิทธิพลคนหนึ่ง และรับจ้างดูแลสถานที่จอดรถ ซึ่งผู้มีอิทธิพลดังกล่าวได้เช่าพื้นที่ให้บริการรับฝากจอดรถในย่านแยก อ.ส.ม.ท. ถนนรัชดาภิเษก หากแต่อาชีพที่แท้จริงคือคอยรับงานและเป็นมือปืนรับจ้าง ซึ่งในระหว่างนี้อ็อคได้จัดการกับเหยื่อทั่วพื้นที่ประเทศไทยกว่า 10 ราย กระทั่งต่อมาในปี พ.ศ.2532 ได้รับงานไปฆ่าเจ้าพนักงานตำรวจตาย 3 ศพ และถูกจับกุมตัวได้ในรายได้ที่เป็นค่าจ้างหมดไปกับการเที่ยวเตร่ ไม่เคยนำไปจนเจือมารดาและครอบครัวแต่อย่างใด

ศาสนาและเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

ในวัยเด็ก อ็อคได้รับการปลูกฝังและสั่งสอนจากมารดา ให้เป็นคนมีคุณธรรม มีศีลธรรม ทั้งนี้ด้วยเหตุมารดาเป็นคนที่ชอบไปวัดทำบุญอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งแตกต่างกับบิดาโดยสิ้นเชิงที่ไม่เคยสนใจเกี่ยวกับศาสนาและเจ้าผู้มีบุญอื่น

ดากับยาย ก็มีลักษณะคล้ายมารดา คือชอบไปวัดทำบุญเป็นประจำ อีกทั้งจะคอยอบรมสั่งสอนในอ็อคเป็นคนมีคุณธรรม เชื้อฟังบิดามารดา และขยันเรียน แต่ทั้งนี้ทั้งมารดาและดากับยาย เพียงบอกกล่าวเป็นระยะ ไม่เคยบีบบังคับและคอยควบคุมให้อ็อคต่างทำตามแต่อย่างใด

อ็อคเคยได้รับการปลูกฝังเกี่ยวกับศาสนามาบ้าง ในโรงเรียนต่าง ๆ ที่เคยศึกษามา แต่ก็เป็นในลักษณะแบบผิวเผินไม่ลึกซึ้งในหลักปฏิบัติในธรรมะ หรือหลักแห่งบาปบุญแต่อย่างใด

ในช่วงระหว่างอายุประมาณ 14 – 16 ปี ขณะย้ายมาศึกษาอยู่ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อ็อคกับกลุ่มเพื่อนสนิทเคยพักอาศัยอยู่กับพระสงฆ์ในวัดแห่งหนึ่งใกล้โรงเรียน แต่ก็ใช้เป็นเพียงที่หลบนอนและได้รับอาหารจากพระสงฆ์เท่านั้น ไม่เคยได้รับการอบรมสั่งสอนจากพระสงฆ์ที่พักอาศัยอยู่ด้วยแต่อย่างใด ช่วยงานเก็บกวาดขยะและล้างจานของทางวัดบ้าง ไม่เคยเข้ารับการอบรมสั่งการเกี่ยวกับหลักธรรมคำสอนของทางวัดเช่นกับเด็กวัดคนอื่น อ็อคอ้างว่าเนื่องจากเป็นเรื่องที่น่าเบื่อและไม่เคยสนใจ

แต่ถึงอย่างไร อ็อคยังมีแนวคิดว่ากระทำความดีที่ดีที่สุด คือการได้บวชเรียนเพื่อตอบแทนพระคุณของบิดามารดา และเห็นว่าการทำงานร้ายและฆ่าคนที่กระทำชั่วไม่เป็นบาปแต่อย่างไร

หลักและแนวทางที่ยึดมั่นในการดำรงชีวิต หรือใช้ในการทำงานของอ็อคคือเป็นลูกผู้ชายต้องมีศักดิ์ศรี และซื่อสัตย์ต่อคำพูดของตนเอง รับคำมั่นสัญญาใดแล้วต้องทำให้สำเร็จ เช่นเกี่ยวกับการที่อ็อครับงานรับจ้างฆ่าเหยื่อรายต่าง ๆ ค่าตอบแทนและเงินค่าจ้างเป็นเหตุผลตรง แต่ที่รับคำเนิการในช่วงแรกที่อยู่กับหยกฟ้านั้น เนื่องจากต้องการให้หยกฟ้ายอมรับและเห็นในศักยภาพของตนเองเท่านั้น

สื่อและการรับรู้ข่าวสาร

ในช่วงวัยเด็กขณะกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา อ็อคได้รับรู้ข่าวสารและความบันเทิงต่าง ๆ จากโทรทัศน์ และวิทยุ ซึ่งในครอบครัวมีครบทุกอย่าง หากแต่อ็อคไม่ค่อยจะใส่ใจและติดตามรายการใดเป็นพิเศษ

ต่อมาในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา ทั้งในจังหวัดลพบุรี , พระนครศรีอยุธยา และกรุงเทพฯ อ็อคไม่ได้รู้ข่าวสารและความบันเทิงจากทางโทรทัศน์และวิทยุ รวมทั้งสื่อทางหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ แต่อย่างไรใด ส่วนมากมักจะคบหาเพื่อนออกเที่ยวเตร่และก่อเหตุวิวาททำร้ายร่างกายกับวัยรุ่นกลุ่มอื่น

ภาพเหตุการณ์การทำร้ายร่างกายกัน และความรุนแรงต่างเป็นสิ่งที่อ็อคได้รับรู้และประสบด้วยตนเอง ด้วยเหตุการณ์ที่ร่วมกับพวกก่อขึ้นเอง

การพกพาอาวุธมีดติดตัวทุกครั้งทีไปโรงเรียน เป็นสิ่งที่อ็อคคิดเอง เนื่องจากต้องการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนว่าเป็นคนใจถึง และสามารถนำและปกป้องกลุ่มเพื่อนได้ ประกอบกับเป็นความใฝ่ฝัน นับแต่วัยเด็กที่เข้าคลุกคลีกับหยกฟ้า ว่าต้องการเป็นแบบหยกฟ้า ที่เพื่อนฝูงและผู้คนรอบข้างให้ความเกรงขาม

ประวัติการกระทำความผิด

อ็อคนำกลุ่มเพื่อนสนิทก่อเหตุวิวาททำร้ายร่างกาย กับกลุ่มนักเรียนโรงเรียนอื่นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามาตลอดในระยะเวลาประมาณ 2 ปี จึงพกพา

อาวุธมีคปลายแหลมไว้เป็นประจำ และนำออกใช้ข่มขู่ต่อผู้เป็นประจำเช่นกัน แต่ก็ไม่เคยใช้แทงทำร้ายเพียงเข้าชุดมุนชกต่อยกัน

กระทั่งขณะกำลังศึกษาอยู่ชั้น ม.ศ.4 อายุประมาณ 17 ปี ได้ร่วมกับกลุ่มเพื่อนสนิท หนีเรียนมาเดินเที่ยวเตร่ในย่านศูนย์การค้าแห่งหนึ่ง เกิดเขม่นมองหน้ากับกลุ่มนักเรียนโรงเรียนอื่น จึงเข้าชุดมุนชกต่อยกัน และด้วยความโมโหจึงคว้าหีบอาวุธมีคปลายแหลมแบบสปริงขนาดเล็กที่พกติดตัวเป็นประจำออกมาแทงทำร้ายวัยรุ่นในกลุ่มคนหนึ่งถึงแก่ความตาย และอีกถูกจับกุมตัวได้ในเวลาต่อมา

จากนั้นหลังจากพ้นโทษออกมาอายุประมาณ 21 ปี เข้าคบหาและคลุกคลีกับหยกฟ้า จึงได้รับงานรับจ้างไปฆ่าเหยื่อเรื่อยมา รวมประมาณ 30 ราย กระทั่งในปี พ.ศ.2532 ได้รับงานฆ่าผู้ตายรวม 3 คน นี้และถูกจับกุมตัวได้

การฆ่าและแรงจูงใจ

หลังจากปี พ.ศ.2528 ออกก่อคดีรับจ้างฆ่าเหยื่อมาประมาณ 20 ราย ได้หลบซ่อนตัวตามที่ต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพฯ แล้วมาเข้าสังกัดอยู่กับนายซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลคนหนึ่ง หลังจากหยกฟ้าถูกฆ่าตาย โดยนายได้คอยป้อนงานให้จัดการสังหารเหยื่อตามจังหวัดต่าง ๆ รวมทั้งในเขตกรุงเทพฯ และอีกก็คงเต็มใจรับงาน เนื่องจากมาในช่วงหลังรับงานเพื่อความอยู่รอดของตนเอง หากไม่ทำก็ไม่มีเงินไว้ใช้จ่าย

ต่อมาย่านถนนรัชดาภิเษก ใกล้แยก อ.ส.ม.ท. มีสถานบันเทิงเกิดขึ้นมากมาย และนายได้เข้าพื้นที่จัดทำสถานที่รับฝากที่จอดรถของคนมาเที่ยว จึงส่งอีกให้คอยดูแลควบคุมพนักงานต่าง ๆ ซึ่งอีกก็ได้ช่วยดูแล และเช่าอพาร์ทเมนต์พักอาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง แต่ก็คงรับงานให้จัดการสังหารเหยื่ออยู่เช่นเดิม ซึ่งหลังจากย้ายมาสังกัดกับนายได้ดำเนินการไปแล้ว ประมาณ 10 ราย เป็นที่ไว้วางใจของนายกว่าทุกคนที่สังกัด

ต่อมาเมื่อช่วงต้นเดือนพฤศจิกายน 2532 นายได้เรียกเข้าพบให้ไปรับงานสังหารเหยื่อที่เป็นเจ้าพนักงานตำรวจนอกเครื่องแบบ 3 นายในจังหวัดนครสวรรค์ โดยมีค่าตอบแทนเป็นเงินค่าจ้าง รวม 700,000 บาท อีกตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับเหยื่อ 3 รายดังกล่าว และตอบตกลงรับดำเนินการทันที อีกไม่เคยสอบถามถึงสาเหตุที่

ต้องสังหารเหยื่อ และไม่ทราบว่ามีผู้จ้างวานมา เนื่องจากเป็นมารยาทและไม่ต้องการทราบ อี๊ดเข้าตรวจสอบเป้าหมายกับบุคคลซึ่งเป้าหมายที่ทางผู้จ้างวานจัดหามาให้ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ หลังจากรับคำสั่ง ประมาณ 3 - 4 วัน อาวุธปืนคู่กายที่หยกฟ้าให้มา ขนาด 11 มม. พร้อมเครื่องกระสุนถูกจัดเตรียมไว้ และนำติดตัวไปด้วยตลอดเวลา

กระทั่งวันเกิดเหตุเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2532 สายอีกคนรายงานมา ขณะนี้เหยื่อทั้งสามร่วมวงดื่มสุราในร้านอาหารแห่งหนึ่งในตัวจังหวัด และไม่ไกลจากโรงแรมที่อี๊ดพัก ทันทียี่เหยื่อ 3 คน ร่วมกัน อี๊ดคิดว่าเป็นโอกาสดีที่จะเข้าดำเนินการเพียงคนเดียว ให้สำเร็จไปเลย แม้จะเสี่ยงบ้างแต่ก็ไม่น่าเสียหาย หากมีสมาธิ นิ่งและรวดเร็ว ทันทียี่จึงให้บุคคลซึ่งเป้าหมายจับจีรดไปส่งยังที่ร้านดังกล่าวแล้ว นำไปจ่อครอไว้ห่างจากร้านออกไปยังเส้นทางที่จะหลบหนี และอี๊ดก็เดินเข้าไปในร้านเหมือนลูกค้าทั่วไปอย่างใจเย็นและสุขุม ซึ่งขณะนั้น ภายในร้านมีลูกค้าหนาแน่น

หลังจากนั่งอยู่ชั่วครู่ เห็นเหยื่อทั้งสามนั่งร่วมกันดื่มสุราอยู่โต๊ะข้างกัน ตามที่สายรายงานมา อี๊ดเห็นและจดจำได้ รีบตัดสินใจเดินตรงเข้าไปในระยะประชิดฉวยโอกาสขณะที่เหยื่อทั้งสาม กำลังสนทนาพูดคุยกัน ชักอาวุธปืนพกคู่กาย ขนาด 11 มม. จ่อยิงที่ศีรษะของเหยื่อแต่ละคน ๆ ละ 1 นัด อย่างรวดเร็ว ในเวลาไม่ถึง 5 วินาทีจนถึงแก่ความตาย โดยเหยื่อไม่มีโอกาสได้ต่อสู้เลยแม้แต่เล็กน้อย และอาศัยความซุ่มซ่อนของลูกค้าภายในร้านรีบเดินหลบหนีออกมาอยู่ที่ที่นัดหมาย จากนั้นวันเดียวกันได้เดินทางเข้ามายังกรุงเทพฯ และหลบซ่อนตัว ตรวจสอบดูความเคลื่อนไหวทางโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ อยู่ที่ห้องพักย่านรัชดาภิเษก และออกไปตรวจสอบความเรียบร้อยของพนักงานเก็บค่าที่จอดรถตามปกติ โดยไม่ได้หลบหนีไปที่ใด

จากนั้นประมาณ 3 เดือนหลังก่อเหตุ และได้ค่าจ้างครบแล้ว เจ้าพนักงานตำรวจฝ่ายสืบสวน จึงตามมาจับกุมตัวได้ยังที่ลาดจ่อครอของนายที่ดูแลอยู่ จึงให้การรับสารภาพ

อาวุธปืนที่ใช้ฆ่าผู้ตาย

อาวุธปืนพกแบบออโตแมติก ขนาด 11 มม. เป็นอาวุธปืนกระบอกเดียวที่อี๊ดได้มาจากหยกฟ้า ในช่วงระยะที่รับงานในครั้งแรก และใช้เป็นอาวุธยิงผู้ตายทั้ง

3 ศพ และเหยื่อรายต่าง ๆ มาก่อนหน้านั้น รวมประมาณ 30 ราย

ในช่วงวัยเด็กอ็อคไม่เคยมีประสบการณ์ในการหยิบถ่นหรือใช้อาวุธปืนมาก่อน คงได้ยินเพียงคำบอกเล่าจากหยกฟ้าเท่านั้นว่า ปืนเป็นเครื่องมือในการทำงานอย่างได้ผล

อ็อคได้รับคำแนะนำและการฝึกฝนในการใช้อาวุธปืนจากหยกฟ้า ตั้งแต่อายุประมาณ 20 ปี หลังจากพ้นโทษในคดีที่ใช้อาวุธมีดแทงชายในกลุ่มวัยรุ่นที่ทะเลาะวิวาทกัน และได้รับมอบอาวุธปืนกระบอกดังกล่าวมาจากหยกฟ้า เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการทำงานฆ่าเหยื่อรายแรก ปรากฏสำเร็จด้วยดี จึงได้ใช้พกพาติดตัวเรื่อยมา และได้ใช้ยิงเหยื่อรายอื่น รวมทั้งผู้ตายทั้ง 3 ศพ ไม่เคยใช้อาวุธปืนกระบอกอื่นเลย โดยอ็อคให้ความเห็นว่าอาวุธปืนกระบอกนี้เสมือนเครื่องรางของขลังที่เมื่อพกพาติดตัวแล้วมีความมั่นใจและไม่เกรงกลัวต่ออุปสรรคที่จะเกิดขึ้น อีกทั้งทำให้งานสำเร็จด้วยดี จะมีโอกาสพลาดน้อยมาก

ความรักและบุคคลที่ยึดถือเป็นแบบอย่าง

ในช่วงวัยเด็กอ็อคจะรักมารดาและตามากกว่าทุกคน เนื่องจากทั้ง 2 คนคอยเป็นห่วงและดูแลอ็อคมาตลอด ไม่เคยดูคำวักกล่าวให้เจ็บใจ โดยเฉพาะตาแม้งจะเข้มงวดให้อ็อคขยันเรียนและออกเที่ยวเตร่นอกบ้านให้น้อยลง แต่ทุกครั้งที่ยบอกล่าวมักจะอธิบายและให้เหตุผลแก่อ็อคเสมอมา

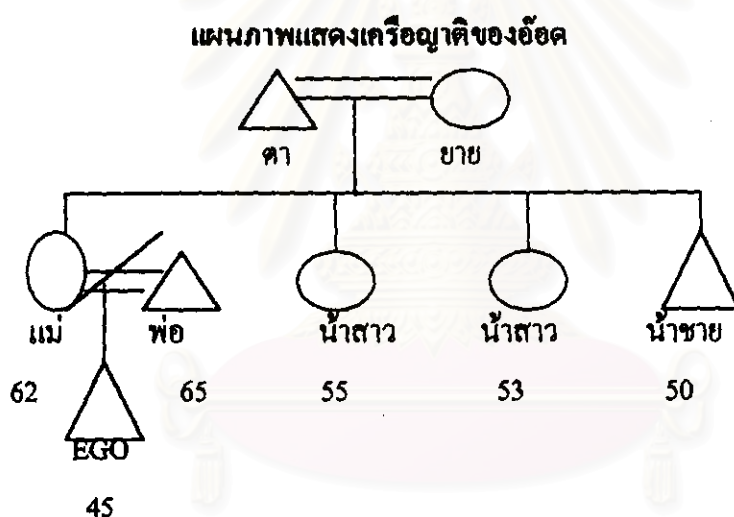
กับบรรดาน้ำสาวและน้ำชาย แม้งจะมีอายุไล่เลี่ยกัน แต่มาในระยะหลังที่อ็อคไปเรียนอยู่ต่างจังหวัด ก็ห่างเหินไม่ค่อยได้พูดคุยหรือตักเตือนกันแต่อย่างใด และต่อมาในระหว่างที่อ็อคกลับมาร่วมพักอาศัยอยู่ด้วย ขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.ศ.4 ทุกคนไม่อยากจะยุ่งเกี่ยวกับอ็อคมากนัก เนื่องจากเห็นว่าอ็อคเกรและไม่ค่อยเชื่อฟังมารดาและตา

สำหรับบุคคลที่อ็อคยึดถือเป็นแบบอย่าง และพยายามที่จะเลียนแบบพฤติกรรมคือ หยกฟ้า โดยอ็อคเริ่มมีความรู้สึกลึกซึ้งเขาแบบอย่างนับแต่ช่วงวัยเด็กอายุประมาณ 9-10 ขวบ เนื่องจากเข้าคลุกคลีและคอยรับใช้หยกฟ้า ประกอบกับหยกฟ้าให้ความรักใคร่เอ็นดูอย่างดี

ความรักเกี่ยวกับหนุ่มสาว อ็อคเล่าว่าทำที่ผ่านมาไม่เคยใช้ชีวิตอยู่กับ
 คนที่สามีภรรยาทั้งคู่หญิงคนใด เนื่องจากเกรงว่าจะมีปัญหาเช่นบิดากับมารดา เงินที่ได้
 มาจากการทำงานจะหมดไปกับการเที่ยวเตร่กับกลุ่มเพื่อนฝูงและเลี้ยงดูกลุ่มรุ่นน้อง ไม่
 เคยก็ออกเงินที่ได้มาจากการรับจ้างฆ่าเหยื่อแต่อย่างใด และทุกครั้งที่ทำงานสำเร็จเงิน
 ส่วนหนึ่ง อ็อคจะใช้ในการทำบุญอุทิศส่วนกุศลขอขมาต่อคนตาย

ช่วงวัยชีวิตที่ผ่านมานับแต่วัยเด็ก กระทั่งวัยรุ่น ขณะศึกษาอยู่ชั้น ม.ศ.4
 อ็อคมีความรู้สึกเหงาและว้าเหวอย่างมากมาตลอด เนื่องจากบิดามารดาหย่าร้างกัน ไม่ได้
 อยู่กับครอบครัว แม้จะมีกลุ่มเพื่อนนักเรียนที่สนิทหลายคน อ็อคต้องการมีน้องไว้เป็น
 เพื่อนเล่น

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย